

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang
2. februar 2021

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

Interactio — videomøde — RU's 141. plenarforsamling, 8.12.2020-10.12.2020

2021/C 37/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om Kommissionens arbejdsprogram for 2021	1
--------------	---	---

UDTALELSER

Regionsudvalget

Interactio — videomøde — RU's 141. plenarforsamling, 8.12.2020-10.12.2020

2021/C 37/02	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om en mere bæredygtig turisme for EU's byer og regioner	8
2021/C 37/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om en EU-strategi for genoplivning af landdistrikterne . . .	16
2021/C 37/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om fra producent til forbruger (fra jord til bord): den lokale og regionale dimension	22
2021/C 37/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om evaluering af den økonomiske styring	28
2021/C 37/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om muligheder og synergier i forbindelse med forebyggende tilpasning til klimaændringerne for at fremme bæredygtighed og forbedre livskvaliteten i regioner og kommuner: Hvilke rammebetingelser er nødvendige?	33
2021/C 37/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om konsekvenserne af klimaforandringerne for regionerne: en vurdering af den europæiske grønne pagt	40

2021/C 37/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om styrkelse af lokalforvaltningen og det repræsentative demokrati gennem nye digitale teknologier	47
2021/C 37/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om udfordringer for den offentlige transport i byer og storbyområder	51
2021/C 37/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om rapport fra Kommissionen om gennemførelsen af et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi	57

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO — VIDEOMØDE — RU'S 141. PLENARFORSAMLING, 8.12.2020-10.12.2020

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om Kommissionens arbejdsprogram for 2021

(2021/C 37/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU) —

der henviser til:

- Kommissionens arbejdsprogram for 2021 ⁽¹⁾;
- samarbejdsprotokollen med Kommissionen fra februar 2012;
- RU's resolution om Det Europæiske Regionsudvalgs prioriteter for 2020-2025 ⁽²⁾;
- RU's resolution om Det Europæiske Regionsudvalgs forslag med henblik på Kommissionens arbejdsprogram for 2021 ⁽³⁾;

1. understreger, at der er et akut behov for at afbøde virkningerne af den globale pandemi, da coronaviruskrisen øger de eksisterende sociale, økonomiske og territoriale forskelle, som afspejlet i RU's første årlige lokale og regionale barometer;

2. insisterer på, at de lokale og regionale myndigheder skal stå i centrum for udformningen og gennemførelsen af den socioøkonomiske genopretningsdagsorden for perioden efter covid-19. Udvalget støtter EU's mål om at indtage en ledende rolle i forbindelse med den grønne og digitale omstilling. Regionsudvalget forpligter sig til at arbejde tæt sammen med de relevante interessenter om at gøre status over de hidtidige erfaringer med håndteringen af covid-19-krisen og til at se frem mod fremtidens beredskab;

3. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gå i spidsen for bestræbelser på at nå frem til en tilfredsstillende og permanent løsning på problemet med den humanitære krise i Middelhavsområdet, først og fremmest med fokus på at beskytte migranternes liv, men også med fokus på at sikre respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. RU og de lokale og regionale myndigheder tilbyder et indgående samarbejde;

4. støtter derfor Kommissionens tilgang, hvor EU's politiske prioriteter fastlægges ved hjælp af den årlige strategiske fremsynsrapport. RU vil bidrage til denne rapport med data fra lokale og regionale myndigheder i hele EU;

⁽¹⁾ COM(2020) 690 final.

⁽²⁾ COR-2020-01392-00-00-RES-TRA (EUT C 324 af 1.10.2020, s. 8).

⁽³⁾ COR-2020-02622-00-00-RES-TRA (EUT C 324 af 1.10.2020, s. 16).

5. er enig i, at konferencen om Europas fremtid skal starte snarest muligt. En fuld inddragelse af Regionsudvalget som talerør for de lokale og regionale myndigheder i alle konferencens organer vil bringe projektet tættere på EU's borgere og fremme dybere overvejelser om de nødvendige ændringer i EU's politikker, processer og institutionelle rammer. Regionsudvalget insisterer på, at der ved alle offentlige høringer i forbindelse med konferencen skal sikres den størst mulige pluralisme;
6. opfordrer de øvrige EU-institutioner til at samarbejde med RU om at udvikle en testmodel for en permanent og struktureret dialog med borgerne gennem de lokale og regionale myndigheder, hvilket også kan forbedre EU's beslutningsproces;
7. gentager, at det er nødvendigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker, ikke mindst på de områder, hvor de lokale og regionale myndigheder står i forreste linje. Dette bør navnlig sikres gennem en korrekt anvendelse af princippet om aktiv nærhed og integration af principperne om flerniveaustyring. Regionsudvalget glæder sig over Kommissionens beslutning om at styrke RU's deltagelse i Fit for Future-plattformen og giver tilsagn om at bidrage til platformens målsætninger gennem regeringsgruppen og den særlige RegHub-undergruppe. RU fremhæver behovet for et mere fremtrædende lokalt og regionalt perspektiv på REFIT-revisionen;
8. gentager sin opfordring til Kommissionen om nøje at overvåge anvendelsen af adfærdskodeksen for partnerskab som led i forberedelsen af partnerskabsaftalerne og programmerne for perioden 2021-2027. Det skal sikres, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i et fuldgældigt partnerskab. Principperne om partnerskab og flerniveaustyring bør i højere grad udgøre grundlaget for forvaltningen af det europæiske semester, navnlig fordi semesteret opstiller retningslinjer for programmerne under samhørighedspolitikken i perioden 2021-2027 og for genopretnings- og resiliensfaciliteten;
9. vil nøje vurdere lovgivningsforslagene vedrørende nye egne indtægter, navnlig for så vidt angår deres potentielle konsekvenser for de lokale og regionale finanser og borgerne;
10. understreger, at det er nødvendigt at præcisere samspillet mellem genopretnings- og resiliensfaciliteten og finansieringen af samhørighedspolitikken på lokalt og regionalt niveau. Især hvad angår genopretnings- og resiliensfaciliteten og medlemsstaterne opfordrer RU til, at de kommende nationale reform- og investeringsplaner udvikles ved hjælp af såvel en horisontal som en bottom-up-tilgang. Derudover tilskynder udvalget til, at en bred vifte af EU's institutionelle partnere og interessenter deltager i forummet for genopretnings- og resiliensfaciliteten i oktober 2021;
11. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at anvende FN's 2030-dagsorden og verdensmålene for bæredygtig udvikling samt Parisaftalen fra 2015 som grundlag for den politiske ramme, der skal sikre en bæredygtig genopretning i EU;
12. glæder sig over Kommissionens »klar til 55«-pakke, men mener, at det er nødvendigt og realistisk med et mere ambitiøst emissionsmål for 2030 i tråd med Europa-Parlamentets holdning. Derfor opfordrer RU Kommissionen til at præsentere en ambitiøs EU-tilpasningsstrategi inden for rammerne af »klar til 55«-pakken med et klart fokus på de lokale og regionale myndigheders centrale rolle i klimatilpasningen;
13. er parat til at udarbejde en fælles COP26-køreplan forud for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) COP26 i Glasgow med det formål at demonstrere EU's engagement på alle niveauer og fremme de subnationale myndigheders rolle i og bidrag til Parisaftalen og UNFCCC. Regionsudvalget vil fremhæve byer og regioners rolle i gennemførelsen og fremskyndelsen af klimatiltag gennem et praktisk samarbejde med industrien, universiteterne, borgerne og de forskellige lokalsamfund;
14. fremhæver, at det bebudede forslag om en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme er tæt forbundet med revisionen af emissionshandelssystemet. Med henblik på at forebygge forskelsbehandling mellem tredjelande- og EU-virksomheder efterlyser udvalget en omhyggelig vurdering af, hvordan udfasningen af gratis kvoter vil påvirke EU's energiintensive sektorer;
15. vil nøje overvåge gennemførelsen af mekanismen for retfærdig omstilling og foreslår, at der i andet halvår af 2021 afholdes et forum for retfærdig omstilling med det formål at drage de første politiske konklusioner af dens gennemførelse;

16. mener, at energi- og klimadialogerne på flere niveauer bør styrkes og udvides til at omfatte alle områder af den grønne pagt. Udvalget opfordrer indtrængende til en fuldstændig anerkendelse af den rolle, som byer og regioner spiller i gennemførelsen af politikker til afbødning af og tilpasning til klimaændringer og efterlyser en effektiv ramme for flerniveaustyring gennem den europæiske klimapagt. På den baggrund bifalder Regionsudvalget Kommissionens tilsagn om at forelægge en fælles handlingsplan for gennemførelsen af den grønne pagt, som kunne omfatte en europæisk regional resultattavle, der skal overvåge fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af den grønne pagt på subnationalt niveau;

17. understreger, at det haster med at gennemføre renoveringsbølgestrategien og indføre mekanismer, der skal tilpasse denne del af omstillingen til lokale karakteristika og forhold og råde bod på eksisterende mangler med hensyn til finansielle ressourcer og teknisk kapacitet. I forbindelse med renoveringsbølgen og andre foranstaltninger anmoder Regionsudvalget om, at der skabes omfattende muligheder for, at regioner, byer og kommuner kan få direkte adgang til EU-midler;

18. glæder sig over Kommissionens ambition om at iværksætte en handlingsplan for nulforurening for vand, luft og jord som et væsentligt element i den grønne genopretningsplan. Planen og de efterfølgende retsakter skal bygge på centrale principper som forsigtighedstilgangen, at forureningen skal bekæmpes ved kilden, og at forurenere skal betale. Handlingsplanen bør udformes og gennemføres i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder via initiativer som Green City Accord og sigte mod at etablere en ambitiøs ramme, samtidig med at der tages højde for forskelle og varierende rammevilkår i EU's medlemsstater, der gør det nødvendigt at give mulighed for en national og lokal tilpasning. Den risikobaserede tilgang skal være kernen i planen, så det sikres, at der træffes foranstaltninger der, hvor de er mest hensigtsmæssige;

19. opfordrer til, at der fastsættes specifikke mål for gennemførelsen af den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi under hensyntagen til regionale forskelle, navnlig for så vidt angår affaldsforebyggelse, offentlige indkøb og offentlig-private partnerskaber, idet sådanne mål vil fremme innovationsteknologier og deres udbredelse på markedet. Udvalget opfordrer til, at det anerkendes, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i et mere cirkulært samfund;

20. giver tilsagn om at støtte gennemførelsen af EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og samtidig se nærmere på de lokale og regionale myndigheders bidrag til at modvirke nedgangen i bestøvere og tackle det farlige pres på vores havmiljø. Regionsudvalget ønsker at fremhæve den rolle, som arealforvaltning og landbrugspraksis samt bæredygtig skovforvaltning spiller i bestræbelserne på at genoprette levesteder og øge modstandsdygtigheden og styrken af alle europæiske økosystemer og naturområder. Regionsudvalget støtter Europa-Parlamentets opfordring til Kommissionen om at foreslå en retlig ramme for obligatorisk due diligence i forsyningskæden for skov- og landbrugsprodukter og produkter, der udgør en risiko for økosystemer, og som markedsføres i EU. Samtidig bør der dog ikke pålægges udbydere af biobaserede produkter en unødigt administrativ byrde set i forhold til udbydere af syntetiske og fossilbaserede produkter;

21. opfordrer til, at de europæiske regioner inddrages fuldt ud i gennemførelsen og overvågningen af EU's »fra jord til bord«-strategi. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til effektivt at forankre målene i den grønne pagt, og især biodiversitetsstrategien og »fra jord til bord«-strategien, i den kommende fælles landbrugspolitik og gennemførelsen af denne;

22. opfordrer indtrængende EU-institutionerne til at omsætte den nye langsigtede vision for landdistrikterne til en EU-dagsorden for landdistrikterne, som bør sikre, at princippet om balance mellem land og by forankres i alle EU's politikker i tråd med målene for territorial samhørighed. Denne dagsorden bør også øge de lokale og regionale niveauers indflydelse på forvaltningen af landdistriktspolitikkerne;

23. beklager arbejdsprogrammets manglende ambitioner på det maritime område og fremhæver den strategiske geopolitiske betydning af avancerede maritime industrier og stærke kyst- og havregioner. RU opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at udarbejde en omfattende dagsorden til støtte for den blå industri og de maritime regioner;

24. forpligter sig til at give input til lovgivningsinitiativet vedrørende en EU-standard for grønne obligationer, da dette vil være yderst relevant for kanaliseringen af bæredygtige private og offentlige investeringer på lokalt og regionalt niveau;

25. fremhæver behovet for at gøre noget ved de manglende led i den grænseoverskridende transportinfrastruktur i forbindelse med revisionen af forordningen om det transeuropæiske transportnet (TEN-T) og forbedre konnektiviteten med randområder og regioner i den yderste periferi;

26. glæder sig over, at Kommissionen har forpligtet sig til at fremsætte et lovforslag, der skal forbedre arbejdsvilkårene for platformsarbejdere. Udvalget forventer ligeledes, at retsakt om digitale tjenester tager hånd om spørgsmål som minimumsstandards for fair telearbejde og digitale rettigheder på arbejdspladsen;

27. beklager, at der ikke er planlagt noget forslag om regulering af kunstig intelligens i 2021 som opfølgning på den nyligt vedtagne hvidbog;
28. vil udvikle indikatorer for digital omstilling på lokalt og regionalt niveau med henblik på at fastsætte mål, fremskynde etableringen af digitale platforme, opstille en overvågningsmekanisme for det digitale årti 2030, tackle uligheder og forebygge en digital kløft;
29. opfordrer til en omfattende EU-strategi for 5G-nets sikkerhed og robusthed, da det er afgørende at sikre bredbåndsforbindelser og 5G-udbredelse på lokalt og regionalt niveau i både byområder, landdistrikter samt i bjergregioner og fjerntliggende områder og mindre udviklede regioner;
30. opfordrer Kommissionen til at styrke den stedbaserede dimension af EU's industristrategi, udvide dens sektorrelaterede anvendelsesområde og styrke den politiske koordinering på EU-niveau. Dette bør navnlig ske ved at inddrage RU og de regionale myndigheder i industriforummet og i den europæiske råstofalliance, således at regioner og byer kan tage et medansvar for den dobbelte grønne og digitale omstilling af deres industrier og på den måde få gavn af det potentiale for økonomisk diversificering, som strategien indeholder. Dette inkluderer også industriens inddragelse i erhvervsuddannelsessystemerne, så det sikres, at der udvikles færdigheder, som resulterer i nye job;
31. vil sammen med byer og regioner, der melder sig frivilligt, vise, hvordan »ERA hubs« kan bidrage til at udvikle stedbaserede regionale innovationsøkosystemer og gennem deres samarbejde på europæisk plan bidrage til at fremskynde intelligent bæredygtig vækst og lukke innovationskløften i Europa;
32. foreslår, at Kommissionen styrker den lokale og regionale forvaltning af SMV-strategien, navnlig i betragtning af at de økonomiske konsekvenser af covid-19-pandemien i høj grad har ramt SMV'er i alle EU's regioner og forværrer kroniske problemer, såsom utilfredsstillende adgang til finansiering og forsinkede betalinger. Der skal ligeledes tages højde for SMV'ernes forskellige strukturer og behov og de forskellige økonomiske og institutionelle vilkår i Europa. Regionsudvalget forpligter sig på sin side til at samarbejde med Kommissionen og erhvervslivet om den videre udvikling og anvendelse af en SMV-test, der er hensigtsmæssig, navnlig gennem netværket for europæiske iværksætterregioner (EER);
33. opfordrer Kommissionen til at tage højde for de vanskeligheder, som de lokale og regionale aktører står over for, og som forhindrer dem i fuldt ud at udnytte fordelene ved det indre marked. Udvalget ser frem til den ajourførte rapport om hindringer for det indre marked og de foranstaltninger, som Kommissionen agter at træffe for at sikre fuld håndhævelse af tjenesteydelsesdirektivet. RU anmoder også Kommissionen om at fremlægge et nyt forbedret forslag vedrørende tjenesteydelsespasset;
34. glæder sig over, at Kommissionen fokuserer på pakken om retfærdig økonomi og ser frem til handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som bør bygge på en mere empirisk og politikrelateret anvendelse af den sociale resultattavle som værktøj. RU vil støtte søjlens lokale og regionale dimension ved at spille en aktiv rolle på konferencen forud for det sociale topmøde i Porto i 2021. Desuden vil Regionsudvalget arbejde sammen med Kommissionen om at udvikle initiativet vedrørende lokale jobmesser;
35. ser frem til den nye strategiske ramme for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen. RU opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at øge tempoet i 2021 for endelig at nå målet om at fastsætte 50 grænseværdier for erhvervsmæssig påvirkning, hvilket oprindeligt var planlagt til 2020;
36. understreger behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af handlingsplanen for socialøkonomien, der har en stærk regional og lokal dimension;
37. glæder sig over, at Kommissionen har lyttet til RU's opfordring om at udarbejde en børnegaranti, der skal styrke børns sociale inklusion og trivsel og fremme børns rettigheder;
38. forventer, at strategien for personer med handicap indeholder ambitiøse og målbare mål og omfatter alle politikområder. Udvalget støtter målene i FN's handicapkonvention og ønsker, at Kommissionen støtter dens gennemførelse på lokalt og regionalt plan;

39. bemærker, at arbejdsprogrammet for 2021 omfatter en revision af statsstøttebestemmelserne på ni forskellige områder, der er yderst relevante for de lokale og regionale myndigheder. Udvalget forpligter sig derfor til at deltage aktivt i revisionen. Til dette formål vil RU tage udgangspunkt i høringen af netværket af regionale knudepunkter til evaluering af gennemførelsen af EU's politik, som allerede er ved at analysere rammerne for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og regionalstøtte;

40. bifalder den fleksibilitet, der er givet med aktiveringen af den generelle undtagelsesklausul i stabilitets- og vækstpagten, og som gør det muligt at træffe politiske koordineringsforanstaltninger, der kan anvendes hurtigt og effektivt. Udvalget fremhæver, at denne suspension er vigtig, så længe de offentlige myndigheder står over for ekstraordinære omkostninger i forbindelse med pandemien, og indtil der kan tages ved lære af den nuværende covid-19-krise, og der er etableret et beredskab over for fremtidige kriser;

41. beklager de manglende foranstaltninger i arbejdsprogrammet til støtte for en bæredygtig genopretning af turistsektoren, en vigtig økonomisk sektor for regioner og for lokale indkomstmuligheder mange steder i Europa, som er blevet hårdt ramt af krisen. RU minder om vigtigheden af, at der afsættes tilstrækkeligt med finansiering og udarbejdes koordinerede regionale strategier med det formål at redde sektoren og udvikle en langsigtet europæisk turismepolitik;

42. opfordrer til, at der fastsættes klare milepæle for og tilstrækkelige midler til færdiggørelsen af det europæiske uddannelsesområde inden 2025. RU støtter Kommissionens bestræbelser på at skabe en kultur for livslang læring og lette jobskift i EU. Udvalget anmoder om, at der indføres en »minimumsgaranti for kvalifikationer og kompetencer« for unge, som anerkendes og valideres i alle medlemsstater. Dette skal realiseres inden for rammerne af fremtidige individuelle læringskonti og en europæisk strategi for mikroeksamensbeviser (under hensyntagen til, at systemet med uddannelsesprogrammer er og fortsat vil være det primære grundlæggende princip bag den måde, videregående uddannelse er organiseret på);

43. ser frem til fuldt ud at udnytte mulighederne i tilknytning til platformen for udveksling af viden i samarbejde med Kommissionen for dermed at fremme intelligent og bæredygtig specialisering og støtte social innovation og inklusion samt innovationsøkosystemer på lokalt og regionalt plan. RU anbefaler, at man lancerer pilotprojekter under platformen for udveksling af viden og »Science meets Regions« i samarbejde med Kommissionen, også på makroregionsplan, for at fremme innovationspolitik og intelligent specialisering;

44. understreger behovet for at støtte de lokale og regionale myndigheder i kandidatlandene til tiltrædelse af EU og i partnerlandene i EU's naboland for at hjælpe dem med at forfølge EU's strategiske prioriteter og undgå en voksende kløft med det ultimative mål at sikre en bedre genopbygning efter covid-19-pandemien og styrke lokalsamfundenes modstandsdygtighed;

45. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at udarbejde en meddelelse om et fornyet partnerskab med de sydlige nabolande. I lyset af Barcelonaprocessens 25-års jubilæum understreger udvalget behovet for at styrke alliancerne mellem de nordlige og sydlige Middelhavskyster. Regionsudvalget minder i den forbindelse om betydningen af den europæiske nabolandspolitik som et centralt redskab til at tackle fælles udfordringer og understreger, at dens succes vil afhænge af, at de regionale og lokale myndigheder inddrages på hensigtsmæssig vis;

46. støtter i høj grad Kommissionens tilsagn om at leve op til sin ledende rolle i indsatsen for at styrke en regelbaseret multilateralisme og sætte verdensmålene for bæredygtig udvikling i centrum for reformen af WTO. Udvalget er af den opfattelse, at dette initiativ i kombination med en bedre håndhævelse af kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling bør kunne bidrage til at forbedre social-, miljø- og klimabeskyttelsesstandarderne i tredjelande;

47. forstår den usikkerhed, der omgiver de igangværende forhandlinger med UK, men er, set i lyset af at brexit har direkte og dramatiske konsekvenser for mange lokale og regionale myndigheder i EU, dybt skuffet over det komplette fravær af en henvisning til de fremtidige forbindelser mellem EU og UK i arbejdsprogrammet for 2021. Udvalget afventer derfor Kommissionens forslag til en brexittilpasningsreserve og insisterer på, at denne reserve skal udformes på en sådan måde, at den ikke kun tager højde for økonomiske udfald på medlemsstatsniveau, men også tager hensyn til den territoriale dimension af brexit;

48. glæder sig over, at Kommissionen lægger vægt på behovet for at beskytte EU's virksomheder og det indre marked mod illoyal handels- og konkurrencepraksis, navnlig gennem de bebudede lovgivningsmæssige initiativer om at skabe lige konkurrencevilkår, om offentlige indkøb og om bæredygtig virksomhedsledelse. Regionsudvalget opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at gøre fremskridt i forhandlingerne om forordningen om håndhævelse, forslaget om eksport af varer med dobbelt anvendelsesformål og det internationale instrument for offentlige udbud i forbindelse med WTO's plurilaterale aftale om offentlige udbud (GPA);

49. foreslår, at Kommissionen forbedrer og styrker samspillet mellem samhørighedspolitikken og statsstøttedelen af konkurrencepolitikken set ud fra et juridisk perspektiv for dermed at undgå tekniske hindringer og flaskehalse, der hindrer en hensigtsmæssig gennemførelse af deres respektive elementer, navnlig de foranstaltninger, der samfinansieres med Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, og som er berørt af statsstøttereglerne;

50. gentager, at det er nødvendigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen af en sundhedsunion, idet de har et betydeligt ansvar for folkesundheden i de fleste medlemsstater. RU bifalder i den forbindelse Kommissionens intention om at styrke EU-rammerne for konstatering af og reaktion på alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler hvilket også indebærer en styrkelse af de eksisterende agenturers rolle og etablering af et europæisk agentur for biomedicinsk forskning og udvikling. I den forbindelse bifalder udvalget pakken om en europæisk sundhedsunion, der har til formål at styrke den nationale koordinering internt i EU og de eksisterende strukturer og mekanismer for en bedre beskyttelse på EU-niveau, forebyggelse, beredskab og indsatsen for at begrænse risici for menneskers sundhed. Regionsudvalget gentager, at det er nødvendigt at inddrage de regionale og lokale sundhedstjenesteydere i disse nye mekanismer, som også bør støtte tilvejebringelsen af lægemidler, medicinsk udstyr og hospitalsudstyr. I tråd med RU's forslag om en EU-sundhedsberedskabsmekanisme støtter udvalget også i høj grad forslaget om, at EU skal have mulighed for at erklære en nødsituation i EU, som vil udløse øget koordinering og muliggøre udvikling, oplagring og indkøb af kriserelevante produkter;

51. opfordrer Kommissionen til at kontrollere urimelig statsstøttepraksis, der er indført af flere aktører, som drager fordel af de midlertidige EU-rammebestemmelser for statsstøtte, idet der er en reel risiko for, at det indre markeds korrekte funktion bliver påvirket. RU opfordrer Kommissionen til at træffe korrigerende foranstaltninger;

52. bifalder Kommissionens forslag om et europæisk sundhedsdataområde, men efterlyser en grundig konsekvensanalyse af forslaget på lokalt og regionalt plan for at sikre systemernes interoperabilitet og samtidig minimere den administrative og finansielle byrde;

53. opfordrer Kommissionen til at indgå i en dialog med RU og med de regioner, der er interesserede i den kommende evaluering af direktivet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser;

54. gentager, at det er nødvendigt at sikre, at de kommende forslag under den nye pagt om migration og asyl respekterer nærhedsprincippet og bygger på solidaritet, navnlig over for de regioner, der er i forreste linje med hensyn til migrationspresset. Pagten bør også anerkende den afgørende rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller med hensyn til at modtage og integrere migranter og stille direkte EU-støtte til rådighed for disse opgaver. RU fastholder endvidere, at det er afgørende at tage fat på de grundlæggende årsager til migration og bekæmpe menneskehandel i samarbejde med oprindelses- og transitlande. Udvalget er parat til at samarbejde ved at tilvejebringe data fra de lokale og regionale myndigheder og ved at etablere permanente kanaler for politisk udveksling mellem dem og Kommissionen;

55. gentager, at det har til hensigt at samarbejde med Kommissionen om et fælles projekt til fremme af Europas engagement i beskyttelsen af EU's værdier, identitet og medborgerskab via uddannelse og kultur på regionalt og lokalt plan. På grundlag af RU's prioriteter for 2020-2025 gentager udvalget sin opfordring til Kommissionen om at gennemføre forslagene i det vellykkede europæiske borgerinitiativ »Minority SafePack« om bedre beskyttelse af mindretal i EU;

56. opfordrer til, at den frie bevægelighed i Schengenområdet beskyttes ved at styrke koordineringen mellem alle medlemsstater og regioner, der er involveret i grænseforvaltning. EU's borgere sætter stor pris på deres bevægelsesfrihed, især i lyset af de begrænsninger, de for nylig har oplevet under covid-19-krisen, og i betragtning af, at fri bevægelighed både er en integreret del af EU-borgerskabet og et afgørende element i opbygningen af en europæisk identitet;

57. støtter i høj grad de kulturelle og kreative sektorer, som er blevet hårdt ramt af covid-19-krisen og opfordrer til solidaritet i genopretningsfasen. Udvalget slår til lyd for en solid kulturarvsdimension i det nye »europæiske Bauhaus«, som kommissionsformand Ursula von der Leyen har annonceret, og som indgår i renoveringsbølgen. Resultater og opfindsomhed bør gå hånd i hånd;

58. ser stadig frem til, at Kommissionen fremsætter et forslag til direktiv om styrkelse af princippet om lige løn til kvinder og mænd gennem løngennemsigthed og gentager sin opfordring til Kommissionen om at foreslå vedtagelse af en rådsafgørelse, der som opfølgning på sin strategi for ligestilling mellem kønnene 2020-2025 betegner alle former for kønsbestemt vold som kriminalitet af særlig grov karakter i henhold til artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Udvalget opfordrer yderligere Kommissionen til at fremme EU's tiltrædelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen fra 2011) og glæder sig over Kommissionens erklæringer herom i dens arbejdsprogram for 2021;

59. glæder sig i høj grad over, at Kommissionen har til hensigt at forelægge et initiativ med henblik på at udvide listen over strafbare handlinger i EU, så den også kommer til at omfatte hadforbrydelser og hadefuld tale rettet mod sårbare grupper, hvilket især omfatter forebyggelse og bekæmpelse af racisme, antisemitisme og diskrimination af LGBTBI+;

60. opfordrer indtrængende EU-institutionerne til at afslutte forhandlingerne og vedtage den foreslåede forordning om mekanismer til løsning af retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng, hvilket vil have en vedvarende, betydelig og positiv indvirkning på det grænseoverskridende samarbejde. Udvalget understreger endvidere behovet for en passende retlig ramme på EU-plan, der muliggør en effektiv etablering og forvaltning af grænseoverskridende offentlige tjenester. Dette behov understreges af den aktuelle krise. De nuværende rammer er ofte forbundet med alt for store administrative byrder og omkostninger, hvilket får mange lokale og regionale myndigheder til at opgive deres planer om sådanne tjenester. Dette efterlader de europæiske borgere, der bor i disse regioner, i en ufordelagtig situation;

61. opfordrer, eftersom Den Europæiske Union på politisk og juridisk plan allerede har anerkendt den unikke situation i regionerne i den yderste periferi, Kommissionen til, at den som god praksis i sine fremtidige årlige arbejdsprogrammer inkluderer et bilag med konkrete forslag, som den agter at forelægge for regionerne i den yderste periferi i det pågældende år. Bilaget bør indeholde lovgivningsforslag, der omfatter specifikke foranstaltninger for regionerne i den yderste periferi. Disse lovgivningsforslag kan baseres på artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, et dobbelt retsgrundlag eller blot et generelt sektorspecifikt retsgrundlag i traktaten. Det afgørende punkt er, at lovgivningsforslaget indeholder en de facto-differentiering for regionerne i den yderste periferi. Dette bilag bør også indeholde en omtale af andre dokumenter (meddelelser, rapporter), som Kommissionen har til hensigt at udarbejde vedrørende regionerne i den yderste periferi i løbet af året;

62. gentager, at det på grund af den store sårbarhed, som covid-19 har skabt i regionerne i EU's yderste periferi, er nødvendigt, at Kommissionen i begyndelsen af 2021 opdaterer sin 2017-strategi *Meddelelse om et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi* — COM(2017) 623 final af 24. oktober 2017 og præsenterer nye effektive støtteforanstaltninger for regionerne i den yderste periferi i de sociale, økonomiske, territoriale og kulturelle sektorer;

63. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, det tyske, portugisiske og slovenske rådsformandskab og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

INTERACTIO — VIDEOMØDE — RU'S 141. PLENARFORSAMLING, 8.12.2020-10.12.2020

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om en mere bæredygtig turisme for EU's byer og regioner

(2021/C 37/02)

Ordfører:

Manuel Alejandro CARDENETE FLORES (ES/RE), viceminister for turisme, fornyelse, retlige anliggender og kommunalforvaltning i Andalusiens regionalregering

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledende bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at **turismesektoren har stor strategisk betydning** og er et integrationsredskab og en vigtig drivkraft for socioøkonomisk genopretning. Sektoren tegner sig for mere end 10 % af EU's bruttonationalprodukt, skaber arbejdspladser til 26 mio. mennesker og står for 6 % af EU's samlede eksport;
2. understreger, at **transport og mobilitet er afgørende for EU's sociale, økonomiske og territoriale samhørighed**, og gør opmærksom på behovet for at vedtage intelligente og bæredygtige mobilitetsløsninger, især i regioner, hvor den økonomiske udvikling er mere udsat på grund af den totale afhængighed af luft- og søtransport;
3. gør opmærksom på, at en bred vifte af rejsende i social, kulturel, alders- og indkomstmæssig henseende skaber en lang række forretningsmuligheder for mange erhvervsdrivende, lige fra multinationale selskaber til mikrovirksomheder. Turismeøkosystemet omfatter aspekter som indkvartering, transport, gastronomi, kultur, sport og fritidsaktiviteter samt rejsearrangørers tjenester. Omkring 2,4 mio. virksomheder er aktive i sektoren, hvoraf mere end 90 % er SMV'er;
4. tilslutter sig Verdensturistorganisationens (UNWTO) anbefalinger og retningslinjer samt One Planets vision for en bæredygtig genopretning af turismen og fremme af FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling (verdensmålene) inden for turisme og transport;
5. er enig i UNWTO's definition af **bæredygtig turisme**: »Turisme, der tager højde for de nuværende og fremtidige økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger, samtidig med at der tages hensyn til de besøgendes, økonomiens, miljøets og værtskulturens behov«;
6. understreger, at den **krise, der blev udløst af sars-CoV-2**, har ændret situationen dramatisk med en umålelig høj pris i form af mistede liv og ødelæggende økonomiske konsekvenser, som har ramt Europa hårdt og forårsaget personlige tab, alvorlige økonomiske vanskeligheder og adskillige virksomhedskonkurser, **især inden for turisme og transport**;
7. anerkender, at disse vanskeligheder forværres i regionerne i EU's yderste periferi, der er meget afhængige af turismen, og hvis udsigt til økonomisk genopretning er alvorligt berørt af deres næsten fuldstændige afhængighed af lufttransport og den manglende mulighed for at anvende andre transportformer;
8. understreger behovet for at fremme bæredygtige tjenesteydelser inden for turisme, der tager hensyn til Europas rige historiske og kulturelle arv samt den enestående naturarv;

9. minder om turismens tværgående karakter, som krisen har tydeliggjort, eftersom en faldende turismeaktivitet ikke kun påvirker sektorer som hoteller, restauranter og transportsektoren, men også mange områder af økonomien med høj merværdi;

10. påpeger, at EU er nødt til at indtage en proaktiv holdning og udvise lederskab i denne og eventuelle fremtidige kriser ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at **forhindre et sammenbrud** i turistsektoren;

11. anerkender, at den aktuelle sundhedskrise forårsaget af covid-19 har gjort det tydeligt, hvor sårbar turismen er i ømråder med knappe ressourcer;

12. minder medlemsstaterne og EU-institutionerne om vigtigheden af at **afsætte tilstrækkelig finansiering** til at redde sektoren og udvikle en **langsigtet europæisk politik** for en bæredygtig turismesektor af høj kvalitet med udgangspunkt i hensyntagen til miljøet og bekæmpelse af klimaændringer;

13. fastholder, at det er tid til at handle og fokusere på at forbedre de eksisterende turisme- og transportmodeller for at sikre deres fulde sociale, økonomiske og miljømæssige bæredygtighed. **Krisen bør give lejlighed til at starte en debat, der skal danne grundlag for turisme- og transportsektorerens modstandsdygtighed og fremtidige bæredygtighed.**

Konsekvenserne af covid-19 på turist- og transportsektoren i Europa og EU's reaktion mht. genopretning og modstandsdygtighed på kort og mellemlang sigt: turisme- og transportpakken

14. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at UNWTO har vurderet, at tabene som følge af pandemien i den globale turistindustri i de første fem måneder af 2020 allerede var tre gange højere end de tab, der blev konstateret under den internationale finanskrisen i 2009 ⁽¹⁾;

15. går ind for øget koordinering **mellem medlemsstaterne** ved indførelse af forbud og nedlukningsforanstaltninger for at fremme genopretningen af sektoren, begrænse forvirringen blandt turisterne og tilskynde dem til at rejse. Udvalget glæder sig i den forbindelse over indsatsen fra Kommissionen og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme med at fremlægge objektiv og præcis information om udviklingen af pandemien;

16. understreger, hvor vigtigt det er for genopretningen af turistsektoren, at der vedtages en fælles strategi for personers mobilitet inden for EU for at øge tilliden til, at man kan rejse, navnlig ved at teste for covid-19 i afrejslandet, dvs. inden rejsen påbegyndes, hvilket vil øge rejsesikkerheden og undgå, at man skal i karantæne;

17. glæder sig over **EU's hurtige indsats for at redde turisme- og transportsektoren**, og navnlig Kommissionens meddelelse »Turisme og transport i 2020 og derefter« og de ledsagende henstillinger og retningslinjer — turisme- og transportpakken — som har hjulpet medlemsstaterne med at genskabe sikker og fri bevægelighed og genåbne de indre grænser, håndtere likviditetskrisen og genoprette forbrugernes tillid;

18. glæder sig også over vedtagelsen af de **midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien** ⁽²⁾, som har gjort det muligt for medlemsstaterne at yde mere støtte til virksomhederne, det nye **EU-instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation** (SURE) ⁽³⁾, der skal støtte husholdningernes indkomst og bevare virksomhedernes og økonomiens produktionskapacitet og menneskelige kapital, REACT-EU ⁽⁴⁾, der giver forvaltningsmyndighederne mulighed for at ændre tildelingerne fra de europæiske struktur- og investeringsfonde for at tackle de mest presserende konsekvenser af krisen, **Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen** til fordel for personer, der er blevet afskudt som følge af krisen, samt projekter, såsom onlineplatformen »Re-open EU« ⁽⁵⁾, der giver ajourførte oplysninger om rejserestriktionerne i Europa, folkesundhed og sikkerhedsforanstaltninger;

19. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at gøre det nemmere at **yde mere statsstøtte** for at redde de europæiske virksomheder og foreslår, at nogle af reglerne (herunder den ændrede *de minimis*-regel) forbliver i kraft, så længe det er nødvendigt i de regioner, der er særlig hårdt ramt af krisen;

⁽¹⁾ <https://www.e-unwto.org/doi/epdf/10.18111/wtobarometereng.2020.18.1.4>.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/competition/state_aid/what_is_new/sa_covid19_temporary-framework.pdf (C(2020) 1863 final).

⁽³⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A52020PC0139> (COM(2020) 139 final).

⁽⁴⁾ https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/factsheet/2020_mff_reacteu_en.pdf.

⁽⁵⁾ <https://reopen.europa.eu/da>.

20. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at **anvende alle de former for støtte**, der midlertidigt er tilladt under rammen, til at håndtere de akutte likviditetsbehov og til at dække de umiddelbare behov for drifts- og investeringskapital, og som gør det muligt at redde **virksomheder**, som befinder sig i en akut krise som følge af covid-19-udbruddet ⁽⁶⁾, og dermed give dem mulighed for at tilpasse sig og udvikle deres aktiviteter;

21. glæder sig over de foranstaltninger, som EU's medlemsstater er blevet enige om, og som ifølge Regionsudvalgets formand er »et eksempel på solidaritet«, og fastslår, at det er helt afgørende, at EU's budget og **genopretningsplan** hurtigt bliver tilgængelig for byer og virksomheder i alle EU's byer, regioner og lokalsamfund med henblik på at tackle denne hidtil usete krise;

22. opfordrer til, at der arbejdes på at opnå et reelt partnerskab på tværs af alle **forvaltningsniveauer** med fokus på at fremme delt ansvar og undgå for meget centralisering;

23. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at vedtage en række EU-retningslinjer og -checklister til de lokale og regionale myndigheder, der skal fungere som en **rettesnor i de første dage af en katastrofe**, inden der træffes foranstaltninger på medlemsstats- eller EU-plan. Udvalget bemærker, at de retningslinjer, der er indeholdt i turisme- og transportpakken, allerede udgør et fremragende referenceværk;

24. konstaterer, at foranstaltningerne i **turisme- og transportpakken** er et vigtigt første skridt, der skal forbedre de lokale turistmåls beredskabskapacitet over for nye bølger af pandemien og andre eventuelle katastrofer, der kan sætte sektorens modstandsdygtighed på prøve;

25. mener, at der på grund af pandemien er akut behov for nye strategier til støtte af hotel- og restaurationsbranchen og udvikling af turistaktiviteter på lokalt plan inden for bl.a. landboturisme, lokal gastronomi eller lokale traditioner. Tendenserne er skiftet på globalt plan, og mindre turiststeder og isolerede destinationer, som familier og mindre grupper kan rejse sikkert til, er blevet mere attraktive. Hvis turismen skal overleve i løbet af de næste 2-3 år, må vi lede turisterne mod vores egne destinationer;

26. understreger, at **omkostningerne forbundet med forebyggende covid-19-foranstaltninger inden for offentlig transport** kunne indarbejdes i de offentlige tjenesteydelseskontrakter, så man undgår at pålægge de transportansvarlige myndigheder, som ofte er lokale og regionale myndigheder, store økonomiske ekstra omkostninger;

27. udtrykker sin støtte til **gradvist at gennemføre visumfritagelse** på lang sigt med det formål at øge antallet af besøgende fra tredjelande og tilskynde turisterne til at vende tilbage til Europa;

28. forventer, at enhver beslutning fra de nationale myndigheder om rejseforbud og midlertidige grænselukninger i fremtiden meddeles de europæiske myndigheder og de tilstødende regioner på forhånd, så koordineringen kan forbedres, og rettidig adgang til oplysninger sikres;

29. støtter helt og holdent op om genopretningsplanen for Europa, der skal afhjælpe de økonomiske og sociale skadevirkninger som følge af covid-19-pandemien, sætte gang i den europæiske genopretning og bevare og skabe arbejdspladser.

Behovet for handling med henblik på at gøre turismen mere bæredygtig

30. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at turismen er en af de sektorer, der er har gennemgået størst vækst de seneste år. Denne vækst har imidlertid blotlagt en række **vanskeligheder med at sikre en afbalanceret udvikling** af de økonomiske, miljømæssige og sociale **dimensioner af bæredygtighed**;

31. glæder sig over Kommissionens meddelelser *En ny turismepolitik for Europa — verdens førende rejsemål* (2010) og *En europæisk strategi til øget vækst og beskæftigelse inden for kyst- og havturisme* (2014);

32. bemærker, at turismen nu står over for **nye udfordringer med vidtrækkende konsekvenser, der skal tackles**, bl. a. klimaændringer, stigende overbelastning, overdrevent pres på infrastrukturer og vand- og energiforbruget, miljøforringelser, der skal tages op hurtigst muligt og som en prioritet samt tabet af identitet og respekt for lokalsamfundenes autenticitet;

⁽⁶⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1587137448000&uri=CELEX:52020DC0112> (COM(2020) 112 final).

33. understreger, at turistsektoren kan være foregangsmodel i den bæredygtige grønne omstilling, der blev annonceret i den grønne pagt, og som skal gøre Europa til det første klimaneutrale kontinent i 2050, i de økonomiske tilpasningsprocesser, der følger af den digitale tidsalder, og i fremme af ligestilling og social inklusion og opfordrer kraftigt EU-institutionerne og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at nå disse mål;

34. anerkender, at disse mål kun kan nås, hvis de fastsættes på et solidt grundlag, der præcist definerer omfanget, forpligtelserne og konsekvenserne af at starte en reel bæredygtig udvikling i sektoren kombineret med et stærkt engagement for at sikre gennemførelsen.

Rejsetransportformer

35. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at **turismen** består af en kompleks værdikæde af mange interessenter med en **direkte forbindelse til passagertransportaktiviteter**;

36. påpeger, at der skal gøre fremskridt inden for turistsektoren, når det gælder realiseringen af den cirkulære økonomi;

37. bemærker, at UNWTO's og Det Internationale Transportforums fremskrivninger tyder på en stigning i den turismerelaterede CO₂-udledning fra transportsektoren på omkring 25 % frem til 2030;

38. anerkender derfor behovet for at finde og iværksætte eller indføre måder at styrke konnektiviteten mellem Europas byer og regioner, fremme mindre forurenende alternativer og forbedre intermodaliteten i overensstemmelse med den overordnede målsætning i den grønne pagt og glæder sig over Kommissionens lancering af en **strategi for intelligent og bæredygtig mobilitet** i 2020;

39. opfordrer kraftigt til, at EU's medlemsstater går sammen om hurtigst muligt at tackle manglen på bæredygtige transportalternativer og investere i udvikling og ibrugtagning af langdistancetogruter, herunder nattog, og således gøre kulstoffattige rejser til en mere attraktiv mulighed;

40. bakker op om, at **offentlig støtte til luftfartsselskaber betinges** af, at de forpligter sig til at opfylde visse mål for **nedbringelse af forurenende emissioner**;

41. minder om, at den samme forpligtelse bør fremmes **inden for de øvrige transportformer**, både inden for vej- og søtransport og med særlig vægt på krydstogtskibene på grund af deres store miljøpåvirkning;

42. beklager, at **bus- og jernbanetransporten** (centrale lokale og regionale transportformer) **tildeles mindre støtte** end luftfarten, hvilket lægger større pres på finansieringen til mere bæredygtige transportformer. Udvalget efterlyser derfor stærke tilsagn om at forbedre mulighederne for bæredygtig mobilitet i hele Europa gennem jernbanetransport og minder om, at et af Kommissionens mål for 2021 er at **styrke jernbanesektorens bidrag til bæredygtig turisme** i EU;

43. bemærker vigtigheden af, at der inden for rammerne af den fremtidige indsats for CO₂-emissioner, for så vidt angår luft- og søtransport under den europæiske grønne pagt og den nye strategi for bæredygtig mobilitet, foretages en vurdering af foranstaltningernes indvirkning på regionerne i den yderste periferi, hvis økonomiske og sociale samhørighed i høj grad afhænger af luft- og søtransport, både når det gælder indbyggernes mobilitet og deres økonomiske aktiviteter;

44. understreger behovet for **økonomisk støtte til offentlige transportvirksomheder**, der har oplevet et drastisk indtægtsfald, så de kan udvikle en mere bæredygtig transportpark med nul- og lavemissionskøretøjer;

45. udtrykker sin interesse i at arbejde på **initiativer, der forbinder togrejser med kulturopdagelse og turisme**, når krisen er ovre, udvikle ordningen #DiscoverEU og arbejde tæt sammen med repræsentanter for EU's regioner om at fremme mulighederne for jernbaneturisme i og efter det europæiske år for jernbanetransport 2021;

46. påpeger, at det er vigtigt at **anerkende EuroVelo** ⁽⁷⁾ **som endnu et TEN-T** (transeuropæisk transportnet) i tillæg til de eksisterende vejnet, jernbanenet og net af indre vandveje, hvilket vil føre til en sikrere, mere direkte, sammenhængende og forbundet cykelinfrastruktur til gavn for alle typer cyklister og tilføre turismen endnu et betydeligt skub.

(7) Det europæiske net af 17 langdistancecykelruter, der løber på tværs af og forbinder hele kontinentet.

Indvirkningen på miljøet

47. Det Europæiske Regionsudvalg udtrykker bekymring over, at den globale opvarmning kan gøre visse turistmål mindre attraktive eller endda true deres eksistensgrundlag, og bekræfter igen, at udvalget er fast besluttet på at **bekæmpe klimaændringerne** i tide og i henhold til den seneste videnskabelige viden med den række af initiativer og politiske foranstaltninger, der er beskrevet i Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelser;

48. minder om, at klimakampen er afgørende for mange kyst- og øregioners fremtid på grund af den stigende vandstand, for skisportsstederne på grund af manglende sne og for de regioner, der rammes af skovbrande, oversvømmelser eller snestorme⁽⁸⁾;

49. mener, at turismen kan yde et væsentligt bidrag til den europæiske ambition om en **cirkulær økonomi**, og insisterer på, at regioner og byer bør indgå i debatten om at fremme dagsordenen på området;

50. anbefaler, at turist- og transportsektoren øger udbuddet af **klimaneutrale produkter** ved brug af ren energi, mindre skadelige kemikalier, mindre anvendelse af plast, processer til genanvendelse af regnvand og husholdningsaffald⁽⁹⁾, som i betydelig grad mindsker efterspørgslen efter drikkevand fra forsyningsnettet, og genanvendelse af affald, og at disse systemer anvendes mere systematisk;

51. påpeger, at der er behov for **øget støtte til cykelturismen**, som medfører fordele for lokaløkonomierne ved at tiltrække besøg til områder, som den konventionelle turisme normalt ikke kommer til, og ved at anvende lokale virksomheder og tjenester. Desuden er den nødvendige infrastruktur til formålet også til gavn for de lokale beboere, da de også får bedre konektivitet, hvilket bidrager til at sikre den langsigtede bæredygtighed i lokalsamfundene;

52. bakker op om, at GD Mares arbejdsgruppe med European Boating Industry om udtjente skibe fortsætter med henblik på at udvikle en fælles handlingsplan for forskning og innovation i EU, der skal øge genanvendelsen af skibsbyggematerialer;

53. påpeger vigtigheden af at fremme bæredygtig kystturisme, der styrker aktiviteter til forståelse og bevaring af havmiljøet. Udvalget konstaterer ligeledes, at **sejls, vind- og bølgesport, dykning og vandsport generelt** indebærer et stort potentiale, når det gælder om at bidrage til videnskab, miljøbevidsthed, kortlægning af havene og forskning i miljøspørgsmål;

54. fremhæver **turismens betydning for udviklingen af landdistrikterne**, som ikke længere udelukkende bør betragtes i forhold til udvikling af landbruget, men også som en drivkraft for fremskridt i de mindre udviklede landdistrikter med marginaliseret landbrugsjord med lavt produktivitetsniveau, men som har stor værdi i kraft af deres miljø, landskab og beskyttelse af biodiversitet. EU-institutionerne bør derfor på behørig vis indarbejde turisme og de muligheder, sektoren medfører, i strategien for biodiversitet, strategien »Fra jord til bord«, den nye fælles landbrugspolitik og Natura 2000-nettet og i den langsigtede vision for landdistrikterne;

55. påpeger, at det er vigtigt at fremme en mere bæredygtig turisme med højere merværdi for regionerne ved at integrere nulkilometerprodukter i turistudbuddet, og at der er behov for at fremhæve naturområder og fredede områder og himlens potentiale som turistattraktion (astroturisme);

56. påpeger vigtigheden af at bruge digitale teknologier baseret på 5G, IoT, AI og big data til at levere innovative, bæredygtige og skalerbare intelligente turisttjenester med høj merværdi, og som kan fremme mere effektive, tilgængelige og inkluderende nye former for turisme, der skal udbredes til alle regioner, men med særlig vægt på landdistrikterne, og af at have telekommunikationsteknologi til rådighed, der giver tilstrækkelig dækning.

Sociale og økonomiske virkninger og vigtigheden af at undgå, at turisme opfattes som et problem

57. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at turisme, og navnlig **overturisme** (dvs. når turistmålets fysiske, miljømæssige, sociale, økonomiske, psykologiske eller politiske kapacitet overskrides⁽¹⁰⁾), og alle menneskelige aktiviteter har en indvirkning på det samfund, hvor aktiviteten finder sted;

⁽⁸⁾ https://www.europarl.europa.eu/thinktank/da/document.html?reference=EPRS_BRI%282017%29603932#.

⁽⁹⁾ <https://ec.europa.eu/environment/emas/takeagreenstep/pdf/BEMP-5.7-FINAL.pdf>.

⁽¹⁰⁾ I en nylig undersøgelse fra Europa-Parlamentet konstateredes det, at 105 turistmål i EU var i risikozonen for overturisme: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/629184/IPOL_STU\(2018\)629184_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/629184/IPOL_STU(2018)629184_EN.pdf).

58. understreger behovet for at forhindre de negative virkninger af overturisme, som medfører stigende overbelastning, pres på infrastrukturen, øget energi- og vandefterspørgsel, miljøforringelser, skader på historiske monumenter og seværdigheder, tab af identitet og autenticitet og stigende leveomkostninger for lokale beboere samt stigende ulighed imellem disse. Udvalget mener, at EU's institutioner og medlemsstater hurtigst muligt bør overveje foranstaltninger og initiativer for at undgå de negative konsekvenser af overturisme;

59. understreger, at fremme og udvikling af turisme i landdistrikterne kan være en kilde til økonomisk udvikling og skabelse af velstand, der bidrager til at tiltrække nye beboere eller stoppe faldet i befolkningstallet i områder, der er ramt af affolkning;

60. anbefaler, at der indføres politikker til fremme af kompetenceudvikling rettet mod kvinder. Kvinder er afgørende for at bevare turistvirksomheder, da de spiller en af de vigtigste roller i bekæmpelsen af affolkningen. At sikre deres beskæftigelsesegnethed garanterer opretholdelsen af befolkningen i områderne. Det indebærer at vurdere deres behov og tilbyde dem målrettet uddannelse med værktøjer til at udvikle deres færdigheder og konkurrenceevne;

61. påpeger, at visse turismeformer, der gør intensivt brug af lavkosttransportmidler og transport af meget store rejsegrupper, fremmer overturisme, samtidig med at de sociale medier og platforme til peerudveksling også kan medføre overdreven reklame for visse turistmål. Udvalget efterlyser derfor en debat om væksten i og kvaliteten af turisme;

62. udpeger **NECSTouRs** Barcelonaerklæring **»Better Places to Live, Better Places to Visit«** som et pejlemærke til at vise, at sektorerne for turisme og materiel og immateriel kulturarv kan arbejde tæt sammen til gavn for de europæiske borgere og kulturarven;

63. påpeger, at **turisme bør ses som en del af løsningen og ikke som problemet**, og at det derfor er nødvendigt at udarbejde forslag til foranstaltninger, der adskiller sig fra de allerede eksisterende, og at give de igangværende mere fremdrift. Udvalget peger i den forbindelse på behovet for at regulere de nye former for turisme og platformene i den kollaborative økonomi i overensstemmelse med kriterierne for fair konkurrence, for at styrke kontrol- og inspektions-systemerne og sikre kvaliteten og lovligheden af de tjenesteydelser, der udbydes, inden for en fælles ramme af fri erhvervsmæssig konkurrence, samtidig med at den fastboende befolknings kulturarv, kultur, identitet og livskvalitet bevares;

64. bemærker i den forbindelse fordelene ved at **udbrede bedste praksis, strategier og metoder for bæredygtig turisme** under de forskellige europæiske programmer såsom PANORAMED, horisontale MED-projekter, MITOMED+ og WINTER MED, så de bedre kan udnyttes og udbredes;

65. foreslår derfor, at prisen for **den europæiske hovedstad for intelligent turisme** videreføres.

Digitalisering og data og fordelene herved i etablering af et system for overvågning og sporing af foranstaltninger

66. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver de **store ændringer i distributionskanalerne og i måden, turisme forbruges på**, hvilket har gjort det muligt for mange virksomheder at nå direkte ud til deres kunder — en mulighed, som de små virksomheder ikke har udnyttet i tilstrækkelig grad;

67. fremhæver, at **information er en råvare** af afgørende betydning for turismen, og som anvendes til mere disruptive initiativer i sektoren;

68. fremhæver betydningen af UNWTO's initiativ **Towards a Statistical Framework for Measuring the Sustainability of Tourism** ⁽¹¹⁾, herunder de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner;

69. understreger, at detaljeringsgraden, datakvaliteten, fortolkningen og den korrekte anvendelse heraf har **direkte indvirkning på effektiviteten af de politiske foranstaltninger** til håndtering af covid-19-krisen og forfølgelsen af et klimaneutralt Europa;

⁽¹¹⁾ <https://www.unwto.org/Measuring-Sustainability-Tourism>.

70. er bekymret over den **manglende harmonisering og fragmenteringen af data**, når det gælder turismens økonomiske virkninger, hvilket undergraver den systemiske beslutningstagning til fordel for turisme- og transportsektoren;

71. understreger, at de officielle data ikke er egnede til at producere oplysninger hurtigt nok til at håndtere den nuværende situation, hvilket betyder, at **regioner og byer har været nødt til at anvende andre måleinstrumenter**, som endnu ikke integreres i de officielle data;

72. glæder sig over, at Kommissionen i marts 2020 nåede til **enighed med de kollaborative økonomiske platforme** ⁽¹²⁾ om at offentliggøre nøgledata om privat turistindkvartering, og opfordrer Kommissionen til sideløbende at udforske indikatorer til fastlæggelse af genopretningsstrategier for turismesektoren;

73. minder om, at platforme i den kollaborative økonomi får de lokale boligudgifter til at stige, da boligerne bruges af rejsende i stedet for den lokale befolkning. På trods af EU-Domstolens afgørelse fungerer platforme i den kollaborative økonomi ikke kun som informationsformidler. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at lovgive, så regionale og lokale myndigheder får mulighed for at regulere sådanne platformes aktiviteter i deres områder for at sikre, at de underlægges samme administrative regler for sommerudlejning, som andre mere traditionelle aktører;

74. påpeger behovet for at indføre **standardiserede redskaber**, der kan vejlede byer, regioner og virksomheder i deres stræben efter mere bæredygtige politikker, og som indgår i det nye europæiske statistiske program og styrker den **økonomiske, sociale og miljømæssige overvågning af turismen**. Udvalget fremhæver nødvendigheden af at øge tilgængeligheden af data, styrke opdateringen og sammenkoblingen af data og tilvejebringe et harmoniseret kortlægnings-system;

75. anbefaler, at der fastlægges en retlig ramme for produktion og offentliggørelse af **satellitregnskaber for turisme** i alle EU-medlemsstaterne;

76. efterlyser en bedre dataindsamling på **NUTS 3-niveau** om antallet af turister og dagturister, andre nye former for indkvartering og transport og med en regional opdeling og de vigtigste lokale turistmål opdelt efter indkvarteringsstype;

77. anbefaler, at der indføres et målesystem til overvågning af vandforbrug og emissioner fra turismesektoren, herunder turistindustrien og dens særlige produkter, i udarbejdelsen af **statistikker over vand-, luft- og energiforbrug**;

78. opfordrer Eurostat til yderligere at undersøge **big data som kilde** til turismestatistikker under hensyntagen til udfordringerne med hensyn til indsamling, uafhængighed, tillid, adgang, kvalitet og tilgængelighed over tid;

79. opfordrer til, at **problemet med overturisme analyseres** ved at medtage kvalitative data om borgernes holdning til turisme i undersøgelser om indkomst og levevilkår, i flashestimater over turismens konsekvenser og i Kommissionens rapport om livskvalitet i europæiske byer;

80. anbefaler, at der træffes yderligere foranstaltninger for at udnytte og optimere Kommissionens omfattende arbejde de seneste år, såsom **indikatorsystemet ETIS, S3-plattformen** ⁽¹³⁾ for digitalisering og sikkerhed for turisme og **Tourism of Tomorrow Lab**;

81. opfordrer Kommissionen og Europa-Parlamentet til i det næste **europæiske statistiske program** at medtage overvågningssystemer og -redskaber, der er mere orienteret mod at opfylde regionernes og byernes specifikke behov, og som muliggør tilstrækkelig sporbarhed af de gennemførte turismeforanstaltninger.

Behov for fornyet anerkendelse af turismen som en vigtig EU-politik i overensstemmelse med dens bidrag, vækspotentiale og øgede engagement i bæredygtig udvikling

82. Det Europæiske Regionsudvalg håber, at Kommissionen vil tage den nuværende krise som et advarselssignal og føre en mere ambitiøs turismepolitik for Europa på det miljømæssige, økonomiske og sociale plan;

⁽¹²⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/IP_20_194.

⁽¹³⁾ <https://s3platform.jrc.ec.europa.eu/tourism>.

83. glæder sig over Kommissionens initiativ til at organisere en **europæisk turismekongres** med henblik på at udarbejde en køreplan for 2050 mod et bæredygtigt, innovativt og modstandsdygtigt europæisk turismeøkosystem (»den europæiske turismedagsorden 2050«) med aktiv deltagelse af regionerne;
84. er villig til at **organisere en partskonference med deltagelse af offentlige og private organer** med henblik på at udveksle erfaringer om de valgte genopretningsplaner for forskellige turistmål, og om hvordan turisme i EU skal se ud i fremtiden;
85. forventer, at Europa-Parlamentets Transport- og Turismeudvalg vil bidrage til RU's bestræbelser på at opnå en **solid turismepolitik i EU**;
86. foreslår, at **Europa-Parlamentets Transport- og Turismeudvalg og RU's NAT-underudvalg** holder et fælles møde for at drøfte den fremtidige turismepolitik i EU efter covid-19-krisen og i forhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027;
87. ser frem til at bevare et tæt samarbejde med **Europa-Parlamentets turismetaskforce** og opfordrer til, at RU inddrages fuldt ud i heri, så det lokale og regionale niveaus stemme bliver hørt i drøftelserne;
88. understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne og de regionale myndigheder medtager turismeprioriteter i deres **operationelle programmer** efter 2020 for at fremme turismeprojekters adgang til EU-finansiering;
89. påpeger, at den **nuværende finansieringsmekanisme er vanskelig at få adgang til for SMV'er og turistmålene, og foreslår, at der oprettes konkrete værktøjer** (one-stop-shops eller onlineværktøjer) med forbindelse til de myndigheder, der forvalter de europæiske фонде, for at lette ansøgningsproceduren og den videre behandling;
90. anbefaler, at Det Europæiske Regionsudvalg styrker sit **samarbejde med UNWTO** gennem et aftalememorandum og udarbejdelse af fælles handlingsplaner;
91. opfordrer Rådet til at inddrage Det Europæiske Regionsudvalg og de lokale og regionale myndigheder i de **arbejdsgrupper og møder i Rådet**, der vedrører turisme;
92. foreslår, at der udarbejdes en ny **europæisk ramme for bæredygtig turisme** i overensstemmelse med den grønne pagt og FN's 2030-dagsorden og under hensyntagen til relevante regionale strategier, og som integrerer de forskellige politikker, som EU udvikler nu og i fremtiden på området, såsom støtte til digitalisering af sektoren, fremme af intelligente turistmål, dekarbonisering af aktiviteter, fremme af den cirkulære økonomi, fremme af inklusiv og tilgængelig turisme, bekæmpelse af affolkningen i landområderne, forbedring af deltagerorienteret forvaltning og offentlig-private partnerskaber;
93. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at oprette et **generaldirektorat, der udelukkende beskæftiger sig med bæredygtig turisme**, og Europa-Parlamentet til at overveje at nedsætte et særligt parlamentsudvalg med fokus på bæredygtig turisme.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om en EU-strategi for genoplivning af landdistrikterne

(2021/C 37/03)

Ordfører: Enda STENSON (IE/EA), medlem af Leitrim County Council**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledende bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at landdistrikterne og områder på grænsen mellem land og by udgør 88 % af EU's område, og at det er her, 55 % af befolkningen bor, 43 % af bruttoværditilvæksten skabes, og 56 % af arbejdspladserne ligger. Udvalget bemærker ligeledes, at landdistrikterne ikke er homogene, men at nogle af dem er ramt af betydelige demografiske udfordringer (affolkning, aldrende befolkninger osv.), hvilket hæmmer deres økonomiske og sociale udvikling. Udvikling af landdistrikterne er derfor et særdeles vigtigt spørgsmål for Regionsudvalget og et uundværligt redskab til opnåelse af målet om territorial samhørighed som nedfældet i Lissabontraktaten;

2. understreger, at den nye langsigtede vision for landdistrikterne bør omsættes til en konkret politikramme, nemlig en dagsorden for landdistrikterne. Denne bør indeholde en række integrerede politikker, der gør det muligt for landdistrikterne at vende udfordringer — bl.a. dekarbonisering, klimaforandringer, digitalisering, aktiv forvaltning af naturressourcer, bæredygtig mobilitet, muligheder for rimelige job og indkomster, generationsskifte, integration af nye migranter og social innovation — til fordele;

3. fremhæver, at dagsordenen for landdistrikterne bør:

- sikre, at gensidigt fordelagtige forbindelser mellem land og by integreres i alle EU's politikker i tråd med målene for territorial samhørighed ved at udnytte den stærke indbyrdes afhængighed mellem landdistrikterne og byområderne bedst muligt
- diversificere tilgangene og integrere landdistriktsspørgsmål i alle EU's politikker. Landdistrikternes behov går langt ud over, hvad politikken for udvikling af landdistrikterne kan opnå, og de nuværende EU-midler er utilstrækkelige, både med hensyn til kvantitet og kvalitet
- harmonisere de forskellige forordninger og reintegrere Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne i forordningen om fælles bestemmelser for at fremme og lette flerfundsprojekter, som ikke nødvendigvis har med landbrug at gøre, i landdistrikterne
- overvåge EU's udgifter ved hjælp af en strategi for »sikring af landdistrikternes behov« (rural proofing)
- gentænke typologien for by og land for bedre at kunne målrette støtten
- styrke de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med udformningen og forvaltningen af landdistriktspolitikker. Det er nødvendigt at fremme de lokale aktionsgruppers deltagelse i gennemførelsen af denne forvaltning på grund af deres evne til at repræsentere lokalområder og sætte gang i udviklingspolitikker, som er tilpasset efterspørgslen og behovene i de affolkede områder med demografiske risici, ved at inddrage landdistrikternes interessenter og indbyggere gennem bottom-up-initiativer som f.eks. LEADER/CLLD
- bekæmpe affolkning og social udstødelse, f.eks. ved at fremme initiativet om intelligente landsbyer, bioøkonomi og social innovation og lukke den digitale kløft;

4. fremhæver målet for fastlæggelsen af en egentlig dagsorden for genoplivning af landdistrikterne, der må omfatte følgende: støtte til bæredygtige og levende landbosamfund, erhvervsliv, uddannelse, beskæftigelse og jobskabelse, byudvikling tilpasset de lokale demografiske forhold, forbedring af den digitale konektivitet, offentlige tjenester (sundhedsydelser, uddannelse, retsvæsen m.m.) og infrastrukturforbindelserne, bæredygtig udnyttelse af ressourcerne, maksimering af landboturismens potentiale i et sundt og mangfoldigt naturlandskab og udnyttelse af det kreative og kulturelle potentiale i landdistrikterne;

5. fremhæver, at kulturel og biologisk mangfoldighed er stærkt knyttet sammen overalt i Europa og sammen danner en unik identitet for regioner, og at knytte dem tættere sammen har et stort potentiale i retning af at nå EU's bæredygtighedsmål. Der er behov for en dybere forståelse, idet traditionel økologisk viden ikke er en del af strategierne for udvikling af landdistrikterne og af naturdirektiverne. Den er nødvendig til at fremme forbindelserne mellem mennesket og naturen gennem idéen om biokulturel mangfoldighed som et væsentligt identitetselement. Europæiske regioners rige naturkapital er af afgørende betydning i økonomien og bidrager i væsentlig grad til EU's mål om bæredygtig udvikling og biodiversitet. Der er mangfoldige forbindelser mellem lokalsamfund og deres landområde, den rige traditionelle økologiske viden og miljøvenlige teknologier. Disse elementer findes overalt i Europa, også i dag, men de savner mere sammenknytning og anerkendelse på alle samfundsniveauer;

6. fremhæver, at den nuværende pandemikrise har blotlagt og forværret konsekvenserne af en række forhold, der længe har udgjort trusler mod landdistrikterne, og som har gjort det endnu mere presserende at genoplive landdistrikterne i hele EU. Landdistrikter samt byer og landsbyer på landet er blevet hårdt ramt af bl.a. nedgangen i efterspørgslen efter landbrugsprodukter som følge af nedlukningen af turist-, hotel- og restaurationsbranchen, manglen på nødvendig sæsonarbejdskraft, den udprægede sociale isolation og den forholdsvis større sårbarhed over for pandemien på grund af de begrænsede tjenester, der findes på små regionale hospitaler;

7. bemærker, at pandemien på længere sigt vil kunne ændre vores forbrugs- og produktionsmønstre og måde at hjemmearbejde på samt betydningen af livskvalitet og mobilitetsformer, hvilket kan skabe nye muligheder for bæredygtig vækst i landdistrikterne, navnlig dem der er beliggende omkring storbyområderne, og som er tæt forbundet med disse. En reevaluering af udflytningen af produktionskæderne kan også skabe nye muligheder i visse landdistrikter;

8. gør opmærksom på, at EU's landdistrikter har et stort potentiale til at finde løsninger på aktuelle og fremtidige udfordringer. Landdistrikterne bidrager væsentligt til at nå målene for bæredygtig udvikling og den europæiske grønne pagt ved at reagere på klimaforandringerne, tabet af biodiversitet og den økonomiske recession samt ved at indføre foranstaltninger til modvirkning af klimaforandringer og binding (absorbering) af CO₂ og til beskyttelse af biotoper og skabe økonomiske muligheder gennem en bæredygtig fødevareproduktion og vedvarende energi — dog under anerkendelse af at det er i byområderne, der skal gøres mere for at nedbringe forureningen fra drivhusgasemissioner;

9. finder det vigtigt, af hensyn til den territoriale samhørighed og ligevægten mellem land og by, at alle EU's politikker og ressourcer sikrer, at de tre såkaldte L'er opfyldes:

- **lige** levestandarder for land- og byområder, som bør medtages som et grundlæggende princip i alle EU's politikker
- **lige** rettigheder for alle, uanset om de bor i byer eller i landområder (jf. EU's charter om grundlæggende rettigheder)
- **ligelighed** for så vidt angår metoder og praksis blandt alle aktører og regioner, navnlig ved at benytte sig af udveksling og delte beføjelser til at kompensere for landdistrikternes specifikke behov.

Finansiering af politikken for udvikling af landdistrikterne

10. Det Europæiske Regionsudvalg ser gerne, at der i den næste programmeringsperiode bliver taget større hensyn til landdistrikterne ved at øge ELFUL's finansieringsniveau og sikre, at der i alle EU-politikker lægges tilstrækkelig vægt på landdistriktsudviklingen i bred forstand, og at der ikke alene fokuseres på landbrugsrelaterede spørgsmål;

11. efterlyser en forhøjelse af EU's budget til udvikling af landdistrikterne i betragtning af landdistrikternes betydning i Europa. Det er bekymrende, at den nye FFR-tildeling er væsentligt lavere end i den nuværende programmeringsperiode, og RU opfordrer til, at dette ændres, så finansieringen til landdistrikterne øges, navnlig for perioden 2023-2027. Udvalget opfordrer samtidig til anvendelse af nye genopretnings- og resiliensfonde og -programmer i stor skala til udvikling af landdistrikter, idet landdistrikterne hører til de mest sårbare;

12. afviser forslaget om at øge medfinansieringen i den fælles landbrugspolitik's anden søjle, da dette især ville gå ud over de fattigste landbrugere, mindre udviklede regioner og landdistrikter;

13. foreslår at overføre op til 15 % af midlerne fra den fælles landbrugspolitik's søjle 1 til søjle 2 uden medfinansiering samt yderligere 15 % til miljø- og klimaforanstaltninger og 2 % til unge landbrugere;

14. anmoder om, at tilgange diversificeres, og at landdistriktsspørgsmål integreres i alle EU's politikker. Alle strukturpolitikker bør gøre landdistriktsudvikling til et af deres prioriterede mål i overensstemmelse med Lissabontraktatens målsætning om territorial samhørighed;
15. opfordrer til, at der i den nye FFR oprettes en landdistriktsudviklingsfond, som målrettes specifikt til landdistrikterne;
16. anmoder om, at de finansielle instrumenter videreudvikles og tilpasses til mindre projekter, eventuelt gennem oprettelsen af »landdistriktsudviklingsbanker«, der kan fungere som mellemlid mellem långivende institutter og låntagere;
17. opfordrer til større harmonisering af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) med andre EU-fonde som f.eks. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Horisont Europa med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling i landdistrikterne. Med denne form for synergier vil aktører i landdistrikterne få bedre forudsætninger for at håndtere tværgående spørgsmål og forbedre samarbejdet og livskvaliteten i landdistrikterne;
18. ser gerne, at struktur- og investeringsfondene forenkles, og efterlyser desuden en forenkling af indberetningen og overvågningen af programmerne ved hjælp af nye informations- og kommunikationsteknologier.

Styrkelse af de lokale og regionale myndigheders rolle i udformningen og forvaltningen af politikkerne for landdistriktsudvikling

19. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at lovforslaget om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik har en tendens til at marginalisere og sågar bringe de europæiske regioners rolle og autonomi i forvaltningen af den fælles landbrugspolitik i fare, idet de blot får til opgave at gennemføre foranstaltninger, der træffes på nationalt plan;
20. slår til lyd for en fremtidig fælles landbrugspolitik, der opretholder en direkte kontakt med landdistrikterne gennem den aktive rolle, som EU's regioner spiller, og som er altafgørende for udformningen og gennemførelsen af politikker for udvikling af landdistrikterne på lokalt plan;
21. efterlyser fleksibilitet i statsstøttereglerne og opfordrer til, at der indføres støtteordninger for fornyelse af landsbyer og landdistrikter, der muliggør landdistriktsudvikling. Desuden er der behov for en større anerkendelse af de lokale og regionale strategier for landdistriktsudvikling, og disse strategier skal indarbejdes i de nationale planlægningsrammer. De lokale og regionale myndigheder kan fungere som innovationsformidlere i lokalsamfundene.

Affolkning

22. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker den bekymrende tendens til affolkning af landdistrikterne, efterhånden som landbruget udvikler sig, og jobskabelsen hovedsagelig koncentrerer omkring bycentrene med et deraf følgende fald i udbuddet af tjenesteydelser i landdistrikterne;
23. opfordrer til fastsættelse af kriterier, der gør det muligt at udpege de landdistriktsområder, som har problemer med affolkning under kategorien NUTS 3, med det formål at imødegå befolkningsnedgangen i disse områder og mindske de eksisterende ubalancer;
24. mener imidlertid, at affolkning kræver nye måder at tænke på, når det gælder landdistriktsudvikling, hvor **en tilbagegang ikke ses som en byrde, men som en potentiel positiv mulighed**;
25. mener, at man ved at acceptere tilbagegang kunne omlægge landdistriktspolitikker og investeringsbeslutninger. Således vil der kunne skabes ny vækst på et grønnere og mindre grundlag og nye muligheder for innovation. Forvaltningen og de offentlige tjenester vil kunne moderniseres ved hjælp af mere **helhedsorienterede, proaktive og stedbaserede strategier**;
26. tilskynder til anvendelse af hjemmearbejde og digitalisering samt digital uddannelse. Udvalget mener, at mobilt arbejde, fjernundervisning og distancearbejde under den nuværende pandemi har vist, hvad der ville kunne opnås i landdistrikterne, hvis tjenesterne havde været tilgængelige;

27. mener, at en anerkendelse af tendensen til affolkning i landdistrikterne og udvandring fra landbruget gør det tvingende nødvendigt at udforme landdistriktspolitikker og -strategier, som er rettet mod at øge affolkede områders modstandsdygtighed over for konsekvenserne af klimaforandringerne såsom erosion, oversvømmelser og omfattende brande, at forstærke nedbringelsen af CO₂-udledningen og at fremme natur- og landskabsbeskyttelse. Udvalget mener, at fremme af skovsektoren og støtte til de lokalsamfund, der ejer bjergområderne, udgør et stort potentiale;

28. fremhæver nødvendigheden af at fremhæve livet i landdistrikterne og skabe modvægt til opfattelsen af, at det kulturelle og sociale liv i byerne er bedre og således udrydde de stereotype opfattelser, alt sammen for at bidrage til at forbedre det image og omdømme, som de områder, der er hårdest ramt af de demografiske risici, har, og dermed skabe territorial empati. Udvalget tilskynder til markedsføring af landdistrikterne: landdistrikterne skal forbedre deres image og markedsføre den forbedrede livskvalitet, som de kan tilbyde tilflyttere. Dette kan gøres ved at etablere en regional repræsentation, støtte tiltag, der skal byde nye beboere velkommen, og forbedre kommunikationen om beskæftigelsesmuligheder, herunder muligheder for distancearbejde og fjernhvervsuddannelse i regionerne;

29. mener, at der bør sættes særligt fokus på de unges behov. De bør tilskyndes til at blive boende i landdistrikterne ved at skabe de ønskede uddannelses- og erhvervsuddannelsesmuligheder og efteruddannelses-/omskolingsmuligheder i lokalområdet, så det undgås, at de bliver nødt til at forlade deres lokalområde for at studere (bl.a. gennem fjernundervisning, når det er nødvendigt). Således bør der skabes foranstaltninger, der skal sikre, at de unge efter endt uddannelse kan fortsætte livet dér, hvor de kommer fra;

30. ser gerne, at udbuddet af erhvervsuddannelser samt efteruddannelse og omskoling i landdistrikterne bliver mere tidssvarende og tilpasset til de globale konkurrencevilkår og de lokale virksomheders behov, og at en del af midlerne fra ESF allokeres til erhvervsuddannelse i landdistrikterne;

31. opfordrer på ny Kommissionen og medlemsstaterne til at være mere proaktive med hensyn til at opmuntre til og lette kvinders etablering i landdistrikterne ved at fremme aktiviteter, der hjælper dem med at forene arbejds- og privatliv⁽¹⁾, udvide udbuddet af ydelser i form af dagpleje og børnepasning og pleje af plejekrævende pårørende.

Grøn vækst

32. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at landdistrikterne skal udnytte mulighederne for at udvikle lokale energi- og fødevarøkosystemer og styrke integrationen af landdistrikter og byer;

33. mener, at det er helt afgørende at styrke kvinders deltagelse og lederskab i de lokale aktionsgrupper og i netværk for udvikling i landdistrikterne, og anerkender, at kvinderne har en vigtig rolle i landdistrikternes territoriale, økonomiske og sociale strukturer;

34. bifalder strategien for den europæiske grønne pagt og fra-jord-til-bord-strategien, som udvalget mener vil kunne skabe arbejdspladser og forebygge økonomisk lækage fra landdistrikterne. Det er nødvendigt med investeringer for at kunne udnytte bæredygtige projekter, som styres af lokalsamfundet, og som er forankrede i modeller for cirkulær økonomi, der udnytter produktionskæderne bedst muligt, skaber arbejdspladser og reducerer CO₂-fodaft trykket;

35. er tilhænger af en tredobbelt bæredygtig fælles landbrugspolitik, nemlig i økonomisk, social og miljømæssig henseende, som gennem sine miljøstandarder skal fungere som endnu et instrument til anvendelse af strategien »fra jord til bord« og biodiversitetsstrategien og til opfyldelse af målsætningerne i EU's grønne pagt;

36. anbefaler, at landbrugerne, husdyravlere og skovbrugerne oplæres og modtager finansiering, der sætter dem i stand til at finde nye muligheder inden for bæredygtig naturforvaltning og markedsføring af deres produkter suppleret med produktion inden for områderne energi, turisme, CO₂-lagring og lokale økosystemer. Der bør i højere grad ydes støtte til etableringen af kooperativer for mindre producenter i alle sektorer.

Digital konnektivitet

37. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at en stor del af investeringerne på dette område har været rettet mod tætbefolkede områder, men at investeringer i landdistrikterne bør prioriteres for at sikre, at landdistrikterne har tilstrækkelig infrastruktur til digital konnektivitet, f.eks. digitale og innovationsknudepunkter, der fremmer hjemmearbejde, fjernuddannelse, iværksætteri og uddannelse i anvendelsen af nye teknologier. Dette kan f.eks. være nyttigt i forbindelse med fremme og markedsføring af lokale og regionale produkter;

⁽¹⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 174, og EUT C 207 af 30.6.2017, s. 57.

38. understreger, at højhastighedstelekomunikationsnet er altafgørende for konkurrenceevnen i landdistrikterne og den økonomiske vækst, og at der skal gøres en indsats for at sikre alle regioner den samme kapacitet i tråd med de mål, der er fastsat inden for rammerne af den digitale dagsorden for Europa 2020;

39. anmoder om, at faciliteten for genopretning og resiliens med et budget på 560 mia. EUR investerer i mere og bedre konnektivitet og sigter mod at mindske den digitale kløft mellem land- og byområder;

40. anmoder om:

- anerkendelse af internetadgang som offentlighedens ret på EU-plan og af nødvendigheden af at fremskynde indførelsen af højhastighedsinternet i landdistrikterne
- støtte til tilvejebringelsen af økonomiske midler til investeringer i bredbåndsnet for mindre projekter
- anerkendelse af nødvendigheden af at digitalisere offentlige tjenester, at tilbyde forskellige aldersgrupper uddannelse i brugen af digitale teknologier og at tilpasse undervisningen til målgrupper
- tiltag til fremme af uddannelse i, bevidstgørelse om og udvikling af IKT for SMV'er
- støtte til internetudbydere, så de kan tilbyde total dækning af områder.

Adgang til tjenester

41. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at landbosamfundene har ret til grundlæggende tjenester, såsom sundhedstjenester (praktiserende læger), post-, bank- og forsikringstjenester i landdistrikterne samt adgang til kunst og kultur og deltagelse i det politiske liv;

42. bemærker, at den manglende tilgængelighed af digital infrastruktur falder sammen med den manglende adgang til tjenesteydelser, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre lige adgang for alle borgere samt for virksomheder i landdistrikterne. Der kan udvikles knudepunkter til flere formål som f.eks. fjernuddannelse, hjemmearbejde, fjernuddannelse, sundheds- og e-sundhedscentre, caféer, postkontorer, kreative arealer, mobile FabLabs og forsamlingshuse;

43. bemærker, at der er behov for bæredygtige og innovative transportsystemer, der giver adgang til basale tjenester, og disse transportmidler skal forstås som en udvidelse af de offentlige basisydelser fra lokalsamfund med større befolkninger til de mindste lokalsamfund i landdistrikterne.

Livskvalitet

44. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at økonomisk vækst og jobskabelse er vigtige elementer, som skal suppleres med et tilstrækkeligt udbud af tjenester, boliger, muligheder for uddannelse, erhvervsuddannelse og livslang læring samt sundhedsydelser af god kvalitet for at sikre, at landdistrikterne ikke blot er bæredygtige, men også attraktive steder at bo;

45. glæder sig over etableringen af en interoperabel datainfrastruktur i tråd med Kommissionens datastrategi af 19. februar 2020 med specialiserede dataområder (f.eks. for mobilitet, miljø, landbrug, forvaltning, sundhed og energi). Den bygger på infrastrukturen for rumdata i Europa inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF⁽²⁾ (Inspire) som en tværgående komponent og kan således sikre offentlige og private tjenester i landdistrikterne på en bæredygtig og effektiv måde;

46. efterlyser en innovativ handlingsplan for, hvordan manglen på transportforbindelser til land-, bjerg- og øregioner og regioner i den yderste periferi kan afhjælpes. Udvalget ser gerne, at der sikres bæredygtig mobilitet for alle gennem udviklingen af nye, rene og alternative transportformer for personer og varer (elektriske og brintdrevne biler, bildeling og samkørsel og en kombination af forskellige former for omkostningsbesparende tjenester — tilkaldetransport);

47. slår til lyd for tværkommunalt samarbejde, de såkaldte gensidighedskontrakter mellem by og land, som anerkender landdistrikternes mangfoldighed og tilstræber bedre forbindelser mellem by og land;

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

48. understreger, at denne form for fysisk planlægning forudsætter bredere strategier, der anerkender betydningen af polycentriske bystrukturer for udviklingen af områder, der er forbundet med disse storbyområder, herunder små og mellemstore byer i omegnen. Målet er at lukke kløften mellem by- og landområder ved at fremme win-win-partnerskaber inden for områder som miljø, energiomstilling, økonomisk udvikling, kvalitetstjenester og forvaltning og også at lukke kløften mellem by- og landdistriktssamfund på uddannelsesområdet;

49. glæder sig over resultaterne af SIMRA-projektet ⁽³⁾ (social innovation i marginaliserede landdistrikter), som har vist, at social innovation kan være et afgørende element i håndteringen af landdistrikternes udfordringer, såsom udvandring, diversificering af virksomheder i landdistrikterne, klimaforandringer, livsstilsændringer og omstrukturering af landdistrikternes økonomi;

50. glæder sig over de målrettede anbefalinger, der fremsættes inden for rammerne af Horisont 2020, alt efter hvilket udviklingsstadium den sociale innovation befinder sig i, og ser gerne, at disse forbedringer gennemføres for alle europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde).

Intelligente landdistrikter og landsbyer

51. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder dette initiativ fra Kommissionen om EU's indsats for intelligente landsbyer, som er et første skridt i retning af en erkendelse af, at der er behov for målrettede tiltag til støtte for en genoplivning af landdistrikterne som bæredygtige steder, hvor man kan bo, studere og arbejde, men dette er ikke i sig selv tilstrækkeligt;

52. bemærker, at der i RU's udtalelse om intelligente landsbyer opfordres til, at denne dagsorden integreres på tværs af politikker og finansieringsmuligheder. Det handler ikke blot om at levere bredbånd, men også om at finde intelligente metoder til at udvikle energiforsyning og tjenesteydelser til lokalsamfundene. Der er brug for en ægte revolution, når det handler om, hvordan faciliteter kan integreres i landdistrikterne;

53. bifalder det sæt af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der findes inden for rammerne af det europæiske netværk for udvikling af landdistrikterne (ENRD), og som medlemsstaterne kan gennemføre til støtte for intelligente landsbyer og social innovation, herunder samarbejde (navnlig LEADER), videnudveksling, netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik, etablering af unge iværksættere og virksomheder og industrier i landdistrikterne, investeringer osv. Udvalget har dog fremhævet, at der også er behov for mere fleksible støtteforanstaltninger for innovation inden for ikkelandbrugsrelaterede aktiviteter, som er integrerede i og fremmer hovedaktiviteten og bidrager til at styrke bioøkonomien og drage bedst mulig fordel af lokalområdet. Disse omfatter ud over støtte til virksomhedsoprettelse også muligheden for at støtte virksomhedsudvikling uden for landbruget, hvilket bør medtages i artikel 69 i forordningen om strategiske programmer under den fælles landbrugspolitik;

54. ser gerne, at også mellemstore byer i landdistrikterne får adgang til bymæssig finansiering, og fremhæver, at disse byer har afgørende betydning for landdistrikterne, men ofte udelukkes fra programmer på grund af deres størrelse;

55. fremhæver desuden, at det fremtidige LEADER-program samt multifinansierede initiativer vedrørende lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD) og andre bottom up-initiativer spiller en positiv rolle;

56. fremhæver, at det i landdistrikterne handler om mennesker, lokalsamfund og det omkringliggende miljø. Udvalget mener, at man ved hjælp af politikker for aktiv forvaltning og bevarelse af landdistrikterne i EU og ved at arbejde på tværs af programmer og politikområder i højere grad vil kunne sikre, at landdistrikterne er et godt sted at bo, producere, arbejde og stifte familie på.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽³⁾ <http://www.simra-h2020.eu/>

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om fra producent til forbruger (fra jord til bord): den lokale og regionale dimension

(2021/C 37/04)

Ordfører: Guido MILANA (IT/PES) medlem af byrådet i Olevano Romano (Rom)**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig meget over »jord til bord-strategien« (herefter »strategien«), der sammen med »EU's biodiversitetsstrategi for 2030«⁽¹⁾ udgør kernen i den europæiske grønne pagt⁽²⁾, og som er absolut nødvendige, hvis Europa skal blive det første klimaneutrale kontinent senest i 2050. Udvalget understreger, at de to strategier skal afstemmes nøje for at begrænse fødevaresystemernes indvirkning på klimaet, et bæredygtigt miljø og biodiversiteten med deraf følgende positive virkninger for jordbundens sundhed, beskyttelsen af bestøvere, anvendelsen af biologiske ressourcer til den integrerede skadedyrsbekæmpelse, vandressourcerne og økosystemerne og samtidig garantere sikre og sunde fødevarer. Strategierne skal også bidrage til at imødegå problemet med affolkning af landdistrikterne. Udvalget opfatter desuden fødevarerafhængighed som et strategisk spørgsmål, der indebærer opretholdelse af produktionskapaciteten, for hvilken det er nødvendigt med tilstrækkelig økonomisk støtte fra EU;
2. understreger, at der skal være sammenhæng mellem fødevarerrelaterede områder som landbrug, dyrehold, skovbrug, fiskeri og maritime aktiviteter og politikkerne for miljø, energi, sundhed, forbrugere, produktion, beskæftigelse, landdistriktsudvikling samt skovbrugspolitikker, hvilket kan opnås gennem en tilgang med flerniveaustyring, således at samordnede foranstaltninger på EU-niveau bliver en hjælp for gennemførelsen af strategien i retning af ambitiøse og fælles reformmål. Bidraget fra lokalsamfund og landbosamfund skal i højere grad anerkendes og integreres i politikkerne. Det er helt afgørende, at der igen skabes en kobling mellem en regions kulturelle identitet og økosystemet;
3. gør opmærksom på, at covid-19-pandemien har gjort os særdeles bevidste om de indbyrdes sammenhænge mellem vores sundhed, økosystemer, forsyningskæder, forbrugsmønstre og planetens begrænsninger. Den nuværende pandemi er blot ét eksempel. De stadigt hyppigere tørker, oversvømmelser og skovbrande og nye skadegørere er en konstant påmindelse om, at vores fødevaresystem er truet og skal gøres mere bæredygtigt og modstandsdygtigt, så det kan fungere under alle forhold og sikre borgerne adgang til tilstrækkelige forsyninger af sunde og hensigtsmæssige fødevarer til overkommelige priser;
4. bemærker, at der ikke kan udvikles et bæredygtigt landbrug, hvis EU fortsætter med at importere billige landbrugsprodukter, som ikke opfylder de europæiske produktionsstandarder, og som skaber illoyal konkurrence i forhold til europæisk produktion, og med at eksportere overskud til priser, der er lavere end de europæiske produktionsomkostninger. Udvalget opfordrer til, at der omgående indføres nye mere retfærdige og solidariske multilaterale regler, så EU-producenter ikke påvirkes negativt med hensyn til deres bedrifters økonomiske bæredygtighed. Udvalget håber, at en sådan ny tilgang vil forbedre de økonomiske udsigter for producenterne og styrke forbindelserne mellem producenter og forbrugere og understøtte andre og anderledes eller supplerende fødevaresystemer end de konventionelle produktions-systemer. Udvalget håber på en mere rimelig omfordeling af værdi, som sikrer de producenter, der leverer offentlige goder af kvalitet og økosystemtjenester, en bedre indtjening;

⁽¹⁾ COM(2020) 380 final.⁽²⁾ COM(2019) 640 final.

5. opfordrer Kommissionen til konsekvent at udnytte eksisterende indikatorer (f.eks. indikatorerne for verdensmålene for bæredygtig udvikling) til at overvåge fremskridtene mod opfyldelse af målet om at forene bæredygtig fødevareproduktion, økosystemtjenester og retfærdige økonomiske perspektiver for landbrugere og arbejdstagere inden for forskellige sektorpolitikker. Der bør kun indføres nye indikatorer på områder, hvor der mangler oplysninger og indsigt. Udvalget ser gerne, at alle aktører i fødevaresystemet deltager aktivt i overvågningen og evalueringen af strategiens gennemførelse;

6. håber på, at regionernes og byernes rolle som vigtige aktører i omstillingen på fødevareområdet vil blive anerkendt og fremmet. Det Europæiske Regionsudvalg ligger bl.a. inde med stor viden om praksis i europæiske byer og regioner, og udvalget kan derfor fungere som en vigtig formidler af kommunikation og gensidig læring mellem myndighedsniveauer. I forbindelse med gennemførelsen og definitionen af den fremtidige fælles landbrugspolitik er det altafgørende, at regionerne i EU kan fortsætte med at udøve deres rolle som forvaltningsmyndighed for at understøtte de omstillinger, der nævnes i jord til bord-strategien, så tæt på lokalområderne som muligt og sikre, at de fremtidige strategiske planer opfylder de lokale behov. I denne forstand ville det være vigtigt at regionalisere den første søjle i de strategiske planer, så miljøordningerne kan forvaltes som vigtige instrumenter til at ledsage gennemførelsen af strategien i overensstemmelse med de konkrete behov i hver region.

Støtte til producenter og fremme af korte og gennemsigtige forsyningskæder

7. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at der sker bedre overvågning med tendensen til koncentration af jorden hos landbrugsindustrien og med stigningen i jordpriser, opgivelse af jorder i yderområder og det tab af landbrugsjord, som de små og mellemstore producenter og nye landbrugere oplever som følge deraf. Udvalget mener derfor, at de eksisterende instrumenter i den fælles landbrugspolitik — som f.eks. et betydeligt loft for direkte betalinger til hver bedrift — bør ændres for at lette de små og mellemstore lokale landbrugs og nye økologiske landbrugeres adgang til jord, uanset om de driver virksomhed alene eller i sammenslutninger, så man undgår tab af aktive landbrugere og landbrug. Udvalget henstiller, at man bevarer balancen mellem økonomi og økologi i den fælles landbrugspolitik. I øvrigt tilskynder det til, at der anvendes genvundet vand til vanding i områder med underskud og fremme af skovlandbrug;

8. glæder sig over Kommissionens planer om at styrke det økologiske landbrug, idet den har udtrykt vilje til på grundlag af en forudgående konsekvensanalyse at øremærke mindst 25 % af landbrugsarealet i EU til økologi inden 2030, og om at forøge den økologiske akvakultur betydeligt og opfordrer desuden Kommissionen til også tage andre dyrknings- og produktionsmetoder, der giver miljøfordele, i betragtning. I den forbindelse anbefaler udvalget, at man udnytter og fremmer de lokale og regionale politikker som værktøjer til at bevare og forøge det areal, der øremærkes til økologisk produktion, præcisionsdyrkning og integreret landbrug, hvor der er fokus på at beskytte miljøressourcerne, via f.eks. de lokale fødevarepolitikker (herunder projekter som biodistrikter, økoregioner og bioregioner⁽³⁾) og uddannelsesforløb. Udvalget håber, at omstillingen inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik vil være i overensstemmelse med udviklingen med hensyn til forbruget af økologiske produkter. Udvalget efterspørger endvidere foranstaltninger, der kan understøtte opbygningen af den økologiske sektor som helhed og ikke kun udviklingen af produktionsdelen, således at merværdien ved denne produktions- og forarbejdningsmetode bevares i lokalområderne. Der bør i den forbindelse være incitamenter til anlæg af vandforsyningsnet, der sikrer, at økologiske landbrugere kan få leveret vand, der lever op til lovgivningen om økologisk landbrug;

9. opfordrer til, at korte forsyningskæder tillægges større betydning og til, at det anerkendes, at produktionssystemerne i Europa er forskellige, f.eks. er der alternative produktionssystemer, hvis formål er at fremme lokal/regional produktion, forarbejdning og markedsføring, der er baseret på ernæringsmæssig kvalitet, dyrevelfærd og miljømæssig velfærd. Udvalget opfordrer til, at der etableres en europæisk ramme, der skal fremme og styrke korte forsyningskæder på grundlag af innovativ lokal praksis, som har været en succes. Det efterlyser, at det bliver lettere at få støtte til kollektive lokale og regionale projekter, der har deltagelse af forarbejdningsvirksomheder, lokale myndigheder, land- og skovbrugsbedrifter, handlende og lokale forbrugere og har til formål at udvikle udbuddet af lokale fødevarer. Derudover efterlyser udvalget støtte til diversificering af den lokale og regionale produktion og forarbejdning og til udvikling af nye sektorer (f.eks. planteprotein, især grøntsager, og kvalitetssektorer såsom bær, nødder osv.), hvor også sekundære kæder af side- og affaldsstrømme udnyttes, med henblik på at skabe merværdi på de forskellige trin i fødevarekæden, idet muligheden for at indføre en certificering for bæredygtig produktion, der omfatter vand- og jordforvaltning, tages i betragtning. I den forbindelse påpeger udvalget, at begreber som lokal og regional må ses i lyset af det pågældende produkt. Udgangspunktet er produkter med lille økologisk fodaftryk, forebyggelse af unødvendig transport og en bedre forbindelse mellem producent og forbruger;

⁽³⁾ Et eksempel er BioRegion Bayern 2012, hvis mål er, at 30 % af jorden skal dyrkes økologisk inden 2030 (Kilde: *The Role of Local and Regional Authorities in making food systems more sustainable*, studie bestilt af RU).

10. erkender, at produktion, forarbejdning, detailhandel, emballering og transport af fødevarer i høj grad bidrager til luft-, jord- og vandforureningen og drivhusgasudledningen og derudover har indvirkning på biodiversiteten, og udvalget ser derfor gerne, at de sekundære strømme udnyttes for at skabe en cirkulær økonomi. Udvalget er enig med Kommissionen i, at følgende foranstaltninger er absolut nødvendige:

- a) reducere forbruget af og risikoen ved kemiske pesticider samlet set med 50 % og forbruget af mere farlige pesticider ⁽⁴⁾ med 50 % inden 2030 og samtidig garantere, at landbrugerne tilbydes reelle alternativer, der ikke begrænser deres produktivitet, til både pesticider og dyrkningsmetoder, og at der afsættes flere midler til forskning på området, og at markedsadgangen fremskyndes
- b) reducere tabet af næringsstoffer med mindst 50 %, uden at jordens frugtbarhed forringes
- c) reducere brugen af gødning med mindst 20 % inden udgangen af 2030
- d) reducere salget af antimikrobielle stoffer til husdyr og akvakultur med 50 % inden udgangen af 2030
- e) fortsætte med at reducere drivhusgasudledningen fra landbrugssektoren og arealanvendelsen, især udledningen af dinitrogenoxid og methan, hvor sidstnævnte også kommer fra husdyrsektoren og den landbrugsmæssige udnyttelse af moseområder, og således levere et passende bidrag til den proces, der er skitseret i den europæiske klimalov. Med henblik derpå opfordrer udvalget Kommissionen til så snart som muligt at fremlægge en 2030-klimaplan med det formål at øge målet for reduktion af drivhusgasudledningen til mindst 55 % i forhold til 1990-niveauet ⁽⁵⁾ ved at gennemføre en sammenhængende plan med tilstrækkelige finansielle forpligtelser
- f) forøge græsarealerne og produktionen af proteinfoder i Europa ved at mindske importen af foder og protein, som ikke lever op til de europæiske klima- og miljøstandarder;

11. opfordrer Kommissionen til i sit videre arbejde at udarbejde konsekvensanalyser for udformningen af de kvantificerede mål. Det er vigtigt, at lande med et stort forbrug af antibiotika, kemiske plantebeskyttelsesmidler og planteernæring mindsker deres forbrug mere end de lande, som allerede har et lille forbrug;

12. foreslår, at der gennemføres gennemsigtige og forståelige konsekvensanalyser med det sigte at overvåge opfyldelsen af de mellemfristede mål og genforhandle de nødvendige justeringer med medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og aktørerne i landbrugsindustrien;

13. mener, at der bør indføres skrappe foranstaltninger over for miljøbelastningen fra intensivt industrielt dyrehold. Udvalget opfordrer til, at den officielt certificerede dyrevelfærdsmærkning, der lægges op til i strategien, gøres obligatorisk på EU-plan. Udvalget anbefaler en tydelig og obligatorisk mærkning vedrørende opdrætsmetoden, der dækker dyrets livscyklus, således at producenter kan få anerkendelse for forbedringer i deres praksis, og forbrugerne kan vælge produkter, der lever op til deres præferencer. Udvalget foreslår en gradvis og planlagt nedbringelse af buropræt i hele Den Europæiske Union bl.a. med et loft for dyretætheden på de berørte landbrugsbedrifter og støtte til ekstensivt opdræt inden for akvakultur. Udvalget opfordrer til, at der sættes et loft for dyretætheden i bedrifterne som betingelse for adgang til betalinger som led i den fælles landbrugspolitik, og at man styrker konditionaliteten i den fælles landbrugspolitik vedrørende reglerne om dyrevelfærd;

14. beder om, at der via de nye økoordninger sikres rimelige, obligatoriske, effektive og stadig større finansieringsstrømme til fremme af bæredygtige produktionsmetoder, som fører til en betragtelig forbedring af bl.a. kulstoflagringen ved landbrugs- og skovbrugsdrift (CO₂-venlig drift) og biodiversiteten. Udvalget minder dog om, at landbrugs-, klima- og miljøforanstaltningerne under den fælles landbrugspolitikens anden søjle har vist sig at være langt de mest effektive til at gøre den fælles landbrugspolitik grønnere, og at dette kan tilskrives den bottom-up-tilgang, der anvendes ved fastlæggelsen af disse foranstaltninger, når der er tale om regional forvaltning. Udvalget opfordrer derfor til, at der gøres brug af muligheden for at omplacere midler fra den første til den anden søjle i den fælles landbrugspolitik, og at de regionale myndigheder tilknyttes til fastlæggelsen af økoordninger på både EU-niveau og nationalt plan for at sikre større kohærens og komplementaritet mellem disse ordninger og landbrugs-, klima- og miljøforanstaltningerne samt en bedre hensyntagen til

⁽⁴⁾ Plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, som opfylder afskæringskriterierne i punkt 3.6.2-3.6.5 og punkt 3.8.2 i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1) eller er identificeret som værende kandidater til substitution i henhold til kriterierne i samme bilags punkt 4.

⁽⁵⁾ Udvalget kom med samme opfordring i udtalelsen *Den europæiske klimalov: rammerne for at opnå klimaneutralitet* [COR-2020/01361 — ordfører: Juan Moreno Bonilla (EPP/ES)] (EUT C 324 af 1.10.2020, s. 58).

de regionale behov. Udvalget foreslår endvidere, at der ydes støtte til ekstensivt dyrehold med lille miljøbelastning. I en balance mellem miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed er det nødvendigt, at landbrugerne kan kompenseres med europæiske og nationale midler for eventuelle meromkostninger ved landbrugsproduktion;

15. finder det nødvendigt, at omstillingen til bæredygtig fiskeproduktion fremskyndes sideløbende med ændringerne i landbrugssektoren. Efter udvalgets opfattelse bør der træffes foranstaltninger for at beskytte og hjælpe de små fiskere såsom dem, der arbejder bæredygtigt i regionerne i den yderste periferi, og bekæmpe intensivt burodræt og ulovligt industrifiskeri og overfiskning, bl.a. bør der indføres mere hensigtsmæssige foranstaltninger i forbindelse med revisionen af den fælles fiskeripolitik og i handelsaftaler;

16. ser gerne, at der udarbejdes forslag om gennemførelse af maritim fysisk planlægning og etablering af et netværk af områder, hvor alle former for fiskeri er forbudt i en passende periode, således at målene om balance mellem udnyttelse af fiskebestandene og havets kapacitet til at gendanne dem kan opfyldes på mere effektiv vis. Udvalget opfordrer i øvrigt til, at indsatsen i højere grad rettes mod at gøre forvaltningsplanerne for fiskeriet i de mest miljøfølsomme områder mere effektive.

Fødevaremiljø, kampen mod fedme og fremme af et ansvarligt og kritisk forbrug

17. Det Europæiske Regionsudvalg gentager, at forbrugernes valg af fødevarer og kostvaner er helt væsentlige som drivkræfter for ændringer af fødevaresystemet. Udvalget bakker op om Kommissionens planer om at lette omstillingen til en sund og bæredygtig kost i overensstemmelse med mål 12 i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling⁽⁶⁾. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at iværksætte en pakke af sammenhængende foranstaltninger, der er rettet mod at fremme middelhavskosten, som er konstateret at være sund, samt en sund kost, der er mere plantebaseret med et mere passende og ansvarligt indtag af fedt og sukker;

18. opfordrer Kommissionen til at fastlægge mere hensigtsmæssige ordninger for næringsdeklaration for produkter, som man når til enighed om på EU-niveau, og som er baseret på den nyeste videnskabelige forskning. Udvalget opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at oprette en europæisk database over næringsværdi og indføre et europæisk program for næringsdeklaration. For at fremme et bevidst forbrug bør formålet være at levere gennemsigtig, fuldstændig og klar information om næringsværdi, hvori produktets oprindelse, miljøbelastningen fra transport og produktionsmetoderne indgår;

19. understreger endvidere, at det ikke rækker med informativ mærkning, men at der også må gøres en uddannelsesmæssig, incitamentsskabende indsats og iværksættes strukturelle foranstaltninger, som udmønter sig i et kritisk og ansvarligt forbrug og fremmer sunde fødevaremiljøer, der er tilgængelige for alle. Udvalget opfordrer derfor til informationskampagner og uddannelsesprogrammer om sund ernæring og en stærkt plantebaseret og fiberrig kost. Udvalget er tilhænger af, at der indføres skatteincitamenter, som tilskynder forbrugerne til at vælge en sund og bæredygtig kost. Udvalget støtter endvidere foranstaltninger, som skal dæmpe op for fødevareindustriens markedsføring af og reklame for stærkt forarbejdede og usunde fødevarer med et højt indhold af sukker, salt og mættede fedtsyrer;

20. støtter i høj grad foranstaltninger for at garantere, at prisen på fødevarer afspejler de reelle miljømæssige og sociale omkostninger, og at primærproducenterne får en rimelig indkomst for deres arbejde. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at se på foranstaltninger, der vil begrænse producenterne og detailhandelens købekraft og styrke primærproducenterne forhandlingsposition i betragtning af de omkostninger for miljøet og folkesundheden, som er blevet videnskabeligt påvist. RU finder det acceptabelt, at en rimelig pris for producenterne indebærer en højere pris for forbrugerne⁽⁷⁾;

21. opfordrer Kommissionen til at gøre retten til fødevarer til en af de bærende søjler i forbindelse med strategiens gennemførelse. Udvalget foreslår derfor, at der samarbejdes med medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om, hvilken retning foranstaltningerne skal have på kort til mellemlangt sigt (f.eks. ved hjælp af økonomisk støtte eller gældseftergivelse til lavindkomstfamilier) og på langt sigt (strukturelle socialpolitikker), så de mest udsatte grupper får bedre adgang til mere bæredygtige og sunde fødevaresystemer, hvilket vil være en hjælp i kampen mod fedme. Udvalget opfordrer til, at der fastlægges en europæisk handlingsplan mod fedme og fejlnærings hos børn efter 2020. Udvalget understreger, at sunde fødevarer til overkommelige priser hellere bør støttes gennem direkte sociale politikker og tiltag, samtidig med at man sikrer rimelige produktpriser til landbrugerne og arbejdstagerne.

⁽⁶⁾ Verdensmål 12: Ansvarligt forbrug og ansvarlig produktion.

⁽⁷⁾ Se f.eks. W. Willet, et al. (2019). *Food in the Anthropocene: the EAT–Lancet Commission on healthy diets from sustainable food systems*. The Lancet Commissions, 393 (1170), s. 447–492. Se endvidere P. Howard, et al. *Global Meat: Social and Environmental Consequences of the Expanding Meat Industry*. MIT Press, 2019.

Bæredygtige offentlige indkøb, grønne fødevarerindkøb og undervisningsprogrammer

22. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at grønne offentlige indkøb og grønne fødevarerindkøb i højere grad bruges til at fremme sunde og bæredygtige kostvaner og til at styrke og støtte det lokale, regionsspecifikke landbrug, således at de lokale og regionale producenter garanteres markedsandele⁽⁸⁾;

23. mener, at der må fastlægges mere fleksible kriterier for indlæmmelse af lokale og regionale produkter i offentlige indkøb, især med indførelse af princippet om 0 km-produkter i skolekantiner. Udvalget gør tillige gældende, at der må indføres en effektiv rådgivningsordning eller en forenklet europæisk vejledning for at give de offentlige myndigheder klare retningslinjer for, hvordan de kan indføre mere bæredygtige kriterier;

24. glæder sig over, at Kommissionen opmuntrer medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at gennemføre undervisningsprogrammer om landbrug, mad, miljø og klima i skolerne. Udvalget er nemlig af den opfattelse, at det er helt essentielt at fremme et kritisk forbrug og lære de yngre generationer og de mest udsatte grupper om landbrug, fødevarerkultur og miljøbevidsthed.

Mindskelse og forebyggelse af spild og fremme af en cirkulær økonomi

25. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer kraftigt Kommissionen til at fremlægge et ambitiøst regelsæt og bindende mål for forebyggelse og mindskelse af fødevarerspild. Udvalget håber, at Kommissionen står urokkeligt fast på det bindende mål om, at fødevarerspildet skal være halveret i 2030 på grundlag af det arbejde, der er udført i samarbejde med EU's platform om madsvind og madspild, og opfordrer Kommissionen til at give regionerne i den yderste periferi større opmærksomhed og støtte, hvilket er meget vigtigt for at gøre deres økonomier mere cirkulære og forbedre håndtering, genanvendelse og genbrug af affald og biprodukter fra agrofødevarerindustrien og fiskeriet;

26. anbefaler, at der anlægges et helhedssyn på fødevarerekæden med foranstaltninger for at begrænse spildet såvel først i kæden (primærproduktion), ved forarbejdningen som under transporten af fødevarerne, i forbindelse med afsætningen samt i forbindelse med forbruget af dem både i og uden for husholdningerne. Udvalget mener, at der bør være incitamenter for supermarkederne til en mere effektiv lagring af produkter, og at supermarkeder bør beskattes af ineffektiv brug af overskudsvarer. Udvalget glæder sig over, at nogle medlemsstater har taget initiativ til at gøre det obligatorisk at donere overskudsvarer.

27. efterlyser mere relevant information om udløbsdato på fødevarermærkningen med angivelse af både »bedst før« og »sidste anvendelsesdato« og mener, at det er vigtigt at gennemføre kommunikations- og oplysningskampagner over for forbrugerne for at fremme en god adfærd i forhold til at begrænse fødevarerspild. Udvalget anbefaler endvidere en bottom-up-tilgang, som skal udbrede viden om og styrke den innovation og bedste praksis, som udvikles i mange byer og regioner;

28. støtter indførelsen af foranstaltninger til at fremme udbredelsen af produktionsmodeller og modeller for territorial udvikling, der er baseret på nulproduktion af affald, genanvendelse og cirkulær økonomi langs kæden, herunder området for plast. Udvalget fremhæver, at offentlige indkøb er et virkningsfuldt redskab, hvorigennem de lokale og regionale myndigheder kan fastsætte standarder og skubbe markedet i retning af mere bæredygtige og lokale produkter og tjenester. Udvalget foreslår en bottom-up-tilgang, med programmer, der baner vej for positive cirkulære tiltag i byer, forstæder, landdistrikter og regioner i den yderste periferi⁽⁹⁾.

International handel, solidaritet og bæredygtig udvikling i tredjelande

29. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at omstillingen til bæredygtige landbrugsfødevarer systemer må ses i et globalt lys gennem samarbejde med tredjelande og de internationale handelspolitikker. Udvalget understreger således, at EU, som er den største importør og eksportør af fødevarer i verden, har øget sin afhængighed af tredjelande og har udviklet en handelspolitik, der er i modstrid med de sociale og miljømæssige mål. Udvalget opfordrer indtrængende Kommissionen til aktivt at søge efter løsninger på dette område, navnlig hvad angår reglerne for den internationale landbrugshandel, prisudviklingen på EU-markedet og de internationale markeder og en bæredygtig balance mellem efterspørgslen og produktionen inden for kød og mejeriprodukter;

⁽⁸⁾ Udvalget minder om og gentager med henblik herpå i punkt 19 i resolutionen om bæredygtige fødevarer (EUT C 313 af 22.9.2015, s. 5), som »anbefaler, at de forskellige parter, der er engageret i bæredygtig produktion og ansvarligt forbrug [...], informeres om mulighederne for at anvende bæredygtighedskriterier i deres udbud [...], der blev vedtaget på den 113. plenarforsamling i juli 2015.

⁽⁹⁾ Et eksempel er kommunen Maribor i Slovenien, hvor der er fundet synergier mellem by og land gennem omdannelse af bioaffald til gødning (Kilde: *The Role of Local and Regional Authorities in making food systems more sustainable*, studie bestilt af RU).

30. insisterer på, at handelsaftaler vurderes med målet om nedbringelse af drivhusgasudledningen og ønsket om bæredygtig udvikling for øje. Udvalget ønsker en skærpelse af kapitlerne om bæredygtig skovforvaltning, bekæmpelse af skovrydning, og krænkelse af menneskerettigheder og fremme af dyrevelfærd ⁽¹⁰⁾;

31. mener, at en handelspolitik, der ikke sikrer, at markeder i tredjelande lever op til de høje europæiske standarder for bæredygtighed og fødevarerikkerhed udgør en alvorlig trussel mod det indre marked og for landbrugssektoren. Udvalget betragter EU's handelsaftaler som instrumenter, der sikrer lige konkurrencevilkår mellem det indre marked og markeder i tredje lande, værner om de europæiske landbrugeres konkurrenceevne og garanterer en rimelig fortjeneste. Udvalget opfordrer indgående til, at der forhandles med tredjelande om streng gensidighed af produktionsstandarder, så der anvendes de samme afgrødebeskyttelses- og miljøregler, og, hvor det er relevant, udpeges lokale kvalitetsprodukter, og at kontrollen med produkter, der indføres på EU's indre marked, skærpes. Udvalget er tilhænger af en CO₂-grænseafgift, som forhindrer EU-virksomheder i at overføre deres produktion til lande med mindre skrappe miljøstandarder.

Styring, gennemførelse og overvågning

32. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at den fremtidige fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik, de operationelle programmer og de nationale strategiske planer i tilknytning til den fælles landbrugspolitik konsekvent har fokus på de mål, der er skitseret i den europæiske grønne pagt, især i »jord til bord-strategien« og »EU's biodiversitetsstrategi for 2030«. I den forbindelse efterlyser udvalget fælles kvantificerbare og målbare europæiske mål for de nationale strategiske planer, der vil blive medtaget i forordningen om den fælles landbrugspolitik. Udvalget foreslår, at der fastlægges klare effektindikatorer med henblik på fastlæggelse af mål og sporing af resultater. Udvalget ser gerne, at regionerne får en fremtrædende rolle i forvaltningen af de strategiske planer, især via den anden søjle, og håber, at der i planerne for reform af den fælles landbrugspolitik også fremover vil blive anlagt en territorial og regional tilgang;

33. beklager, at andelen til den fælles landbrugspolitik i FFR 2021-2027 ifølge den holdning, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i juli, er blevet nedsat med 6,4 % i forhold til den indeværende periode. De ambitiøse mål om en grøn omstilling inden for den europæiske landbrugsproduktion skal ledsages af et ambitiøst budget til den fælles landbrugspolitik, især til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne. Udvalget beklager desuden, at bestræbelserne på at reformere den fælles landbrugspolitik i retning af et større fokus på samfundets interesse, bæredygtighed og ressourcebeskyttelse endnu ikke har afspejlet sig tydeligere i forordningsforslagene, og at de fastlagte strategier først vil få effekt på lang sigt på grund af de lange overgangsperioder;

34. bifalder, at der lægges op til, at alle aktører i fødevarsystemet, herunder også civilsamfundet og repræsentanter for lokale og regionale myndigheder, skal involveres i gennemførelsen og overvågningen af strategien. Udvalget finder det nødvendigt, at der under strategien etableres horisontale systemer for styring på flere niveauer, således at der kan skabes sammenhæng i arbejdet i Kommissionens forskellige generaldirektorater. Udvalget ser gerne, at man bruger deltagelsesbaserede modeller såsom de fødevareråd, der er nedsat i mange byer og regioner, som eksempler til efterfølgelse;

35. foreslår, at Kommissionen indleder et tæt samarbejde ikke bare med Europa-Parlamentet, men også med Det Europæiske Regionsudvalg og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om udformningen, gennemførelsen og overvågningen af de to strategier.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁰⁾ Samme opfordring findes i udtalelsen *Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove* [COR-2019/04601 — ordfører: Roby Biwer (PES/LU)] (EUT C 324 af 1.10.2020, s. 48).

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om evaluering af den økonomiske styring

(2021/C 37/05)

Ordfører:	Elio DI RUPO (BE/PES), ministerpræsident i Vallonien
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Evaluering af den økonomiske styring (COM(2020) 55 final)

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) glæder sig over, at Kommissionen den 5. februar 2020 fremlagde en meddelelse om »Evaluering af den økonomiske styring«, og bifalder ligeledes, at Kommissionen i den forbindelse åbner op for en reform af de økonomiske og finanspolitiske regler;
2. glæder sig endvidere over, at Kommissionen den 20. marts fremlagde sit forslag om — for første gang i euroområdet historie — at aktivere den generelle undtagelsesklausul, som findes i den nuværende stabilitets- og vækstpagt, med henblik på at styrke de finanspolitiske nødforanstaltninger i forbindelse med covid-19-pandemien;
3. mener, at denne undtagelsesklausul bør forblive i kraft, så længe der endnu ikke er fuldt overblik over de finansielle og budgetmæssige konsekvenser af covid-19-pandemien — hverken når det gælder medlemsstaternes underskud eller deres gæld. Den samme logik bør gælde ved en eventuel gradvis ophævelse af de midlertidige rammebestemmelser på EU-niveau for statsstøtte, som ikke bør ske, før den makroøkonomiske situation er blevet stabiliseret, og før der har været en debat mellem Kommissionen, Ministerrådet og Europa-Parlamentet;
4. understreger i øvrigt, at pandemien ifølge Verdenssundhedsorganisationen meget vel kan være noget, vi skal leve med de næste to år, og at arbejdet med at udvikle effektive vacciner og lægemidler formentlig først vil bære frugt i løbet af 2021;
5. påpeger i øvrigt, at ud over de socioøkonomiske virkninger af covid-19-pandemien har den økonomiske og finansielle kontekst undergået en radikal udvikling siden den seneste revision af stabilitets- og vækstpagten i 2013. Således ligger renterne på et historisk lavt niveau, og de reelle udgifter til den offentlige gæld er negative i mange lande, hvor de i begyndelsen af årtiet i gennemsnit lå på ca. 3 % i eurozonen;
6. mener derfor, at Kommissionen bør foretage en ny fuldstændig og tilbundsående evaluering af situationen i de enkelte medlemsstater og revidere udkastet til »evaluering af den økonomiske styring«;
7. understreger, at den europæiske ramme for økonomisk styring har stor indvirkning på alle myndighedsniveauer, og især på de lokale og regionale myndigheder, som tegner sig for op mod en tredjedel af de offentlige udgifter og over halvdelen af de offentlige investeringer i EU som helhed, med store forskelle mellem medlemsstaterne imellem⁽¹⁾;
8. mener, at stabilitets- og vækstpagten og de øvrige elementer i den nuværende europæiske ramme for økonomisk styring i øjeblikket er behæftet med fire væsentlige mangler: i) procykliske effekter: en medlemsstat, der befinder sig i en recession, kan være tvunget til at reducere sine udgifter med risiko for yderligere at forværre den økonomiske afmatning, og det på trods af den økonomiske fleksibilitet i forhold til konjunkturerne, der er beskrevet i den fortolkende meddelelse fra 2015⁽²⁾, men som må anses for utilstrækkelig. Denne procyklikalitet har især kunnet mærkes på de offentlige investeringer, som alt for ofte har spillet en rolle som justeringsvariabel i sparepolitikkerne; ii) kompleksitet: de mange mål, fleksibiliteten, undtagelserne, undtagelsesklausulerne og de forskellige situationer, der skal tages højde for, har resulteret i en alt for kompleks og teknisk ramme, der oven i købet er baseret på ikke direkte observerbare indikatorer såsom det strukturelle underskud og produktionsgabet; iii) manglende effektivitet: selv om de uforholdsmæssigt store underskud stort set var

⁽¹⁾ Tal for 2018. Eurostat, datakode: TEC00023 og TEC00022.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen (13.1.2015): Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpagten (COM(2015) 12 final).

forsvundet i 2018, var gældsudviklingen langt mindre gunstig, selv inden de finanspolitiske konsekvenser af coronakrisen i 2020. Antallet af medlemsstater, som overskrider grænsen på 60 %, er gået fra 9 i 2008 til 14 i 2018 ⁽³⁾. Anvendelsen af økonomiske sanktioner er ikke en troværdig mulighed, da de vil virke mod hensigten; iv) manglende gennemsigthed og legitimitet: kompleksiteten og den tekniske karakter af rammen for økonomisk styring gør den uigennemskuelig. Hverken Europa-Parlamentet, de lokale og regionale myndigheder, civilsamfundet eller de øvrige interessenter er rigtig involveret i den. Desuden skaber den nuværende ramme ikke nogen sammenhæng mellem de respektive myndighedsniveaues forskellige ansvarsopgaver i forbindelse med gennemførelsen af stabilitets- og vækstpacten og indebærer kun et kollektivt nationalt ansvar, uafhængigt af den faktiske budgetforvaltning på de forskellige niveauer. Disse strukturelle mangler ved den eksisterende ramme, som har med dens uønskede virkninger og mangel på effektivitet at gøre, har skadet dens legitimitet alvorligt, især i de lande, som blev hårdest ramt af eurokrisen og er underlagt konditionalitetsforanstaltninger. Dette giver næring til en afvisning af EU og en søgen mod ekstreme politikker;

9. påpeger i overensstemmelse med Kommissionens konklusioner i meddelelsen, at sixpack- og twopack-reformerne (hhv. økonomisk styring og budgetovervågning) har ført til en tættere samordning af budgetpolitikkerne i euroområdet. De skærpede tilsynsrammer har tjent som grundlag for, at medlemsstaterne kunne konsolidere deres budgetstrukturer, selv om EU fortsat led under store territoriale og sociale forskelle før udbruddet af covid-19-pandemien;

10. glæder sig over succesen med de sociale obligationer, der blev udstedt af Kommissionen den 17. oktober 2020 til finansiering af den midlertidige støtte til en værdi af 100 mia. EUR for at mindske risikoen for arbejdsløshed i tilfælde af en nødsituation (SURE), der er til rådighed indtil den 31. december 2022 i form af lån til medlemsstater, der skal mobilisere betydelige økonomiske midler til håndtering af de negative økonomiske og sociale konsekvenser af coronavirusudbruddet på deres område. RU mener, at hvis SURE-programmet har en varig positiv virkning, kunne det bane vej for etableringen af en europæisk arbejdsløshedsgenforsikringsordning.

Indikatorer

11. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de nationale, regionale og lokale myndigheder såvel som borgerne tydeligt skal kunne forstå de regler, der gælder. De gældende regler bør derfor være baseret på direkte verificerbare indikatorer, der omfatter en cyklisk korrigeret, konjunkturudlignende stabiliseringsfunktion;

12. mener i øvrigt, at den økonomiske styring bør hvile på en balance mellem budgetmæssige indikatorer og ikkebudgetmæssige indikatorer. Udvalget vurderer således i forlængelse af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (PMU), som omfatter mere forskelligartede indikatorer, herunder ledighedsprocenten, at en reformeret økonomisk styring skal tage højde for det øgede behov for investeringer og offentlige udgifter, der er nødvendige ⁽⁴⁾ for at støtte omstillingen i centrale sektorer som sundhedsvæsenet, fødevarer, transport, digital teknologi og energi, herunder forbedring af bygningers energieffektivitet. En del af disse midler bør komme fra de nationale budgetter som supplement til privat finansiering og EU-finansiering. Dertil kommer presset på de offentlige udgifter for at tilpasse økonomien til de igangværende klimaforandringer og kompensere for de sociale konsekvenser af forhøjede kulstofafgifter;

13. er i øvrigt enig i kritikken af anvendelsen af indikatoren »potentielt BNP«, dvs. den potentielle »produktion«, der kan opnås ved fuld udnyttelse af den eksisterende produktionskapital og arbejdsudbuddet uden at generere et inflationspres. Dette begreb tager nemlig hverken højde for energi som produktionsfaktor, herunder risikoen for en fremskyndet forældelse af produktionskapitalen som følge af restriktioner forbundet med brugen af kulstofenergi, eller for de fysiske grænser for udviklingen af den menneskelige aktivitet;

14. efterlyser tillige en afbalancering, ved at man i højere grad ser på indtægterne. En nedskæring af udgifterne i social-, uddannelses- og sundhedssektorerne betragtes således ofte som den nemmeste metode til at reducere gælden på kort sigt. Koordinerede skattepolitikker og foranstaltninger mod skattesvig kan imidlertid lette presset på de offentlige budgetter betydeligt. Momssvig alene repræsenterer et tab på 147 mia. EUR ⁽⁵⁾ om året, sammenholdt med at summen af alle EU-medlemsstaters underskud i 2018 var på 109 mia. EUR;

15. fremhæver behovet for en bedre samordning af de økonomiske politikker i medlemsstaterne for at mindske de konjunkturbestemte forskelle og konvergensforskellene. Udvalget støtter derfor ligeledes Kommissionens ønske om at afbalancere uligevægten mellem medlemsstaterne imellem med hensyn til overskud og underskud. De medlemsstater, der har overskud på deres løbende betalingsbalance, bør føre en mere ekspansiv politik med sigte på at stimulere den indenlandske efterspørgsel, mens stater, der på grund af deres svage produktivtets- og konkurrenceniveau udviser strukturelle ubalancer, bør styrke deres investeringer med henblik på at modernisere deres produktionsaktiviteter. Alle medlemsstater bør desuden øge deres investeringer i uddannelse, forskning og udvikling, som på nuværende tidspunkt stadig er utilstrækkelige til at sikre den europæiske økonomis konkurrenceevne;

⁽³⁾ Eurostat, datakode: TEINA225.

⁽⁴⁾ Ifølge Kommissionens skøn er der behov for 260 mia. EUR om året (ca. 1,7 % af EU's BNP).

⁽⁵⁾ COM(2019) 8 final »På vej mod en mere effektiv og demokratisk beslutningstagning inden for EU's skattepolitik«, s. 5.

16. foreslår endnu en gang, at PMU udvides til at omfatte supplerende indikatorer vedrørende regionale forskelle. Udvalget mener, at den i højere grad kunne tage hensyn til de fremskridt, der opnås i forbindelse med gennemførelsen af FN's 17 mål for bæredygtig udvikling, som ikke kun omfatter miljøbeskyttelse, men også sociale, økonomiske og forvaltningsmæssige kriterier.

Offentlige investeringer og den gyldne regel

17. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at den europæiske ramme for økonomisk styring delvist bærer ansvaret for det store fald i de offentlige investeringer, som fandt sted i kølvandet på krisen i euroområdet, fordi den ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til, at der er forskel på løbende udgifter og investeringsrelaterede udgifter. Mellem 2009 og 2018 faldt de offentlige investeringer i EU samlet set med 20 % som andel af BNP. Investeringer foretaget af de lokale og regionale myndigheder faldt med næsten 25 % og med 40 % eller mere i flere af de medlemsstater, der var hårdest ramt af krisen ⁽⁶⁾;

18. minder om, at Det Europæiske Finanspolitiske Råd har konstateret, at lande med et højt niveau af offentlige investeringer har været tilbøjelige til at reducere dem betydeligt i forbindelse med proceduren ved uforholdsmæssigt store underskud ⁽⁷⁾, og at Kommissionen selv har bemærket, at den finanspolitiske ramme ikke har forhindret faldet i investeringerne eller gjort de offentlige finanser mere vækstoffremmende, samt at hverken stabilitets- og vækstpaktens investeringsklausul eller den traktatbestemmelse, der siger, at Kommissionen ligeledes skal tage hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, når den vurderer, om betingelserne for at iværksætte proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er opfyldt eller ej (artikel 126, stk. 3 i TEUF), synes at have haft nogen væsentlig betydning ⁽⁸⁾;

19. understreger, at udvalget allerede i sin udtalelse om fortolkningsmeddelelsen fra 2015 om dette emne ⁽⁹⁾ fandt, at den eksisterende fleksibilitet i stabilitets- og vækstpakten var for restriktiv og begrænset til at have reelle gavnlige virkninger på de offentlige investeringer;

20. er af den opfattelse, at nøje målrettede offentlige investeringer af høj kvalitet, som bygger på territoriale konsekvensanalyser og grundige økonomiske analyser af de offentlige udgifters omkostningseffektivitet, er nødt til at være kontracykliske for at komme de fremtidige generationer til gavn. I den nuværende situation med ekstraordinære offentlige udgiftsbehov kan det at modvirke finansiering af offentlige investeringer ved hjælp af underskud medføre, at der underinvesteres, hvilket vil skade de kommende generationer;

21. minder om, at RU konsekvent har påpeget, at offentlige udgifter afholdt af medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med samfinansiering af struktur- og investeringsfondene ikke ubetinget bør indgå i de strukturelle, offentlige eller tilsvarende udgifter som defineret i stabilitets- og vækstpakten. Sådanne investeringer er nemlig pr. definition investeringer af generel europæisk interesse og har vist sig at have løftestangseffekt i form af bæredygtig vækst;

22. mener, at fastlæggelsen inden for den europæiske ramme for økonomisk styring af en »gylden regel for offentlige investeringer« kan vise sig at være et nyttigt redskab til at gøre en ende på de negative virkninger af de nuværende finanspolitiske regler ved på længere sigt at udelukke de offentlige nettoinvesteringer fra underskudsberegningerne i stabilitets- og vækstpakten, hvilket ikke kun vil sikre, at investeringerne opretholdes i krisetider, men også modvirke ekstreme underinvesteringer (negative offentlige nettoinvesteringer), som visse medlemsstater lider under, ved at sanktionere sådanne. Denne foranstaltning kunne først og fremmest anvendes for offentlige investeringer i projekter, der har til formål at fremme overgangen til et mere bæredygtigt, inklusivt og modstandsdygtigt samfund i miljømæssig, økonomisk og social henseende som defineret i målene for bæredygtig udvikling og den grønne pagt, eftersom disse investeringer anerkendes som særlig vigtige, ikke kun i forbindelse med genopretningen efter covid-19-krisen, men også for at sikre de fremtidige generationers velstand og livskvalitet. Udvalget slår endvidere til lyd for investeringer i menneskelig kapital og færdigheder med henblik på at lette overgangen til en klimaneutral, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, som er rustet til den digitale tidsalder;

23. opfordrer Kommissionen til — efter at have omformuleret sine forslag for at tage hensyn til de økonomiske og finanspolitiske skader som følge af covid-19-pandemien — at fremlægge en hvidbog om et eftersyn af den økonomiske styring med udgangspunkt i den potentielle indførelse af en sådan gylden regel. Kommissionen bør i sin vurdering også overveje andre instrumenter såsom en udgiftsregel ⁽¹⁰⁾, som på grundlag af den økonomiske væksttendens og gældsniveauet fastsætter en grænse for den årlige vækst i de samlede offentlige udgifter og kan bidrage til at sikre borgernes tillid ved at fremme åbenhed, mindske administrative byrder og sikre balance mellem opretholdelse af budgetdisciplin og bevaring af en tilstrækkelig kapacitet til offentlige investeringer.

⁽⁶⁾ Eurostat, datakode: TEC00022.

⁽⁷⁾ Det Europæiske Finanspolitiske Råd (2019) — Assessment of EU fiscal rules with a focus on the six and two-pack legislation, s. 76.

⁽⁸⁾ COM(2020) 55 final, s. 11.

⁽⁹⁾ RU's udtalelse: *Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpakten* — Ordfører: Olga Zrihen (BE/PES), vedtaget den 9.7.2015 (EUT C 313 af 22.9.2015, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Benefits and drawbacks of an »expenditure rule«, as well as of a »golden rule«, in the EU fiscal framework. Europa-Parlamentets undersøgelse [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/645732/IPOL_STU\(2020\)645732_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/645732/IPOL_STU(2020)645732_EN.pdf).

Det europæiske semester

24. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at den økonomiske styring, som omsættes i praksis gennem det europæiske semesters samordning af de økonomiske politikker, lider under mangel på effektivitet, når det gælder gennemførelsen af reformer. Udvalget understreger også, at omfanget af reformer inden for rammerne af det europæiske semester aldrig er blevet defineret i de europæiske lovtekster, ikke mindst med hensyn til deres relevans og merværdi på europæisk plan. Udvalget mener, at denne manglende definition begrænser det mulige samspil mellem reformer på nationalt niveau og fællesskabspolitikker (lovgivning og økonomiske programmer) og skaber problemer med hensyn til nærhedsprincippet. Udvalget er ligesom Kommissionen af den opfattelse, at miljøaspektet af medlemsstaternes sociale, økonomiske og budgetmæssige politikker og beskæftigelsespolitikker i fremtiden er nødt til at være væsentligt mere fremtrædende i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt;

25. gentager, at en af de vigtigste grunde til denne manglende effektivitet er, at de lokale og regionale myndigheder ikke inddrages tilstrækkeligt som partnere i udformningen og gennemførelsen af reformer, på trods af at 36 % af alle de landespecifikke henstillinger henvender sig direkte til de lokale og regionale myndigheder, og at 83 % af disse har en territorial dimension ⁽¹¹⁾;

26. er overbevist om, at udvalgets forslag om en adfærdskodeks for inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester ⁽¹²⁾ stadig vil kunne råde bod på denne manglende effektivitet takket være en større hensyntagen til de lokale og regionale forhold. Gennemførelsen af denne kodeks er nødvendig. Det gælder så meget desto mere, fordi det europæiske semester siden 2019 har udstukket retningslinjer for samhørighedspolitikken, som forvaltes i fællesskab af alle forvaltningsniveauer;

27. opfordrer Kommissionen til at fremme en debat om den administrative kapacitet og skattemæssige decentralisering i medlemsstaterne med henblik på under behørig hensyntagen til medlemsstaternes forfatninger og nærhedsprincippet at kontrollere, om de opgaver, som de lokale og regionale myndigheder har fået overdraget, stemmer overens med de menneskelige, tekniske og økonomiske ressourcer, de har til rådighed.

Gennemsigthed og demokratisk legitimitet

28. Efter det Europæiske Regionsudvalgs opfattelse er det europæiske system for økonomisk styring for svagt, og dette truer ikke blot den økonomiske styring, men også det europæiske projekt som helhed;

29. bifalder inddragelsen af klimabeskyttelse i det europæiske semester og forventer, at det vil omfatte både klar overvågning og en vurdering af effektiviteten af klimabeskyttelsesforanstaltningerne, så de nationale fremskridt i retning af at opfylde målene i semestret bliver mere håndgribelige;

30. henleder Kommissionens og medlovgivernes opmærksomhed på, at større inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester gennem en adfærdskodeks også vil føre til en bedre repræsentativitet i beslutningerne og give semesteret og dermed også den økonomiske styring som sådan større legitimitet;

31. støtter en reform af Eurogruppen, hvis status bør formaliseres og opdateres, således at formandskabet får fuld indflydelse, at der indføres øget ansvarlighed over for Europa-Parlamentet, og at dens arbejde bliver mere gennemsigtigt, startende med offentliggørelse af udførlige referater af alle møder;

32. minder i forbindelse med konferencen om Europas fremtid om, at udvalget er overbevist om, at problemet med manglende demokratisk legitimitet i EU generelt og mere specifikt i den økonomiske styring kun vil kunne løses, hvis de europæiske borgere føler sig forvissede om, at der tages hånd om alle deres største bekymringer. Hverken de sociale normer, beskæftigelsen, miljøbeskyttelse, bæredygtighedsaspekter i tråd med FN's mål for bæredygtig udvikling eller bekæmpelse af uligheder kan anses for at være sekundære i forhold til de makroøkonomiske og budgetmæssige krav. Udvalget mener derfor, at konferencen om Europas fremtid skal kunne diskutere de ændringer af den økonomiske styring, der fremgår af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

33. mener, at der fortsat skal arbejdes på at afhjælpe euroområdet's vanskeligheder ved at genetablere sunde offentlige finanser, skabe et robust banksystem, gøre fremskridt i retning af en finanspolitisk union og fremme bæredygtig økonomisk vækst.

⁽¹¹⁾ RU Territorial analysis of the Country-specific Recommendations 2018.

⁽¹²⁾ RU's udtalelse: Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder — Ordfører: Rob Jonkman (NL/ECR), vedtaget den 11.5.2017 (EUT C 306 af 15.9.2017, s. 24).

Økonomisk styring og covid-19-krisen

34. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de lokale og regionale myndigheder står i forreste linje i kampen mod covid-19-pandemien, som har ramt Europa hårdt, da de har et stort ansvar for sundhed, social beskyttelse og støtte til økonomien. I Italien og Spanien, de to medlemsstater, som er hårdest ramt, tegner de lokale og regionale myndigheder sig i øvrigt for mere end 90 % af sundhedsudgifterne ⁽¹³⁾. Mens mange udgiftsposter viser en betydelig stigning, er de lokale og regionale myndigheders indtægter faldende og stærkt påvirket af den hidtil usete afmatning i de økonomiske aktiviteter. Dette har stor indvirkning på budgetbalancen i byer og regioner og dermed også på medlemsstaternes budgetbalance;

35. minder om, at de lokale og regionale myndigheder i mange medlemsstater er underlagt strenge nationale finanspolitiske regler, som begrænser stigningen i deres udgifter, tvinger dem til at have budgetbalance eller begrænser deres underskud og/eller gæld til et niveau, der ofte er meget lavt sammenlignet med medlemsstaternes underskud og gælds niveau;

36. opfordrer Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne til ikke at undervurdere risikoen for at forværre de regionale forskelle som følge af covid-19-krisen. Der er tre vigtige grunde til dette: i) de sundhedsmæssige konsekvenser er stærkt afhængige af, hvilket geografisk område man kigger på. Nogle regioner og byer har et uforholdsmæssigt stort antal smittede og er i stand til at håndtere situationen mere eller mindre godt; ii) ud over de direkte konsekvenser af denne svære situation for de områder, der er hårdest ramt, vil længerevarende eller strengere forebyggelsesforanstaltninger øge den økonomiske afmatning og dermed de økonomiske vanskeligheder for SMV'er og selvstændige, som er en af de vigtigste grundpiller i mange regionale økonomier, samt for de lokale og regionale myndigheder; iii) visse økonomiske sektorer (f. eks. turisme) er uforholdsmæssigt hårdt ramt, og konsekvenserne for de lokale og regionale finanser afhænger dermed af den lokale og regionale sektorspecialisering og af, hvordan de er eksponeret for globale værdikæder;

37. opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en klar køreplan i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder med henblik på at hjælpe sidstnævnte tilbage i retning af bæredygtige og afbalancerede budgetter, idet der tages hensyn til de asymmetriske konsekvenser af den igangværende pandemi og til, at en miljømæssigt og socialt bæredygtig genopretning også skal være økonomisk bæredygtig;

38. mener, at den aktuelle situation sætter fokus på de reelle politiske omkostninger ved den sparepolitik, som er fulgt i kølvandet på krisen i euroområdet, ikke mindst med hensyn til underinvesteringer i centrale offentlige tjenester. Sparepolitik må ikke endnu en gang være svaret i forbindelse med denne nye krise. Strategier for økonomisk genopretning bør omfatte ambitiøse planer for offentlige investeringer, som har til formål at sætte gang i et miljømæssigt og socioøkonomisk bæredygtigt opsving i EU's byer og regioner;

39. er overbevist om, at det er vigtigere end nogensinde før at genoverveje den europæiske finanspolitiske ramme efter coronakrisen for at undgå endnu en gang at gøre de offentlige investeringer og de offentlige tjenester til justeringsvariablen i fremtidige programmer for finanspolitisk konsolidering.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹³⁾ OECD (2020) — *Covid-19 and Inter-governmental Fiscal Relations: Early responses and main lessons from the financial crisis*, ref.: COM-CTPA-ECO-GOV-CFE(2020)2.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om muligheder og synergier i forbindelse med forebyggende tilpasning til klimaændringerne for at fremme bæredygtighed og forbedre livskvaliteten i regioner og kommuner: Hvilke rammebetingelser er nødvendige?

(2021/C 37/06)

Ordfører:	Markku MARKKULA (FI/EPP), formand for byrådet i Espoo
Basisdokument:	Anmodning fra rådsformandskabet — artikel 41, litra b), nr. i)

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Global krise gør det nødvendigt at fremskynde indsatsen

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de politiske ledere bør behandle klimaændringerne som en krise og en global trussel, der skal tackles i fællesskab med fælles aktiviteter og standarder, der nedbryder siloer og barrierer. EU bør påtage sig en aktiv ledende rolle i forbindelse med omstillingen til en klimaneutral økonomi og et mere modstandsdygtigt samfund for at værne om vores gunstige levevilkår og sikre, at der for europæiske virksomheder og offentlige og private institutioner findes klare, pålidelige og ækvivalente procedurer overalt i verden;
2. fremhæver vigtigheden af, at byer og regioner indtager en aktiv rolle og samarbejder med den lokale og internationale industri for at tilpasse sig og modvirke klimaændringerne og indføre stadig mere ambitiøse og realistiske mål. Udvalget understreger, at indsatsen skal intensiveres inden for alle relevante EU-politikker, at der skal afsættes flere midler til tilpasning og i fællesskab udvikles velegnede tilpasningsmetoder og -instrumenter, ligesom det grænseoverskridende samarbejde og udvekslingen af erfaringer og bedste praksis skal optrappes, og modstandsdygtigheden, tilpasningskapaciteten, naturbaserede løsninger og innovationsmulighederne udbygges;
3. anerkender, at omkring 800 regionale regeringer i 17 medlemsstater har erklæret klimakrise, hvilket betyder, at ca. 40 % af EU-borgerne bor i regioner og kommuner, hvor de politiske ledere eftertrykkeligt har understreget og officielt accepteret og bekendtgjort den alvorlige karakter af den globale klimakrise. Udvalget understreger, at dette udgør et stærkt rygstød for et aktivt lederskab, der stræber efter et klimaneutralt Europa ved hjælp af en bottom-up-tilgang ⁽¹⁾;
4. understreger, at covid-19-pandemien endnu tydeligere har vist, hvor vigtig en tidlig og koordineret indsats er — de seneste erfaringer med pandemien har rettet lyset mod behovet for at forbedre modstandsdygtigheden af de sociale og økonomiske systemer, så de er rustet til omfattende forstyrrelser, da uforudsete kriser forøger risiciene i økonomier med begrænset diversificering;
5. betoner, at EU's politikker for klimatilpasning og -modvirkning skal integreres bedre i både den offentlige og private sektor og i borgernes aktiviteter inden for områder, der reguleres af EU's klimapolitik: emissionshandelssystemet (ETS), beslutningen om indsatsfordeling og arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF). Opnåelse af klimaneutralitet senest i 2050 kræver, at EU fremskynder dekarboniseringen af aktiviteter i alle sektorer. Byer og regioner har i partnerskab med industrien hovedansvaret for de sektorer, der er omfattet af beslutningen om indsatsfordeling, først og fremmest opvarmning, køling, arealanvendelse og transport.

Forbindelsen mellem de subnationale myndigheder og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling og UNFCCC

6. Det Europæiske Regionsudvalg opfatter de subnationale myndigheders rolle som afgørende for større globale ambitioner på klimaområdet og mener, at tilpasningspolitikkerne bør spille en central rolle i gennemførelsen af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (verdensmålene) på lokalt niveau. EU er nødt til at skabe incitamenter for kommunerne, så de kan nå verdensmålene;

⁽¹⁾ <https://climateemergencydeclaration.org/climate-emergency-declarations-cover-15-million-citizens/>

7. opfordrer UNFCCC til officielt at anerkende det subnationale niveau rolle og til aktivt at fremme de subnationale myndigheders deltagelse i tilpasnings- og modvirkningspolitikkerne og stille forslag om, at parterne vedtager ambitiøse mål. Udvalget gør opmærksom på de lokale bidrag, der er blevet fremlagt som frivillige lokale evalueringer, og som tydeligt viser, at byerne er det niveau, hvor den indsats, der betyder noget, finder sted, og hvor man opnår de bedste synergier og vekselvirkninger mellem de forskellige verdensmål;

8. opfatter UNFCCC's COP26 som en kritisk milepæl, hvor EU skal cementere sin rolle som førende inden for klimaindsatsen, og udvalget understreger, at regionernes og byernes igangværende aktiviteter og tilsagn bør fremtræde stærkt og synligt på COP26. Udvalget er parat til at støtte EU-institutionerne i et samarbejde med UNFCCC om at øge synligheden og anerkendelsen af de subnationale myndigheder i det globale klimadiplomati og de globale klimaaktiviteter og fremhæver i den forbindelse samarbejdet med internationale grupper og netværksorganisationer, såsom ICLEI, Under2Coalition, Regions4, Climate Alliance og UCLG United Cities and Local Governments.

En mere slagkraftig EU-tilpasningsstrategi baseret på ny viden, læring og innovation

9. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder handlingsplanen for en ny, mere ambitiøs EU-strategi for tilpasning til klimaændringerne, hvor tilpasning får en mere central rolle i EU's ambitioner på klimaområdet frem mod 2030 og 2050, idet viden skal forbedres, planlægningen styrkes, og tiltagene fremskyndes, og hvor behovet for regionale og lokale tilpasningspolitikker anerkendes. Udvalget understreger i denne forbindelse nødvendigheden af effektivt at integrere klimatilpasningsspørgsmål i alle politikområder. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde den nye EU-tilpasningsstrategi med klare mål og indikatorer i tråd med principperne om aktiv nærhed og proportionalitet;

10. mener, at EU bør gå forrest med et godt eksempel, når det handler om at støtte de subnationale myndigheder i deres globale tiltag med henblik på at nå verdensmålene. Dette omfatter også samarbejde med potentielle partnere uden for EU med udgangspunkt i EU's værdier;

11. understreger behovet for et tilpasningssystem for hele Europa og en velfungerende struktur for forvaltning på flere niveauer med klare ansvarsområder, der gør det muligt at iværksætte foranstaltninger. Det er vigtigt, at der etableres effektive regionale og lokale tilpasnings- og modvirkningsmekanismer ved at udnytte fælles netværk mellem den offentlige, private og frivillige sektor og forbedre viden, kompetencer og de økonomiske ressourcer;

12. understreger betydningen af naturbaserede løsninger for klimatilpasningen, da gennemførelsen heraf er forbundet med muligheder for at tackle indbyrdes forbundne klima-, natur- og sundhedskriser, levere sociale og miljømæssige goder og fremme bæredygtighed og modstandsdygtighed. Naturbaserede løsninger kan også være et vigtigt middel til opfyldelse af verdensmålene for bæredygtig udvikling og UNFCCC's ambitioner, især om udnyttelse af synergier mellem forskellige verdensmål og klimaindsatsen;

13. gør opmærksom på, at tilpasning til klimaændringerne kræver en markant omstilling og skal integreres som en tværgående prioritet i den fysiske planlægning og arealforvaltningen. Tilpasningspolitikker har betydelige konsekvenser for sundheden og den sociale retfærdighed;

14. bemærker, at der på globalt plan, men også i Europa er forskelle i det lokale niveau grad af parathed til klimatilpasningen. Klimarisici indgår i øjeblikket ikke i vid udstrækning i kommunernes overordnede risikostyring og beredskabsplanlægning;

15. understreger, at klimaindsatsen kun bliver en succes, hvis den udspringer af den bedste tilgængelige viden og innovation. Den er desuden fuldstændig afhængig af borgernes opbakning. Det myndighedsniveau, borgerne har mest tillid til, er de lokale og regionale myndigheder, fordi de ved, hvad der er behov for, og hvordan man effektivt tilgodeser de europæiske borgeres krav og forventninger;

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte udviklingen af:

a. bæredygtighed som en »ny normal« for alle samfund, virksomheder og enkeltpersoner

- b. bæredygtighed, kulstofneutralitet, cirkulær økonomi og modstandsdygtighed som ledetråd for al beslutningstagning i offentlig og privat regi og også i budgetprocedurer
- c. planlægning og tiltag med fokus på bæredygtighed, der er baseret på samarbejde, viden og god praksis
- d. forskning og fælles aktiviteter inden for bæredygtighed — interdisciplinær og tværfaglig — for at øge og diversificere viden
- e. digital sammenkobling for alle borgere med passende kapacitet som horisontalt element, der sikrer den grønne og den digitale omstilling
- f. metoder til at inkorporere alle disse elementer i alle læringstilgange i Den Europæiske Union
- g. finansiering til byer og regioner til omskoling og opkvalificering af arbejdsstyrken;

17. mener, at CO₂-fodaftrykket bør mindskes ved at minimere den negative indvirkning fra produkter, tjenester og organisationer. Desuden opfordrer udvalget til et øget fokus på CO₂-håndaftrykket ved at skabe opmærksomhed om produkters, tjenesters og organisationers fremtidige positive indvirkning på bæredygtigheden;

18. støtter udviklingen af lokale videnskabelige platforme vedrørende klimaændringer (som allerede eksisterer i adskillige regioner og fungerer som et »lokalt IPCC«) for at tilskynde til samarbejde med videnskabsfolk og støtte de lokale folkevalgtes beslutningstagning;

19. fremhæver, at udvikling af modstandsdygtighed hos personer, i lokalsamfund og på regionalt plan er en afgørende faktor for tilpasningen til klimaændringer. Udvalget understreger betydningen af menneskelig bevidsthed, læring, kapacitetsudvikling og koncepter for udbredelse af en kultur for samarbejde på tværs af grænser og lande for at få virkelig global rækkevidde;

20. opfordrer Kommissionen til at etablere og øge brugen af samarbejdsværktøjer, der dækker hele EU, for i fællesskab at udvikle nye løsninger på klimaudfordringerne. Udvalget efterlyser digitale, virtuelle coachingteams og peer-to-peer-mentorordninger, der kan fremme ny, innovativ og regional og lokal bæredygtig udvikling. Regioner og byer er villige til at fungere som prøvebænke for udvikling af nye løsninger, der kan opfylde de forskellige behov i EU's lokalområder;

21. fremhæver, at netværket af levende laboratorier (»Living Labs«) med fordel kan udnyttes til at lukke »klimatilpassnings- og -modvirkningskløften« og styrke innovationen med henblik på bæredygtig udvikling;

22. gør opmærksom på landbrugets og skovbrugets rolle i den globale klimapolitik, da de er vigtige for at øge modstandsdygtigheden og bæredygtigheden og fremme innovative løsninger i landdistrikter. I denne henseende må målene i den grønne pagt, navnlig biodiversitetsstrategien og jord til bord-strategien, indarbejdes i den fælles landbrugspolitik, således at der ikke længere er forbindelse mellem tilskud og størrelsen af landbrugsjorden, men derimod mellem tilskud og overholdelsen af høje og bindende standarder for klimabeskyttelse, biodiversitet, anvendelse af pesticider og dyrevelfærd, kortere forsyningskæder og fremme af lokal produktion;

23. fremhæver den positive synergieffekt mellem politikker til bevarelse af biodiversitet og politikker til begrænsning af og tilpasning til klimaændringerne, som er grundpiller for den globale kamp mod klimaændringerne;

24. betoner vigtigheden af at gøre brug af forebyggende informationssystemer såsom Galileo og Copernicus til lokalsamfundsbasearede fare- og risikovurderinger. Dette forudsætter løsninger for mere systematisk og omfattende udvinding og behandling af regionale og lokale data, bl.a. brug af satellitter og sensorer med GIS-støttede værktøjer til at kortlægge sårbarheder knyttet til forskellige klimarelaterede risici. Udvalget tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at anvende og udnytte de tilgængelige data og tjenester, navnlig dem, der tilbydes gennem Copernicus' klimaændringstjeneste (C3S);

25. fremhæver behovet for at investere yderligere i betydningen af rumteknologi, da det er et vigtigt element i bæredygtig og modstandsdygtig udvikling, idet det sikrer relevant information om klimarisici og relaterede tilpasningstiltag. Udvalget er på dette område klar til at samarbejde med Kommissionen, JRC og EEA om at undersøge tiltag til at bringe disse teknologier tættere på de lokale og regionale myndigheder;

26. gør opmærksom på, at tilpasning bør anerkendes som en vigtig søjle i den europæiske grønne pagt, som er EU's nye vækststrategi. Udvalget bifalder forslaget om en europæisk klimalov, der skal fungere som en overordnet ramme for både klimatilpasning og klimamodvirkning.

Byer og regioner bør spille en større rolle i tilpasningspolitikkerne

27. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at byer og regioner er innovatorer og banebrydere inden for klimainsatsen og -tilpasningen og ofte deltager i forsknings- og innovationsprojekter, bl.a. inden for rammerne af Horisont 2020 og Horisont Europa. De er dermed i stand til at fungere som ambassadører for klimatilpasningen i hele Europa og fremme det grænseoverskridende samarbejde mellem subnationale niveauer om håndtering af klimaudfordringerne;

28. bemærker, at de lokale myndigheder er ansvarlige for mere end 70 % af foranstaltningerne til begrænsning af klimaændringerne og op til 90 % af klimatilpasningsindsatsen, og at en tilpasningspolitik kun vil fungere, hvis der tages højde for regionernes og byernes behov, synspunkter og ekspertise. Udvalget gør opmærksom på, at det anslås, at ca. 40 % af byerne i EU med mere end 150 000 indbyggere har vedtaget tilpasningsplaner ⁽²⁾;

29. påpeger, at digitale applikationer kan spille en vigtig rolle med at hjælpe de lokale og regionale myndigheder med at realisere verdensmålene og klimamålene eller tilpasse sig til klimaændringerne. Derfor bør bæredygtige digitale løsninger altid være en del af overvejelserne i forbindelse med tilpasning til og modvirkning af klimaændringerne. Der bør udveksles eksempler på bedste praksis, samtidig med at de digitale løsningers reelle effektivitet altid kontrolleres;

30. gør opmærksom på, at de synligste konsekvenser i Europa og verden af, at klimaet er i forandring, forårsages af ekstreme vejrphenomener som hedeølger, oversvømmelser, vandknaphed, naturbrande og sygdomme, der medfører tab af menneskeliv og økonomisk skade og forringer livskvaliteten. Udvalget bemærker endvidere, at affolkningen af landdistrikter, tab af adgang til frugtbar jord og tab af biodiversitet skaber sociale og økonomiske vanskeligheder, der er ved at udvikle sig til et stadigt større globalt problem, som vil få enorme konsekvenser i Europa ⁽³⁾;

31. fremhæver den helt afgørende betydning af de to missioner med fokus på klimaet: »et klimaresistent Europa« og »100 klimaneutrale byer i 2030«. Udvalget er meget interesseret i at samarbejde med Kommissionen om at tiltrække ansøgninger og indstillinger fra lokalsamfund, byer og regioner, som repræsenterer hele spektret af geografisk, social og økonomisk mangfoldighed i Europas regioner. Udvalget er parat til sammen med bl.a. missionerne og borgmesterpagten at udvikle en gennemførelsesramme for at nå målet om klimaneutralitet;

32. anbefaler, at Det Europæiske Miljøagentur sammen med forskellige ekspertorganisationer såsom Det Fælles Forskningscenter, klimatilpasningspartnerskabet inden for rammerne af dagsordenen for byerne ⁽⁴⁾ og borgmesterpagten for klima og energi ⁽⁵⁾ regelmæssigt leverer opdateringer af den videnskabelige viden og skaber opmærksomhed om særlige projekter vedrørende klimaændringerne og de dermed forbundne konsekvenser og sårbarheder i Europas vigtigste biogeografiske områder;

33. understreger, at klimaændringerne mærkes forskelligt, og at territoriale faktorer spiller en vigtig rolle for valget af den rette politik. De rette tilpasningstiltag afhænger af de konkrete sårbarheder i f.eks. EU's regioner i den yderste periferi, på øer, i bjergområder, i kystområder og i den arktiske region;

34. henstiller til, at der træffes hasteforanstaltninger i Arktis, hvor vintertemperaturerne allerede ligger 2,5 °C over de forindustrielle temperaturer, hvilket betyder, at havisen og sne smelter hurtigere end nogensinde før, sådan som det senest er blevet påvist af f.eks. MOSAiC-ekspeditionen. Dette område kræver særlig opmærksomhed på grund af den øgede følsomhed i Arktis — også kaldet »polar amplifikation«;

⁽²⁾ Rapport om gennemførelsen af EU-strategien for tilpasning til klimaændringer (COM(2018) 738 final).

⁽³⁾ <https://www.eea.europa.eu/themes/climate-change-adaptation>

⁽⁴⁾ <https://ec.europa.eu/futurium/en/climate-adaptation>

⁽⁵⁾ <https://www.eumayors.eu/>

35. påpeger den ekstraordinære rigdom i Middelhavsområdets natur og dens særlige sårbarhed over for naturkatastrofer, klimaændringer og socioøkonomisk udvikling. Der er behov for særlige tiltag for at øge naturressourcernes bæredygtighed, navnlig beskyttelse af biodiversiteten;

36. fremhæver, at der er en stærk sammenhæng mellem klimaændringerne og socioøkonomiske ændringer som f.eks. urbanisering. Udvalget understreger, at udfordringerne i Europas byområder, hvor tre fjerdedele af befolkningen bor, kræver skræddersyede løsninger og støtte fra EU og medlemsstaterne⁽⁶⁾. Udvalget understreger også betydningen af landdistrikterne og de bynære områder, hvor det nogle gange er endnu vanskeligere at nedbringe emissionerne, og opfordrer derfor til, at der også der findes passende løsninger;

37. understreger, at energi- og klimadialogen på flere niveauer rummer potentialet til at blive et vægtigt instrument til sikring af reel vertikal integration og mainstreaming af tilpasningspolitikkerne. Denne dialog bør udvides til at omfatte hele den grønne pagt;

38. betoner den store betydning af borgmesterpagten for klima og energi og lignende initiativer, når det gælder indsatsen for at gøre tilpasningspolitikkerne mere relevante for byer og regioner. Pagtens underskrivere har stor betydning for gennemførelsen af de bæredygtige energi- og klimahandlingsplaner;

39. understreger betydningen af at fremme brugen, udbredelsen og indførelsen af innovative digitale teknologier, der fremmer integrationen og samhørigheden, hen imod en strategi for intelligente territorier. 5G-teknologien, tingenes internet og dataanalyser, som eksempler på disse teknologier, bør betragtes som befordrende elementer for en digital og grøn omstilling af regioner og byer, og navnlig som en disruptiv løftestang for udbydelse af digitale offentlige tjenester, energieffektivitet, promovering af kultur og turisme og social og regional samhørighed;

40. fremhæver energisystemernes betydning for tilpasningen og vigtigheden af forbindelser imellem disse systemer som anført i meddelelsen om EU's strategi for energisystemintegration⁽⁷⁾. Udvalget opfordrer Kommissionen til se nærmere på disse forbindelser i opfølgningen på den nævnte meddelelse;

41. gør opmærksom på vigtigheden af at øge antallet af europæiske partnerskaber mellem regioner og byer, som anvender intelligente specialiseringskoncepter. Udvalget anbefaler, at byer og regioner tildeles en større rolle i klimatilpasningsplatformen⁽⁸⁾, og er meget interesseret i at uddybe samarbejdet med især Det Europæiske Miljøagentur, EIT's klima-VIF og Det Fælles Forskningscenter;

42. understreger behovet for at forbedre regionernes og byernes gennemførelseskapacitet og betydningen af at have tilstrækkeligt med personale, og personale, der er kvalificeret. Især på kommunalt plan bør der systematisk stilles den nødvendige arbejdskraft til rådighed til koordinering af de mange arbejds- og ansvarsområder forbundet med realiseringen af verdensmålene og klimamålene.

Finansiering og globale regler

43. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på CO₂-prissætnings-systemet. Klimaomstillingen kræver nye investeringer, især i den private sektor, til tilpasning og modvirkning. For at kunne tiltrække de nødvendige investeringer bør prisen på CO₂ fastsættes på et forudsigeligt og hensigtsmæssigt niveau. Et sådant system bør tilskynde energivirksomheder og andre virksomheder til at spille en vigtig rolle i bestræbelserne på at opfylde klimamålene og udarbejde nye kulstofneutrale løsninger;

44. understreger, at der er behov for et mere effektivt CO₂-prissætningssystem, herunder en CO₂-grænsetilpasnings-mekanisme, for at gøre CO₂ til en gennemsigtig del af det økonomiske system og fremme omstillingen til kulstofneutralitet. Dette ville skabe lige konkurrencevilkår for den bæredygtige indsats og udgøre et vigtigt redskab i bestræbelserne på at gøre CO₂-systemet gennemsækeligt på alle niveauer og i alle sektorer;

⁽⁶⁾ <https://www.eumayors.eu/>

⁽⁷⁾ COM(2020) 299 final.

⁽⁸⁾ <https://climate-adapt.eea.europa.eu/>

45. støtter Europa-Parlamentets opfordring til at opstille et nettobudget for drivhusgasemissioner for EU27 baseret på de nyeste videnskabelige beregninger anvendt af IPCC til at repræsentere Unionens rimelige andel af de resterende globale emissioner i tråd med Parisaftalens mål og styre Unionens kurs mod drivhusgasneutralitet i 2050;

46. opfordrer EU til at vise stærkt globalt lederskab i udviklingen af det nødvendige system for CO₂-prisfastsættelse og budgettering inden 2030 og forhandle sig frem til lignende elementer med sine globale handelspartnere;

47. bakker op om langsigtede EU-finansierede investeringer i infrastruktur for at tilpasse den til klimaændringerne. Udvalget understreger, at det er vigtigt, at der for alle myndighedsniveauer er tilstrækkelige muligheder for at finansiere klimatilpasningen, ligesom det er vigtigt at se nærmere på potentielle, nye alternativer til de eksisterende anlæg og undersøge, om der findes nye og innovative løsninger;

48. anbefaler, at EU og de nationale regeringer sørger for stabil og systematisk offentlig finansiering til tilpasningen, f. eks. til offentlige forsyningsvirksomheder, nødhjælps- og redningstjenester og sundhedsvæsenet. Forebyggende tilpasning kræver omfattende investeringer i infrastruktur og redningskapacitet, således at klimatilpasning og -modvirkning integreres i bæredygtighedsforanstaltningerne generelt;

49. hilser meddelelsen om grønne obligationer til at finansiere klimainsatsen velkommen, men advarer om, at de offentlige midler muligvis ikke vil være tilstrækkelige til at opfylde alle tilpasningsbehov, og at der bør være incitamenter for privat finansiering af tilpasningsindsatsen. Det er vigtigt, at klassifikationskriterierne for, hvad der betragtes som bæredygtigt og ikke medfører skade, udformes og behandles på en sådan måde, at de ikke bliver en administrativ byrde for dem, der ønsker at foretage bæredygtige investeringer. Det gælder især, når de er mere vidtgående end EU-lovgivningen og medlemsstaternes lovgivning;

50. anerkender, at den nye ramme for 2021-2027 vil have et stærkt fokus på et mere intelligent Europa gennem innovation og på et grønnere kulstoffrit Europa. Udvalget ønsker at spille en større vejledende rolle i forhold til, hvordan instrumenterne til regionale offentlig-private investeringer i klimatilpasningen og -modvirkningen skal anvendes. Dette indebærer bl.a. fremme af lokalstyrede strategier og bemyndigelse af de lokale myndigheder til at forvalte EU-midler og nationale, regionale og lokale midler. Udvalget påpeger, at EU-programmer skal fremme udarbejdelsen og udbredelsen af gode klimatilpasningsløsninger, der vil være til gavn for kommuner i alle størrelser;

51. understreger, at de lokale og regionale myndigheder kender borgernes behov og udfordringer bedst, og at de er ansvarlige for gennemførelsen af EU-politikker på lokalt og regionalt niveau. Der er derfor behov for, at medlemsstaterne inddrager de lokale og regionale myndigheder i beslutningsprocessen vedrørende EU-lovgivning og national lovgivning. RU opfordrer medlemsstaterne til at uddelegere forvaltningen af midler og finansielle instrumenter til de lokale og regionale myndigheder i tråd med nærhedsprincippet;

52. gør opmærksom på det nye tilsagn fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) om at øge andelen af finansiering til klimainsatsen og miljømæssig bæredygtighed frem mod 2025 og udviklingen af en klimabankkøreplan⁽⁹⁾. Udvalget bifalder EIB's indførelse af et klimarisikovurderingssystem til systematisk vurdering af de fysiske klimarisici;

53. fremhæver behovet for at forankre udviklingen af EU's nye tilpasningsstrategi i principperne i den europæiske grønne pagt. Udvalget opfordrer Kommissionen til at anerkende byer og regioner som fulgyldige partnere inden for denne ramme og til at gøre mere for at bygge bro mellem den lokale bottom-up tilpasning og de nationale tilpasningsstrategier.

⁽⁹⁾ <https://www.eib.org/en/about/partners/cso/consultations/item/cb-roadmap-stakeholder-engagement.htm>

Bedre sammenhæng og tiltag i hele Europa

54. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at klimapagtens mål beror på aktiv nærhed og flerniveaustyring: RU er parat til at levere politisk støtte til gennemførelsen af klimapagten ⁽¹⁰⁾ og bringe den ud til alle byer og regioner i Europa. Udvalget opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at lade tilpasningstiltag indgå i indsatsen i forbindelse med dette vigtige initiativ;

55. understreger potentialet i den europæiske klimapagt som dels et innovativt styringsredskab, der forbedrer samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder og EU-institutioner, dels et paraplyinitiativ, der fremmer udviklingen af lokale klimapagter i hele EU og anvendelsen af bedste praksis, herunder med hensyn til klimatilpasningen;

56. gentager, at det er vigtigt, at tilpasningspolitikkerne integreres i den territoriale infrastruktur og landskabsplanlægning og -forvaltning ⁽¹¹⁾. Heri ligger en stor opgave for byer og regioner;

57. bifalder forslaget om en ambitiøs 2030-klimaplan og opfordrer Kommissionen til også at medtage tilpasningsforanstaltninger og -mål i denne ramme;

58. gør opmærksom på, at adskillige initiativer såsom borgerdialoger, territoriale konsekvensanalyser, energi- og klimadialoger på flere niveauer og RegHub-netværket samt det europæiske initiativ for byområder under samhørighedspolitikken efter 2020 kan bistå ved såvel vurderingen af tilpasningsindsatsen som fastlæggelsen af den strategiske dagsorden gennem inddragelse af dem, der er direkte berørt af klimaændringerne og tilpasningsforanstaltningerne;

59. glæder sig over lanceringen af renoveringsbølgeinitiativet som et fremadskuende initiativ, der optrapper EU's indsats inden for et af de vigtigste områder, hvis vi skal nå vores klimamål. Udvalget opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at videreudvikle den rolle, som renovering af bygninger spiller med hensyn til at forbedre tilpasningsmålene og gøre det bebyggede miljø mere modstandsdygtigt;

60. påpeger, at konsekvenserne af klimaændringerne opleves forskelligt af borgerne afhængigt af social og økonomisk sårbarhed, alder og køn. De sociale aspekter af tilpasningspolitikkerne bør derfor omhyggeligt overvejes i forbindelse med den nye EU-strategi med udgangspunkt i Det Europæiske Miljøagenturs arbejde inden for området ⁽¹²⁾;

61. fremhæver, at medlemsstaterne i øjeblikket er i gang med at udarbejde forskellige planer og strategier som f.eks. klimatilpasningsstrategier, nationale energi- og klimaplaner, nationale langsigtede strategier og strategier for bæredygtig udvikling samt andre sektorpolitikker inden for bl.a. biodiversitet, skovbrug, landbrug og fysisk planlægning. Dette risikerer at skabe forvirring hos byer og regioner, og udvalget opfordrer Kommissionen til at genoverveje den overordnede ramme og i stedet anlægge en mere integreret tilgang;

62. opfordrer Kommissionen til at sende en stærk anbefaling til medlemsstaterne om at involvere de subnationale myndigheder i udarbejdelsen af tilpasningsstrategierne og fremme udviklingen af regionale og lokale strategier samt en regional opdeling af de nationale strategier. RU er villig til at organisere energi- og klimadialoger på flere niveauer med henblik herpå.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁰⁾ Se udtalelse 1360/2020 om »Den europæiske klimapagt« (EUT C 440 af 18.12.2020, s. 99), der er udarbejdet af Rafał Trzaskowski (PL/EPP), og som kan findes på: <https://cor.europa.eu/da/our-work/Pages/OpinionTimeline.aspx?opId=CDR-1360-2020>.

⁽¹¹⁾ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/adaptation/what/docs/swd_2013_137_en.pdf

⁽¹²⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/unequal-exposure-and-unequal-impacts>

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om konsekvenserne af klimaforandringerne for regionerne: en vurdering af den europæiske grønne pagt

(2021/C 37/07)

Ordfører:	Andries GRYFFROY (BE/EA), medlem af en regional forsamling: det flamske parlament
Basisdokument:	Anmodning fra formandskabet — artikel 41, litra b), nr. i)

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Tilrettelæggelse af gennemførelsen af den grønne pagt på alle niveauer som et centralt instrument for grøn genopretning på vejen mod et klimaneutralt Europa

1. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder ifølge UNDP's skøn står for mere end 70 % af foranstaltningerne til modvirkning af klimaforandringerne og op mod 90 % af foranstaltningerne til tilpasning til klimaforandringerne, og at de lokale og regionale myndigheder gennemfører 70 % af al EU-lovgivning, hvilket svarer til en tredjedel af de offentlige udgifter og to tredjedele af de offentlige investeringer. Målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og om at øge den territoriale modstandsdygtighed skal derfor forfølges i samarbejde med og med støtte fra de lokale og regionale myndigheder;
2. understreger, at den grønne pagt er et vigtigt instrument, når EU skal nå målene i Parisaftalen, gennemføre FN's 2030-dagsorden og målene for bæredygtig udvikling (verdensmålene) til fulde og yde et ambitiøst EU-bidrag til den globale ramme for biodiversitet efter 2020 ⁽¹⁾. Udvalget fremhæver vigtigheden af at vedtage fornyede 2030-mål for at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen endnu mere til 1,5 °C som fastsat i Parisaftalen. RU understreger, at der i forbindelse med de mål, der skal nås, bør tages hensyn til de enkelte medlemsstaters ret til selv at bestemme deres energimiks, og at man bør respektere deres særlige kendetegn og situation såvel som princippet om teknologineutralitet. Udvalget minder om, at klimaforandringerne påvirker alle europæiske regioner, og at de vidtrækkende og stærkt varierende konsekvenser for sundheden, miljøet og økonomierne kræver omgående handling og en forandringsskabende indsats for at vende udfordringerne til muligheder;
3. understreger, at den grønne pagt tilbyder enestående muligheder for at fremme bæredygtige, ressourceeffektive og innovative løsninger for lokal og regional bæredygtig udvikling. Den kan være med til at sikre en mere bæredygtig, konkurrencedygtig og modstandsdygtig økonomi i Europa og give inspiration, udvise lederskab og udgøre en global model for opnåelse af klimaneutralitet og grøn genopretning;
4. mener, at en vellykket gennemførelse af den grønne pagt kræver, at indsatsen tilrettelægges ved brug af en bottom-up-tilgang og fordeles retfærdigt på tværs af EU i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, samtidig med at der sikres den nødvendige fleksibilitet til, at indsatsen bliver omkostningseffektiv;
5. påpeger, at covid-19-krisen har blotlagt vores samfunds sårbarhed og behovet for at styrke deres modstandsdygtighed over for økonomiske, sociale og miljømæssige chok. Udvalget anerkender igen den centrale rolle, som det nye EU-genopretningsinstrument spiller med hensyn til at støtte EU's genopretning og samtidig bane vejen for en grønnere og retfærdig omstilling og en mere bæredygtig fremtid;
6. efterlyser anerkendelse af, at flerniveaustyring effektivt kan skabe forbindelse mellem målene i den grønne pagt og en grøn genopretning i Europa. Det brede spektrum af temaer i den grønne pagt giver gode muligheder for at integrere nye og eksisterende planer på tværs af sektorer og for at udforme og fremme foranstaltninger, der kan tage hensyn til behovene og merværdien i lokal sammenhæng og supplere nationale indsatser i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

⁽¹⁾ Biologisk mangfoldighed i byer og regioner efter 2020 på FN's CBD COP15 og i EU's biodiversitetsstrategi for 2030, COR-2020-00539 (EUT C 440 af 18.12.2020, s. 20).

7. understreger, at de nationale genopretnings- og resiliensplaner er en enestående mulighed for at udnytte de positive virkninger af flerniveaustyring. Disse foranstaltninger skal understøttes af passende lovgivningsrammer og ressourcer ved fuldt ud at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af planerne og give dem direkte adgang til EU-midler;

8. minder om det Europæiske Miljøagents analyse, der viser, hvordan en suboptimal gennemførelse af EU's miljølovgivning oftest skyldes ineffektiv koordinering mellem lokale, regionale og nationale myndigheder, hvilket forværres af manglende administrativ kapacitet og utilstrækkelig finansiering, manglende viden og data, utilstrækkelige mekanismer til sikring af overholdelse og manglende politisk integrering. Udvalget efterlyser derfor en systematisk styrkelse af den vertikale integrering med henblik på at håndtere de forskellige ambitionsniveauer, tilpasse tidsfrister for gennemførelse og prioriteter for investeringer, begrænse overlapning af foranstaltninger, modstridende eller usammenhængende procedurer samt lukke huller i den eksisterende politik og lovgivning ⁽²⁾;

9. understreger, at selv om der i forordningen om forvaltningen af energiunionen kraftigt tilskyndes til en løbende dialog mellem medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder, har erfaringerne med f.eks. de nationale energi- og klimaplaner vist, at det kan være svært at opnå en struktureret deltagelses- og høringsproces på tværs af myndighedsniveauer ⁽³⁾. Udvalget mener, at en sådan dialog på flere niveauer om energi og klima bør fremmes yderligere og udvides til alle dele af den grønne pagt for at sikre den grad af sammenhæng, der skal til, for at ressourcer, forpligtelser og planer udnyttes på passende vis. Udvalget gentager sin parathed til at oprette en permanent platform på flere niveauer til dialog om den grønne pagt efter modellen for klima- og energidialogerne på flere niveauer. Udvalget understreger, at der bør være garanti for en bottom-up-tilgang og obligatoriske høringer af de lokale og regionale myndigheder under udviklingen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner med henblik på at sikre, at politikkerne i den grønne pagt integreres på en koordineret og effektiv måde ⁽⁴⁾. Udvalget opfordrer Kommissionen til at bygge videre på erfaringerne med gennemførelse, som bl.a. er indsamlet gennem RU's netværk af regionale knudepunkter;

10. understreger, at de lokale og regionale myndigheders strategiske input er afgørende for at sikre, at princippet om ikke at gøre skade medtages, når den grønne pagt bruges som en bæredygtig og retfærdig motor for jobskabelse i overensstemmelse med de lokale og regionale behov. Udvalget bifalder udkastet til det nye Leipzigcharter, der fremhæver de lokale og regionale myndigheders potentiale til at skabe forandring ved at opfordre til at bruge integrerede byplanlægningsprocesser, der koordineres ved hjælp af integrerede, stedbaserede deltagelsesstrategier på flere niveauer, såsom integrerede territoriale investeringer. Udvalget opfordrer Kommissionen til at engagere sig mere i EU's dagsorden for byerne og indarbejde den i den grønne pagt og digitale initiativer ⁽⁵⁾;

11. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder er bedst placeret til at mobilisere deres lokalsamfund, tiltrække private investorer og gennemføre ambitiøse og rettidige foranstaltninger, da de ikke kun forvalter, men også udbyder tjenester. De kan vedtage helhedsorienterede lokale grønne pagter under hensyntagen til de forskellige økonomiske, sociale, geografiske og miljømæssige forhold;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte de lokale og regionale myndigheder i stand til at fungere som vigtige partnere på EU's vej mod klimaneutralitet og bakke op om lokale og regionale tilsagn om at udvikle lokale grønne pagter som f.eks. tilsagnene i Mannheimmeddelelsen og gennemføre stedbaserede klimakontrakter og klimapagter ⁽⁶⁾ udformet i samarbejde med borgere og vigtige aktører, herunder virksomheder, industrien og forsknings- og innovationssektoren;

13. foreslår at samarbejde med Kommissionen om at lancere en europæisk regional resultattavle med klare, målrettede og brugervenlige indikatorer, som kan måle og overvåge virkningerne af den grønne pagt på regionsniveau (NUTS 2) i samordning med det overvågningssystem, der er planlagt under det 8. miljøhandlingsprogram. Da EU's regioner har meget forskellige udgangspunkter og udviklingspotentiale, ville resultattavlen gøre det muligt at dokumentere fremskridtene med gennemførelsen af den grønne pagt, udpege mulige hindringer og foreslå løsninger for områder, der halter bagud, og dele

⁽²⁾ På vej mod et 8. miljøhandlingsprogram, COR 2018-01672 (EUT C 168 af 16.5.2019, s. 27).

⁽³⁾ Vurdering af de nationale energi- og klimaplaner i hele EU(COM(2020) 564 final).

⁽⁴⁾ Gennemførelse af pakken om ren energi: de integrerede nationale energi- og klimaplaner som et instrument til en lokal og regional tilgang til klima, aktiv og passiv energi, COR-2019-00618 (EUT C 39 af 5.2.2020, s. 33).

⁽⁵⁾ Fornyelse af Leipzigchartret om bæredygtige europæiske byer, COR-2019-04829 (EUT C 440 af 18.12.2020, s. 119).

⁽⁶⁾ Den europæiske klimapagt, COR-2020-01360 (EUT C 440 af 18.12.2020, s. 99).

bedste praksis fra dem, der klarer sig bedst. Det Fælles Forskningscenter kunne give Kommissionen og Det Europæiske Regionsudvalg metodologisk støtte til udvikling af en sådan resultattavle og ensrette med relevante agenturer og institutioner som Det Europæiske Miljøagentur;

14. bifalder Kommissionens forslag om at oprette en europæisk klimapagt, der har til formål at inddrage borgerne og deres lokalsamfund i planlægningen af klima- og miljøindsatsen gennem konkrete tiltag i lokalområdet. Udvalget gentager, at de lokale og regionale myndigheder er rede til at arbejde sammen med EU-institutionerne, medlemsstaterne og alle relevante aktører inden for rammerne af klimapagten for i fællesskab at forfølge målene om klimaneutralitet og gennemføre FN's verdensmål ⁽⁷⁾. Udvalget mener, at kapacitetsopbygningsaktiviteter bør være knyttet til et finansieringsinstrument for at sikre, at de planer og tiltag, som byerne og regionerne udformer, er gennemførlige.

Globale løsninger ved hjælp af lokalt og regionalt gennemførte grønne pagter

15. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at den grønne pagt kun vil kunne skabe et stærkere, mere bæredygtigt og inklusivt Europa, hvis den sikrer både horisontal og vertikal integrering på tværs af alle myndighedsniveauer, og hvis borgerne tager ansvar for energiomstillingen. Udvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende de lokale og regionale myndigheders rolle som deres tætteste allierede i denne proces, ikke kun som gennemførelsespartnere, men også i processen med at udforme lovgivningsmæssige, skattemæssige og finansielle rammer på alle niveauer i overensstemmelse med et (reelt) flerniveaustyringssystem;

16. understreger, at de lokale og regionale myndigheder er privilegerede, idet de arbejder direkte med borgerne og kan tilskynde til en ændring af borgernes adfærd i retning af mere bæredygtige forbrugsformer og dermed kan komme på bæredygtige løsninger og fungere som levende laboratorier for nye ideer og ny viden ⁽⁸⁾ og fremme vedtagelsen af ambitiøse, men realistiske målsætninger ved at forankre dem i foranstaltningerne, tjenesterne og prioriteterne i de samfund, de repræsenterer. Udvalget understreger de lokale og regionale myndigheders ansvar i gennemførelsen af klimatiltagene og behovet for at styrke kommunikationen og oplysningen om klimaet som nødvendige værktøjer for, at borgerne kan blive handlekraftige og velinformerede aktører i disse bestræbelser. Udvalget understreger, at forhøjelsen af 2030-målet ikke bør virke afskrækkende, men i stedet fremme og bane vej for en virkningsfuld klimaindsats;

17. opfordrer Kommissionen til som forberedelse af COP26 at understrege regionalt og lokalt bestemte bidrags fremtrædende rolle og bidrag til EU's reviderede nationalt bestemte bidrag i henhold til Parisaftalen og mere generelt til aktivt at fremme en vedvarende anerkendelse og en direkte inddragelse af subnationale myndigheder i gennemførelsen af Parisaftalen og i UNFCCC-processerne;

18. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder er afgørende for at øge overholdelsen af verdensmålene, navnlig mål 11 og 17. Udvalget minder om, at rapporten om bæredygtig udvikling i Europa fra 2019 ⁽⁹⁾ har udpeget klima, biodiversitet, den cirkulære økonomi og konvergens i levestandarder på tværs af lande og regioner som EU's største udfordringer i forhold til at nå verdensmålene. Udvalget anbefaler derfor på det kraftigste at sikre en ensartet ramme og opfordrer EU til at træffe de nødvendige skridt og vise lederskab både på europæisk og globalt niveau i gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;

19. gentager betydningen af, at de lokale og regionale myndigheder til stadighed deltager i alle faser af genopretnings- og resiliensplanlægningsprocessen, dvs. at de er med til at fastsætte prioriteter, udarbejde planerne, tildele ressourcer og definere investeringer. Udvalget opfordrer EU-institutionerne til fortsat at trække på støtte og viden fra Det Europæiske Regionsudvalg og RU's arbejdsgruppe om den grønne pagt — going local til fremme af gennemførelsen af den grønne pagt og til en effektiv genopretning.

Forbindelser og stræben efter synergier for at fremskynde gennemførelsen ved hjælp af systematiske strategier

20. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på CO₂-prissætnings-systemet. Klimaomstillingen kræver nye investeringer, især i den private sektor, til tilpasning og modvirkning. For at kunne tiltrække de nødvendige investeringer bør prisen på CO₂ fastsættes på et forudsigeligt og hensigtsmæssigt niveau. Et sådant system bør opmuntre energiselskaber og andre virksomheder til at spille en vigtig rolle med hensyn til at nå klimamålene og finde frem til nye kulstofneutrale løsninger. Udvalget understreger, at der er behov for et mere effektivt CO₂-prissætnings-

⁽⁷⁾ Den europæiske klimapagt, COR-2020-01360 (EUT C 440 af 18.12.2020, s. 99).

⁽⁸⁾ På vej mod et 8. miljøhandlingsprogram, COR 2018-01672 (EUT C 168 af 16.5.2019, s. 27).

⁽⁹⁾ <https://www.sustainabledevelopment.report/>

system for at gøre CO₂ til en gennemsigtig del af det økonomiske system og fremme omstillingen til kulstofneutralitet. Et sådant system skal udformes med henblik på at tilskynde energivirksomheder og andre virksomheder til at skabe nye kulstofneutrale løsninger, hvilket ville skabe lige vilkår for bæredygtige tiltag og udgøre et afgørende værktøj til at gøre CO₂ til en gennemsigtig del af omstillingen på alle niveauer og i alle sektorer. Udvalget opfordrer EU til at vise stærkt globalt lederskab i udviklingen af det nødvendige system inden 2030 og i forhandlingerne om lignende elementer med sine globale handelspartnere;

21. støtter Europa-Parlamentets opfordring til at opstille et nettobudget for drivhusgasemissioner for EU27 baseret på de nyeste videnskabelige beregninger anvendt af IPCC til at repræsentere EU's rimelige andel af de resterende globale emissioner i tråd med Parisaftalens mål og styre EU mod drivhusgasneutralitet i 2050;

22. mener, at de lokale og regionale myndigheder står i forreste række, når det gælder den grønne genopretning, og understreger, at de allerede indarbejder verdensmålene i deres lokale planer og regional strategier⁽¹⁰⁾. Disse planer og strategier kan fungere som et vigtigt udgangspunkt for en omkostningseffektiv gennemførelse af de lokale og regionale grønne pagter ved at forbinde flere sektorplaner og -strategier og udvikle passende indikatorer for overvågning og evaluering af virkninger;

23. påpeger behovet for at integrere og forbinde de mange eksisterende EU-finansierede initiativer, der er målrettet det lokale niveau og bidrager til gennemførelsen af verdensmålene og Parisaftalen ved at fokusere på en eller flere sektorer (såsom borgmesterpagten, Green City Accord, netværket af europæiske miljøhovedstæder, det europæiske innovationspartnerskab om intelligente byer, 100 klimaneutrale byer og initiativet Intelligent Cities Challenge samt andre initiativer, der ikke direkte finansieres af EU, såsom Under2 Coalition). Udvalget opfordrer Kommissionen til at bidrage til at skabe et klart overblik over de forskellige anvendelsesområder for og karakteristika ved de eksisterende EU-finansierede initiativer, der er knyttet til den grønne pagt og beregnet til lokale og regionale myndigheder, så myndighederne er bedre rustet til at træffe deres valg;

24. mener, at gennemførelsen af den grønne pagt kommer til at kræve fleksible og innovative løsninger og nye forretningsmodeller for at omdanne lokale og regionale infrastrukturer og økosystemtjenester til et samfund, hvor der ikke længere anvendes kulstof, herunder intelligente digitale teknologier og grønne og blå infrastrukturer, for at forbedre kvaliteten af vores offentlige områder, understøtte tilpasningen til klimaforandringerne, øge biodiversiteten og fremme folkesundheden og livskvaliteten. Udvalget bifalder de udpegede prioriteter, men understreger behovet for at styrke forbindelserne mellem dem, øge diversificeringen af produktionen og omkostningseffektiviteten og prioritere dem, der har et større jobskabespotential, for at den grønne pagt kan føre til genopretning, herunder:

- en renoveringsbølge for både private og offentlige bygninger samt dekarbonisering af opvarmning og nedkøling
- ren mobilitet og transport
- cirkulær økonomi og bæredygtige fødevarer- og landbrugssystemer
- biodiversitet og forvaltning af økosystemer
- naturbaserede løsninger og grønnere byer
- EU's ambition om nulforurening
- digitalisering
- sundheds- og miljøpolitikker
- en resilienspolitik, der integrerer politikkerne for samhørighed, udvikling af landdistrikterne, sundhed og miljø
- fremme af en hurtig og sammenhængende gennemførelse af pakken om ren energi og en hurtig vedtagelse af EU's klimalovgivning med tilpasning af EU's klima- og energilovgivning til det forhøjede klimabeskyttelsesmål for 2030 på vejen mod klimaneutralitet i 2050

⁽¹⁰⁾ Eksempler på strategier omfatter Malmø, Mannheim og Vallonien.

- omstilling til en bæredygtig blå økonomi
- en bæredygtig og retfærdig energiomstilling, der fremmer borgernes direkte medejerskab og adgangen til sikker og fair energi til overkommelige priser for alle;

25. fremhæver, at den grønne pagt giver mulighed for en mere systematisk tilgang til at fremskynde integreringen af energisystemer og sektorkoblingen samt gennemførelse af intelligent sektorintegrering og -specialisering og samtidig styrke energisikkerheden, beskytte sundheden og miljøet og fremme vækst, innovation og det globale industrielle lederskab; Udvalget understreger således, at energiomstillingen skal gennemføres med en samlet tilgang, hvor energirelaterede aspekter behandles sammen med de sociale, industrielle, territoriale, miljømæssige og kulturelle, og under hensyntagen til de særlige forhold i de enkelte regioner og navnlig de mest sårbare regioner såsom kul- og kulstofintensive regioner, øer og regionerne i den yderste periferi;

26. minder om, at der bør lægges særlig vægt på regioner med isolerede energisystemer med et stort potentiale for vedvarende energiressourcer, og hvor innovative teknologiske løsninger, der muliggør sammenkobling, endnu ikke er tilgængelige;

27. gentager, at selv om innovation spiller en central rolle i udviklingen af et mere bæredygtigt og modstandsdygtigt EU, findes der allerede en lang række tekniske løsninger for et omkostningseffektivt, klimaneutralt Europa på markedet, som bør anvendes — f.eks. viser undersøgelser, at med de nuværende teknologier kan op til 86 % af CO₂-emissionerne ⁽¹¹⁾ reduceres i et sammenkoblet energisystem. Udvalget opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats inden for forskning og udvikling på dette område og fremhæver, at klimapagten bør gøre det nemt for de lokale og regionale myndigheder at gøre brug af disse løsninger og den bedste praksis, således at peer-læring og et bredere samarbejde i EU fremmes;

28. understreger, at de lokale og regionale myndigheder står over for adskillige hindringer i forbindelse med manglen på finansielle og menneskelige ressourcer samt eksisterende politikker, regler og organisationsstrukturer. Sammenhængende, stabile og forudsigelige lovgivningsmæssige rammer, forenkling af mekanismerne i udarbejdelsen af projekter, kapacitetsopbygning og skræddersyet teknisk bistand vil hjælpe de lokale og regionale myndigheder med at sikre investeringer i ambitiøse projekter og udvikle finansieringsegnede projekter.

Fremskyndelse af Europas grønne genopretning ved at give de nødvendige beføjelser og midler til gennemførelse af den grønne pagt i regioner og byer

29. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at genopretningsudfordringen efter covid-19 skal imødegås ved hjælp af en systematisk strategi for investering i og støtte og fremme af en mere bæredygtig kurs for Europa, og navnlig ved hjælp af de lokale og regionale myndigheders ambitiøse indsats for at afbøde de negative socioøkonomiske virkninger af krisen. Udvalget er overbevist om, at genopretningsinstrumentet Next Generation EU ⁽¹²⁾ og navnlig øremærkningen på 37 % af budgettet på 750 mia. EUR til opfyldelse af målene i den grønne pagt og det højere FFR-mål for klimarelaterede foranstaltninger vil bringe EU på rette spor med hensyn til at nå sine klimamål;

30. glæder sig over muligheden for, at Fonden for Retfærdig Omstilling kan støtte omskoling af arbejdstagerne ved at øge udbuddet af almen og erhvervsrettet uddannelse, hjælpe med at skabe nye økonomiske muligheder og samtidig fremme social retfærdighed og modstandsdygtighed, navnlig i sårbare regioner, herunder regioner med lav diversificering i produktionsstrukturen. Udvalget understreger betydningen af at fremme de af arbejdstagernes kompetencer, som er relevante for den grønne pagt, inden for rammerne af den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed, ved hjælp af EU's kompetencepakke og de europæiske kompetencepartnerskaber, samt styrke folkeoplysning og oplysningskampagner for at tilskynde til en adfærdssændring i retning af mere bæredygtige vaner, der nedbringer miljøpåvirkningerne;

31. opfordrer til, at finansieringen integreres i samhørighedspolitikken for 2021-2027 for at styrke de operationelle programmer og gøre disse økonomier grønnere. Udvalget understreger betydningen af EFRU og det nye genopretningsinstrument, når det gælder om at fremme gennemførelsen af den grønne pagt;

⁽¹¹⁾ HRE 2050 scenario compared to 1990, Quantifying the Impact of Low-carbon Heating and Cooling Roadmaps (EN).

⁽¹²⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/ip_20_940

32. opfordrer EU-institutionerne til at anvende principperne om partnerskab og flerniveaustyring, en stærk lokal og regional dimension og sikre obligatorisk deltagelse af lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af genopretnings- og resiliensplanerne ⁽¹³⁾, idet man fremmer en integrerende, tilgængelig og gennemsigtig proces på alle niveauer;

33. opfordrer institutionerne og medlemsstaterne til at skabe bedre finanspolitiske rammer og hurtigst muligt sætte en stopper for støtte til fossile brændstoffer for at skabe fair konkurrencevilkår for vedvarende energi, tilskynde til adfærdsændringer og generere ressourcer til at støtte en retfærdig omstilling. Udvalget understreger, at det er vigtigt at garantere en bæredygtig omstilling, der kan fremme den sociale og økonomiske samhørighed;

34. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder har begrænset mulighed for at generere indtægter til deres budget gennem lokale skatter og afgifter, mens de samtidig er ansvarlige for 65 % af de offentlige investeringer i klima og miljø, og at deres finanser og funktion fortsat vil være meget påvirket af konsekvenserne af covid-19-krisen i de kommende år. Udvalget efterlyser derfor direkte adgang til EU-finansiering og programmer, der koordineres mellem alle forvaltningsniveauer, og navnlig i forbindelse med investeringsplanerne til støtte for den grønne pagt og resiliens- og genopretningsplanerne;

35. gentager sin opfordring til at mindske den administrative byrde og forenkle mekanismerne i forbindelse med udarbejdelsen af projekter og deltagelsen i kapacitetsopbygningsinitiativer hos de lokale og regionale myndigheder og glæder sig over Kommissionens tilsagn om at forbedre retningslinjerne for regulering af spørgsmål vedrørende bæredygtighed og innovation;

36. anerkender anvendelsen af grøn budgettering ⁽¹⁴⁾ som et effektivt redskab til finanspolitisk beslutningstagning, der kan bidrage til at vurdere og yderligere forbedre afstemningen af ⁽¹⁵⁾ udgifter, indtægtsprocesser og ressourcetildeling på nationalt og subnationalt niveau med miljømæssige og bæredygtige udviklingsmål;

37. fremhæver betydningen af at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen af EU-klassificeringen for bedre at kunne udpege klima- og bæredygtige investeringer. Kriterierne for og forvaltningen af denne klassificering bør forbedre investeringernes bæredygtighed uden at øge den administrative byrde og virke hæmmende for investeringer. De lokale og regionale myndigheder oplever stadig betydelige problemer med at skaffe den nødvendige ekspertise til udvikling af finansieringsegne projekter og adgang til mellemstore til store investeringer ⁽¹⁶⁾;

38. glæder sig over, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) som EU's klimabank gradvist har øget finansieringen til klimaindsatsen og miljømæssig bæredygtighed. Udvalget gentager sin opfordring til fortsat at yde skræddersyet teknisk bistand til de lokale og regionale myndigheder. Udvalget opfordrer EIB og Kommissionen til at styrke de lokale og regionale myndigheders adgang til programmer og støtten til udvikling af finansieringsegne projekter, herunder projekter i mindre skala, og hjælpe dem med sammenlægning af mindre projekter, så der skabes de nødvendige stordriftsfordele;

39. understreger behovet for at øge de lokale og regionale myndigheders evne til at tiltrække og mobilisere privat finansiering gennem instrumenter som grønne obligationer, equity funds og mekanismer, der samler finansiering for at fremme grøn genopretning. Udvalget glæder sig over EU-faciliteten for europæiske byer, hvis mission er at skabe en pipeline af bæredygtige energiinvesteringsprojekter og øge de lokale og regionale myndigheders adgang til faciliteter såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde og projektudviklingsbistand under Horisont 2020. Udvalget tilskynder til at udvide og anvende one-stop-shop-initiativer, der kan levere tekniske vurderinger, bistand ved offentlige udbudsprocedurer og information om finansieringsmuligheder for lokale og regionale myndigheder. Udvalget opfordrer endvidere til, at der indgås offentlig-private partnerskaber, og at ESI-fondene og andre programmer som Horisont Europa kombineres yderligere;

⁽¹³⁾ Den europæiske genopretningsplan som reaktion på covid-19-pandemien: genopretnings- og resiliensfaciliteten og instrumentet for teknisk støtte, COR-2020-03381 (EUT C 440 af 18.12.2020, s. 160).

⁽¹⁴⁾ <http://www.oecd.org/environment/green-budgeting/OECD-Green-Budgeting-Framework-Highlights.pdf>

⁽¹⁵⁾ EcoBudget.

⁽¹⁶⁾ Gennemførelse af Parisaftalen gennem innovativ og bæredygtig energiomstilling på regionalt og lokalt plan, COR-2019-00617 (EUT C 39 af 5.2.2020, s. 72).

40. understreger behovet for at kanalisere finansieringsstøtte ind i forskning og innovation som reaktion på specifikke lokale behov og bifalder den nylige indkaldelse af forslag knyttet til den grønne pagt inden for rammerne af Horisont 2020, som er rettet mod støtte til byer og regioner. Udvalget fremhæver behovet for innovation og teknologi, der giver de nødvendige og relevante oplysninger for bedre planlægning, beslutningstagning og forvaltning, og understreger vigtigheden af grøn offentlig udbudspraksis med henblik på at integrere bæredygtig innovation, teknologi og tjenesteydelser.

Vurdering af virkninger og overvågning af resultater med henblik på at styrke den fremtidige indsats på tværs af myndighedsniveauer

41. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for at fastsætte en række indikatorer til vurdering og overvågning af, hvilke fremskridt der via den grønne pagt opnås med hensyn til lovgivning, politikker og finansiering i byer og på regionalt og lokalt plan. Udvalget foreslår at udvikle en europæisk regional resultattavle med klare, målrettede og brugervenlige indikatorer, som kan måle og overvåge virkningerne af den grønne pagt, som et genopretnings- og resiliensinstrument, fastlægge klare socioøkonomiske og miljømæssige indikatorer til måling af virkningerne af de mange lokale grønne pagter, der indgås, give et overblik over supplerende politikker og foranstaltninger, overvåge adgangen til finansielle strømme og finansieringskilder på regionalt og subnationalt niveau, bidrage til revurderinger, informeret beslutningstagning og vurderinger af virkningen af de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde målene for grøn genopretning, klimaneutralitet og socioøkonomisk udvikling;

42. understreger, at effektiv og meningsfuld overvågning af fremskridt ved hjælp af en europæisk resultattavle afhænger af den rette ansvarsfordeling og et kontinuert og sammenhængende bidrag fra de lokale og regionale myndigheder i udviklingen, udbredelsen og gennemførelsen af disse planer og muliggør en reel omkostningseffektiv strategi med supplerende indsatser på tværs af myndighedsniveauer. Udvalget understreger, at de lokale og regionale myndigheder stadig oplever betydelige udfordringer med hensyn til dataindsamling, herunder manglende overensstemmelse i lovgivningsrammerne og manglende beføjelser, kapacitet og ressourcer og anser det derfor for vigtigt at tilpasse, forbinde og integrere overvågningsrammerne og -indikatorerne for eksisterende initiativer for at undgå dobbeltarbejde og at trække på eksisterende metoder og tilgange;

43. opfordrer til et ensartet grundlag for overvågning af virkningerne af indsatser og foranstaltninger med udgangspunkt i pålidelige videnskabelige data og rettet mod at følge fremskridtene med gennemførelsen af verdensmålene og Parisaftalen. Udvalget understreger, at internationale standarder såsom TC 268 i initiativet om bæredygtige byer og lokalsamfund og data indsamlet ved hjælp af rumteknologi kan bidrage til overvågningen af resultater og indarbejdes i en regional resultattavle;

44. påpeger, at den europæiske regionale resultattavle skal fungere som et videnredskab og bidrage til at fremstille de lokale og regionale myndigheders forskelligartede behov og omstændigheder på tværs af Europa, støtte indkredsningen og udbredelsen af bedste praksis i overensstemmelse med fælles, gennemsigtige kriterier, herunder finansieringsklare pilotforanstaltninger på lokalt og subnationalt niveau;

45. understreger, at den europæiske regionale resultattavle også skal støtte overvågningen af genopretningsplanerne i sårbare områder såsom bjerg- og øregioner og regioner i den yderste periferi og i mindre udviklede eller mindre produktionsmæssigt diversificerede regioner. Udvalget gentager sin opfordring til at oprette et europæisk observatorium for klimaneutralitet, der kan bidrage til at opfylde de nationale indberetningsforpligtelser under forvaltningen af energiunionen og til at kortlægge og overvåge sårbarheder i kombination med en ny kortlægning af kvalifikationer under EU-oversigten over kvalifikationer. Målet er at afpasse udviklingen af bæredygtighedspolitikkerne i takt med, at kvalifikationer til fremtidssikrede kvalitetsjob i de mest sårbare og mindre udviklede eller mindre produktionsmæssigt diversificerede regioner forbedres, således at en reel udveksling af bedste praksis mellem disse regioner fremmes bl.a. på grundlag af de eksisterende sammensatte indikatorer eller eventuelt på grundlag af andre indikatorer, der identificeres senere ⁽¹⁷⁾.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽¹⁷⁾ En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi. COR-2018-05736 (EUT C 404 af 29.11.2019, s. 58).

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om styrkelse af lokalforvaltningen og det repræsentative demokrati gennem nye digitale teknologier

(2021/C 37/08)

Ordfører: Rait PIHELGAŠ (EE/Renew Europe), borgmester i Järva

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at de nationale regeringer og de offentlige myndigheder på alle niveauer står over for stadig mere komplekse og hidtil usete udfordringer, der vedrører globalisering, økonomisk udvikling, teknologiens indvirkning på samfundet, klimaændringer, demografiske forandringer, sikkerhed, desinformation, sundhedsspørgsmål og radikalisering;
2. glæder sig over Kommissionens politiske prioritering af »Et Europa klar til den digitale tidsalder« og Kommissionsformand Ursula von der Leyens opfordring til at støtte omstillingen til en digital verden, der hviler på Europas styrker og værdier. Udvalget støtter den politiske prioritet »Nyt skub i europæisk demokrati« og bifalder Kommissionsformandens tilsagn om at arbejde for demokratisk deltagelse og større gennemsigtighed i EU's beslutningstagning;
3. glæder sig over Kommissionens forpligtelse til at støtte de grønne og digitale omstillinger, som det afspejles i dens nye forslag til en flerårig finansiel ramme for 2021-2027, og tildelingen på 8,2 mia. EUR til programmet for et digitalt Europa ⁽¹⁾;
4. støtter forslaget om at medtage den »digitale omstilling« som politisk prioritet for konferencen om Europas fremtid, som fastlagt i Europa-Parlamentets holdning af 15. januar 2020. Udvalget er enig med Europa-Parlamentet i, at borgernes inddragelse i konferencen og høringerne bør sikres »ved hjælp af de mest effektive, innovative og hensigtsmæssige platforme, herunder onlineværktøjer, som bør nå ud til alle dele af EU for at sikre, at alle borgere kan få indflydelse på konferencens arbejde«. Udvalget understreger, at konferencen bør fungere som testområde med henblik på at udvikle en form for struktureret og permanent dialog med borgerne om EU-anliggender, som i væsentlig grad afhænger af digitale midler og innovative processer, ikke mindst i lyset af de restriktioner, der er indført på grund af covid-19-pandemien;
5. bekræfter relevante synspunkter fra tidligere udtalelser:
 - Udtalelse om *Lokalt og regionalt perspektiv om fremme af innovation i den offentlige sektor gennem digitale løsninger*, vedtaget på RU's plenarforsamling den 30. november 2017 ⁽²⁾. Regionsudvalget ser digitaliseringen af forvaltningen som et middel til at levere bedre tjenester til borgerne og understreger, at de lokale og regionale myndigheder skal spille en vigtig rolle i moderniseringen af den offentlige sektor. Udvalget opfordrer den offentlige sektor til at føre en innovationspolitik, der tager udgangspunkt i brugernes behov, og som giver alle borgere og virksomheder adgang til digitale tjenester uden forskelsbehandling. Derudover understreger udvalget, at det er nødvendigt at samarbejde og udveksle bedste praksis mellem myndigheder og på tværs af grænser.
 - Udtalelse om *EU-handlingsplan for e-forvaltning 2016-2020*, vedtaget på RU's plenarforsamling den 11. oktober 2016 ⁽³⁾. RU glæder sig over princippet om »digital« betjening som udgangspunkt for, hvordan tjenester leveres af offentlige forvaltninger, og understreger derfor, at det er nødvendigt med et langsigtet arbejde, der øger den digitale inddragelse af borgerne, så flere får adgang til infrastruktur og opbygger de nødvendige kompetencer og dermed kan tage del i digitaliseringens muligheder. RU påpeger, at gennemsigtige forvaltninger, der leverer data og tjenester på en åben og

⁽¹⁾ EU-budgettet som drivkraft bag genopretningsplanen for Europa (COM(2020) 442 final).

⁽²⁾ COR-2017-03529-00-00-AC-TRA (EUT C 164 af 8.5.2018, s. 34).

⁽³⁾ COR-2016-02882-00-01-AC-TRA (EUT C 88 af 21.3.2017, s. 54).

sikker måde, er vigtige for at sikre større gennemsigtighed og effektivitet, men fremhæver samtidig behovet for et højt beskyttelsesniveau for visse typer af oplysninger og personoplysninger. RU støtter desuden princippet om grænseoverskridende betjening som standard for offentlige forvaltningers e-forvaltning og understreger, at lokale og regionale myndigheder ofte i grænseregionerne kan spille en afgørende rolle i at fastlægge og udvikle grænseoverskridende tjenester, som er relevante, effektive og problemfrie.

- Udtalelse om *En ny dagsorden for færdigheder i Europa*, vedtaget på RU's plenarforsamling den 7. december 2016 ⁽⁴⁾. RU efterlyser investeringer i digitale færdigheder og formidlingen heraf og ser digitaliseringen som en mulighed for at tackle mange udfordringer på uddannelsesområdet;

6. understreger, at den digitale omstilling ikke skal gennemføres for teknologiens skyld, men at ændringerne skal baseres på borgernes behov og forventninger, som der skal udvikles de mest gennemsigtige, mest inklusive, mest brugervenlige, de sikreste og mest omkostningseffektive løsninger til. Det betyder, at de nye udfordringer også kræver ændringer på lokalt og regionalt plan, hvis gennemførelse ikke mindst afhænger af lederens evne til at erkende disse behov og viljen til at foretage de mest hensigtsmæssige ændringer. I et moderne demokrati er det ikke tilstrækkeligt at udøve repræsentativt demokrati. Borgere, interessegrupper og organisationer skal løbende inddrages. Inklusion og deltagelse fører til bedre beslutninger, et styrket demokrati, fællesskabsfølelse og vilje til selv at bidrage til en regions udvikling;

7. påpeger, at mens det traditionelle forhold mellem borgere og politikere hurtigt forandrer sig, udvikler der sig en ny digital politisk scene, hvor nye digitale teknologier kan bidrage til at finde nye løsninger og imødegå udfordringer, fremme innovation og økonomisk vækst, forbedre de offentlige tjenester, øge borgernes deltagelse på nye måder, forbedre den lokale forvaltning og supplere og styrke demokratiet;

8. mener, at de demokratiske processer bør udvikle sig, tilpasse sig forandringer og gribe de muligheder, som de nye digitale teknologier og IKT-værktøjer giver, idet disse har potentiale til at forbedre beslutningstagningens kvalitet, fremme medbestemmelse, kommunikation og dialog samt aktivt medborgerskab og politisk engagement hos borgerne, forbedre gennemsigtighed og ansvarlighed og styrke legitimiteten af vores demokratiske system;

9. anser gennemførelsen af e-løsninger hos lokale og regionale myndigheder for at være en oplagt mulighed for på effektiv vis at levere offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet til borgerne. Alene brugen af elektroniske formularer vil spare tid for borgerne og de offentlige myndigheder, så personalet kan bruge mere tid og opmærksomhed på andre forvaltningsopgaver. Derudover gør de forskellige elektroniske applikationer det muligt for lokalsamfundets borgere at deltage i beslutningsprocessen og følge med i de lokale myndigheders forvaltning i realtid;

10. er af den opfattelse, at den digitale omstilling bedst varetages på lokalt og regionalt myndighedsniveau. Udvalget bekræfter, at brugen af nye digitale teknologier skaber nye muligheder for høring og inddragelse og gør det muligt at stille information af høj kvalitet til rådighed, analysere offentlighedens reaktion, nå ud til fjerntliggende områder og de mest sårbare borgere samt inddrage borgernes færdigheder, viden og sagkundskab, så der i et samarbejde med borgerne kan udformes en politik, der tager højde for deres behov og forventninger;

11. tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at gennemføre den digitale omstilling og udnytte de digitale teknologiers potentiale fuldt ud for yderligere at lette borgernes deltagelse i politikudformning og beslutningstagning. Med henblik herpå bør der anvendes nye digitale teknologier, som forbedrer beslutningsprocessens gennemsigtighed, rummelighed og evne til at reagere på input, og der bør skabes den tillid og dialog, der er nødvendig for god forvaltning. Dette må nødvendigvis gå hånd i hånd med formidlingen af digitale færdigheder;

12. understreger betydningen af at tage hensyn til og følge op på borgernes input i beslutningsprocessen. Udvalget påpeger, at manglende åbenhed fra beslutningstagernes side fører til skuffelse og mistillid og gør opmærksom på, at borgernes tillid til myndighederne er afgørende for et velfungerende lokalt demokrati;

⁽⁴⁾ COR-2016-04094-00-01-AC-TRA (EUT C 185 af 9.6.2017, s. 29).

13. understreger, at det aktive medborgerskab bør baseres på en effektiv og ikkediskriminerende adgang til information og viden. Udvalget mener, at det er nødvendigt at mindske den digitale kløft og forbedre borgernes kvalifikationer ved hjælp af uddannelse og bevidstgørelse. Dette omfatter også formidling af e-færdigheder og mediekendskab, prioritering af digitale uddannelsesprogrammer for alle aldersgrupper med særlig fokus på ældre og andre sårbare eller marginaliserede grupper og udvidelse af uddannelsesmulighederne til landdistrikter og fjerntliggende områder;

14. understreger behovet for at inddrage de unge i det offentlige liv. Udvalget gør opmærksom på, at den nye digitale generation råder over de nødvendige færdigheder, både hvad angår teknologi og medier. Udvalget mener, at brug af de nye digitale teknologier i de politiske beslutningsprocesser er et effektivt værktøj til at fremme de unges engagement og deltagelse;

15. gør opmærksom på, at den digitale omstilling kræver mange ressourcer. Udvalget opfordrer alle forvaltningsniveauer til at stille tilstrækkeligt med finansielle og personalemæssige ressourcer samt uddannelses tilbud til rådighed og sørge for, at alle, herunder personer med handicap og ældre, har adgang til digital højhastighedsinfrastruktur til en overkommelig pris, navnlig i fjerntliggende, landlige og tilbagestående områder. Udvalget gentager i den forbindelse, at »begrebet »digital samhørighed« er en vigtig yderligere dimension af det traditionelle begreb økonomisk, social og territorial samhørighed, som er defineret i EU-traktaten»⁽²⁾;

16. understreger, at digital teknologi er afhængig af dataanvendelse, som muliggøres af dataindsamling og -generering, og kræver i den forbindelse respekt for retten til privatlivets fred og databeskyttelse. Der bør kun anmodes om og behandles det antal personoplysninger, som er relevante og nødvendige til det pågældende specifikke formål. For at undgå, at der opstår mistillid og utilfredshed blandt borgerne skal internettets og de digitale tjenesters sikkerhed styrkes, og borgerne bør informeres fyldestgørende om, hvad der sker med deres data, og om de relevante sikkerhedsforanstaltninger og effektive klagemuligheder i tilfælde af krænkede rettigheder, herunder en stærk europæisk retlig ramme. Udvalget understreger i den forbindelse behovet for at udnytte kunstig intelligens, således at den forbliver menneskecentreret og anvendes på en måde, der fremmer intelligent medborgerskab og åben forvaltning og dermed styrker demokratiet;

17. advarer om, at sociale medieplatforme letter udbredelsen af desinformation, misinformation og hadefuld tale, hvilket kan undergrave demokratiet og tilliden til de offentlige institutioner. Udvalget efterlyser et stærkere engagement i formidlingen af digitalt mediekendskab og opfordrer de lokale beslutningstagere til at anvende de eksisterende digitale værktøjer, onlineplatforme og medier til at kommunikere og engagere sig i en positiv dialog med borgere og andre interessenter;

18. anser det for vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder anvender deres egne hensigtsmæssige digitale kanaler til at gøre kommunikationen med borgerne mere interaktiv og hurtigere og dermed sikre, at de oplysninger, der fremlægges, er pålidelige og relevante i forhold til de lokale og regionale behov;

19. mener, at covid-19-krisen, ud over digitaliseringens dybtgående indvirkning på borgernes sociale liv og arbejdsliv, uddannelse og kultur for blot at nævne nogle enkelte aspekter, har understreget betydningen af faktabaserede og ajourførte oplysninger og betydningen af de kommunikationskanaler, der formidler dem. Det er også blevet klart, at lokale og regionale myndigheder og borgere skal have mulighed for at kommunikere direkte med hinanden, og at der skal findes velegnede digitale værktøjer til at tackle desinformation og misinformation. Disse værktøjer skal til enhver tid og i fuldt omfang respektere retten til uhindret udøvelse af ytringsfriheden;

20. opfordrer indtrængende til, at der fokuseres på lige og uhindret adgang til digitale tjenester;

21. konstaterer, at den unge »digitalt indfødte« generation er blandt målgrupperne for desinformation og hadefuld tale. Udvalget er bekymret for, at deres meget intensive brug af sociale medier, mangel på vigtig mediekompetence, især blandt unge med lavere uddannelsesniveauer, sammen med oprettelsen af homogene meningsbobler (ekkokamre), der fremmes af de sociale medier, kan gøre de unge endnu mere sårbare over for politisk manipulation. Udvalget fremhæver, at der skal gøres brug af digitale teknologiske værktøjer, som ikke kun er brugervenlige, men også til at forstå og attraktive, såvel indholdsmæssigt som i deres præsentation, og som er tilpasset de unges sociale og digitale færdigheder med henblik på at øge deres kritiske opmærksomhed på de risici og muligheder, der er forbundet med de nye medieteknologier og digitale teknologier;

⁽²⁾ RU's udtalelse om Et digitalt Europa for alle — tilvejebringelse af intelligente og inklusive løsninger på lokalt plan (COR-2019-03332) (EUT C 39 af 5.2.2020, s. 83).

22. er af den opfattelse, at covid-19-krisen har fremhævet de potentielle fordele ved telearbejde. Udvalget tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at overveje, hvordan de kan lempe deres egne regler for telearbejde;
23. bekræfter sin opfordring til et tæt samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem alle forvaltningsniveauer med henblik på at optimere udnyttelsen af og videreudvikle den digitale omstilling i byer og kommuner. Udvalget roser de talrige nationale, regionale og lokale eksempler, der viser, hvordan digitale værktøjer kan styrke deltagelsesdemokratiet;
24. konstaterer, at indførelsen af nye teknologiske løsninger hæmmes yderligere af manglen på den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder på de offentlige myndigheders niveau, hvor det kan være en fordel at anvende digitale midler. Det er derfor en god idé først at kortlægge de digitale færdigheder, der findes hos de lokale og regionale myndigheder, identificere de teknologiske mangler hos og i samspillet mellem de enkelte lokale og regionale myndigheder og definere deres behov, hvorved der bør skelnes mellem processen og den tekniske løsning. Det er endvidere nødvendigt at sikre kompatibilitet (interoperabilitet) mellem de forskellige datasæt og databaser;
25. understreger betydningen af onlineværktøjer til at lette etableringen af partnerskaber mellem lokale og regionale myndigheder i EU og mellem disse og tilsvarende myndigheder i partnerlande. Udvalget mener, at en ajourført europæisk online-portal for decentraliseret samarbejde ville have en betydelig merværdi, da den ville lette formidlingen af kontakter og udvekslingen af bedste praksis. Udvalget er parat til at arbejde sammen med Kommissionen om at udvikle et sådant digitalt værktøj;
26. forventer, at de lokale og regionale myndigheders indførelse af forskellige digitale løsninger, som kan resultere i omfattende enkeltstående investeringsbehov, vil indgå i de overordnede overvejelser om det nye EU-budget inden for rammerne af den digitale omstilling;
27. tilslutter sig holdningsdokumentet fra sammenslutningen Civic Tech Europe (ACTE) fra marts 2020, ifølge hvilket de mange forskellige forretningsmodeller på området for borgerteknologi er nøglen til hurtige borgervenlige løsninger, og deler bekymringen for, at de lokale og regionale myndigheder i Den Europæiske Union ikke altid har let adgang til disse værktøjer, da de ofte udvikles som platforme af typen »Software as a Service« (SaaS) ⁽⁶⁾, som er abonnementsbaserede;
28. foreslår, at udvalget udvikler foranstaltninger, der kan motivere og belønne de lokale og regionale myndigheder, så de i højere grad styrker deres engagement i principperne om åben og inklusiv forvaltning. Derved kunne der i fremtiden udvikles et nyt kvalitetskriterium, der kan måle graden af demokrati i kommunerne og sikre udvekslingen af bedste praksis;
29. opfordrer til, at der stilles midler til rådighed i hele Europa til at forbedre borgernes digitale færdigheder og mediekendskab gennem uddannelsesprogrammer på de forskellige uddannelsesstrin samt for de lokale og regionale myndigheders ansatte og tjenestemænd med henblik på at forbedre deres færdigheder og kendskab til mulighederne for at udnytte og anvende moderne digitale løsninger;
30. anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder prioriterer indførelsen af digitale værktøjer i alle fonde og programmer;
31. opfordrer til finansiering af digitale uddannelsesværktøjer og udstyr for at sikre lige adgang til digital læring og undervisning;
32. anbefaler, om nødvendigt, at kriterierne for støtteberettigelse revideres, således at de lokale og regionale myndigheder kan indføre nye digitale løsninger og platforme på en enklere og mere omkostningseffektiv måde, hvilket omfatter adgang til EU-midler til SaaS-platforme.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁶⁾ Holdningsdokument, Association Civic Tech Europe (ACTE), marts 2020.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om udfordringer for den offentlige transport i byer og storbyområder

(2021/C 37/09)

Ordfører: Adam STRUZIŁ (PL/EPP), Regionalrådsformand i Mazowieckie**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at de eksterne omkostninger ved transport skal reduceres med henblik på at fremme dekarboniseringen af mobilitet. Transport står for ca. en fjerdedel af EU's drivhusgasemissioner. Samtidig har nogle transportformer en negativ indvirkning på livskvalitet og menneskers sundhed, idet de resulterer i luftforurening, trængsel, støj, ulykker og en uhensigtsmæssig arealudnyttelse;
2. understreger behovet for at gå over til bæredygtige transportformer for dermed at sikre en høj livskvalitet i byerne og gøre dem mere tilgængelige, rene og konkurrencedygtige;
3. bemærker, at fragmenteringen af byfunktioner i form af suburbanisering og diffus byspredning udgør en alvorlig trussel mod en bæredygtig udvikling af byer og regioner. Disse tendenser fører ikke kun til en forringelse af de fysiske områder og færre landbrugs-, grønne og åbne arealer, men også til en stigning i de eksterne omkostninger i tilknytning til bebyggede områder og en stigning i de trafikstrømme, der er forbundet hermed. En byrde, der hovedsageligt bæres af de lokale og regionale myndigheder.

Udfordringer vedrørende mobilitet i byer, som der skal tages højde for i Strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet ⁽¹⁾

4. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at den stigende biltrafik i byer og storbyområder øger de eksterne omkostninger i form af luftforurening og tidsspilde, hvor sidstnævnte også har en negativ indvirkning på balancen mellem arbejdsliv og privatliv. Den offentlige transport skal derfor udgøre et af de vigtigste elementer af mobiliteten i byerne. Samtidig bør forskellige former for aktiv mobilitet, såsom cykling og gang, styrkes for dermed at øge bæredygtigheden af mobiliteten i byerne;
5. henleder opmærksomheden på storbyområdernes udfordringer i bredere forstand og påpeger, at storbyområdernes særlige karakter gør det nødvendigt, at borgerne i stort omfang pendler til bycentrene. Dette gør adgangen til miljøvenlig og omkostningseffektiv offentlig transport til en af storbyområdernes største udfordringer ⁽²⁾;
6. påpeger, at transportsystemet bør behandles som et integreret system. Den voksende betydning af mobilitet som en tjeneste og behovet for innovative former for styring og tilrettelæggelse af transporten bør tilskynde de lokale og regionale myndigheder til at satse på en kombination af offentlig og individuel transport (navnlig gang, cykling og nye former for transport med elbiler) i deres planer for fysisk planlægning og transport;
7. bemærker, at den europæiske grønne pagts mål for reduktionen af CO₂-emissioner og EU's mål om at opnå klimaneutralitet i 2050 er ambitiøse, men absolut nødvendige. For at byer og storbyområder kan realisere disse mål, skal der træffes politiske beslutninger vedrørende den konceptuelle og organisatoriske indsats og oplysningskampagner. Der skal stilles de nødvendige finansielle midler til rådighed for at nå disse mål;
8. anbefaler, at der indsamles data, der dokumenterer mobilitetsstrømmene i storbyområderne, med det formål at få et samlet overblik over trafiksituationen og dermed kunne udforme mere skræddersyede foranstaltninger, udvikle evidensbaserede planer for bæredygtig bytrafik og kanalisere investeringer fra samhörighedspolitikens fonde og andre midler på en mere målrettet måde;

⁽¹⁾ Ifølge køreplanen vil der blive afholdt offentlige høringer om *Strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet* (afgivelse af udtalelse inden 23.9.2020) (Ref. Ares(2020)3438177 — 01/07/2020): <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12438-Sustainable-and-Smart-Mobility-Strategy>.

⁽²⁾ Udtalelse Cdr 1896/2019 (EUT C 79 af 10.3.2020, s. 8).

9. understreger, at en af årsagerne til mobilitetsproblemerne i byerne er manglen på finansiering til den offentlige transports infrastruktur og ikkemotoriseret mobilitet i byerne. De lokale og regionale myndigheder og deres transportvirksomheder har behov for yderligere finansiering, som konsekvent skal anvendes til at øge alternative og bæredygtige transportformers andel af transportmængden på bekostning af den individuelle vejtransport;

10. understreger, at politikken for den offentlige transport skal indgå i en overordnet socialpolitisk ramme. Det bør undgås, at de eksterne omkostninger ved offentlig transport som f.eks. støj, forurening, ekspropriation, infrastrukturarbejder m.m. i uforholdsmæssig høj grad bæres af de socialt mest udsatte borgere. Desuden skal der sikres retfærdig adgang for alle med hensyn til prissættelse og konnektivitet, så der skabes mulighed for en bedre livskvalitet for alle.

Fremme af bæredygtige transportvalg som led i den europæiske grønne pagt

11. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at de gældende normer på nuværende tidspunkt fremmer privatbilisme i planlægning og finansiering, og at betingelserne derfor bør ændres på en måde, så flere bæredygtige og effektive transportformer fremmes. De nuværende vaner er begrundet i de forskellige transportformers tilgængelighed og attraktivitet. Størstedelen af samfundet er fleksibelt indstillet, når der træffes beslutninger i den henseende. Ved at gøre den offentlige transport mere attraktiv med hensyn til pris, tilgængelighed, afgangenes hyppighed og muligheder for omstigning vil der opstå et reelt alternativ til individuelle rejser med bil;

12. fremhæver betydningen af at etablere offentlig-private partnerskaber i byer og regioner med det formål at inddrage private investeringer og udvikle innovative løsninger inden for offentlig transport. Udvalget efterlyser i den forbindelse en erhvervsvenlig lovramme, der skaber incitamenter til nye forretningsmodeller og et konkurrencedygtigt marked;

13. fremhæver, at det er vigtigt at levere en effektiv og bæredygtig offentlig transport på tværs af byernes administrative grænser. Dette er især vigtigt for pendlere, ældre og unge. Et godt samarbejde og en effektiv forvaltning mellem de offentlige myndigheder på storbyplan er afgørende i den henseende;

14. påpeger, at en ændring af samfundets vaner i retning af en større andel af mindre forurenende transportformer forudsætter, at brugerne træffer bevidste valg, samt at der findes reelle valgmuligheder;

15. gør opmærksom på, at det næste skridt er at tilskynde til valget af miljøvenlige transportformer. Det er nødvendigt at skabe fodgænger- og cyklistvenlige områder og prioritere blød mobilitet og offentlig transport i den fysiske planlægning for så vidt angår attraktive ruter og tilgængelighed. En sådan ændring kræver imidlertid koordinering af politikkerne for fysisk planlægning, byplanlægning og transportpolitiske tiltag samt samarbejde på flere niveauer på tværs af administrative grænser for at give plads til alternativer til biltrafikken;

16. opfordrer Kommissionen til at præcisere investeringsmålene for udviklingen af den offentlige transport i et tæt samarbejde med medlemsstaterne. Der er en uheldig tendens til at forbinde investeringer i offentlig transport med udvidelse og udbygning af vejnettet. I stedet bør der gives en klar prioritet til alle former for offentlig og kollektiv transport. I tilfælde, hvor jernbanetransport ikke er muligt, bør man prioritere systemer for transit med hurtigbusser og særlige kørebaner til samkørsel. Hensigtsmæssige kontrolordninger og lovgivning bør begrænse denne praksis, der er i strid med målene for en bæredygtig transportpolitik;

17. påpeger, at reelt miljøvenlige transportformer er dem, som ikke blot reducerer emissionerne, men som sparer både plads, tid og energi. Ud over gang og cykling gælder dette for jernbanetransporten og hurtigbusser samt særlige kørebaner til samkørsel. Metro, S-tog, sporvogne og lavemissionsbusser, navnlig hurtigbusser, bør derfor være rygraden i den offentlige transport i storbyområder og større byer.

Mobilitet og offentlig transport som en grundlæggende opgave for de lokale og regionale myndigheder

18. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at en betydelig del af trafikken skyldes, at det ikke er muligt at opfylde alle behov, der hvor folk bor. Det politiske mål bør derfor være at sikre tilgængeligheden af alle varer og tjenesteydelser, navnlig på områderne sundhed, uddannelse, sport, kultur og social støtte. Mobilitet bør ikke betragtes som et mål i sig selv. Udvalget gør samtidig opmærksom på, at ændringer i arealanvendelsen tager tid, og at der skal arbejdes på at etablere velfungerende forbindelser mellem by og land med henblik på at undgå affolkning, men at der også må træffes korregerende ad hoc-foranstaltninger i transportsystemet;

19. mener, at det grundlæggende formål med den fysiske planlægning og transportpolitikken bør være at sikre optimale muligheder for at imødekomme borgernes behov, samtidig med at transportbehovet bliver så minimalt som muligt. På andenpladsen følger målet om at rationalisere transportmængden, navnlig gennem en hensigtsmæssig transportsammensætning, for at minimere de eksterne omkostninger ved transport for de lokale og regionale myndigheder. Udvalget fremhæver desuden, at øget hjemmearbejde, som det kunne konstateres under covid-19-pandemien, kan give landdistrikterne muligheder i form af større fleksibilitet for arbejdstagere, når de skal vælge bopæl;

20. bemærker, at der er en ny tendens til, at behovet for langdistancemobilitet i hverdagen falder som følge af væksten i hjemmearbejde i lyset af covid-19, og at denne tendens kan blive længerevarende med gennemførelsen af koncepter som »15 minutes city«;

21. minder om, at de offentlige transportnet hurtigst muligt bør tage højde for nybyggeri og nye bebyggelsesmønstre og være forbundet hermed helt fra starten, for når først folk har købt en bil, er de tilbøjelige til at bruge den. I forbindelse med nye boligprojekter bør den offentlige transport være tilgængelig, så snart de første beboere er flyttet ind;

22. understreger behovet for at begrænse suburbaniseringen, der sker hurtigt i perifere byområder i en radius af dusinvis af kilometer fra centrum. Jo større det berørte område, desto mere akut er problemet. Det er derfor vigtigt at vende tilbage til en bystruktur, der er baseret på voksende befolkningstæthed og et netværk af bycentre, hvor de vigtigste funktioner i henhold til den fysiske planlægning er beliggende i bycentre af en passende størrelse, der er forbundet med et effektivt transportnet. Det er ligeledes vigtigt at planlægge nyt boligbyggeri i forbindelse med offentlige transportknudepunkter;

23. opfordrer Kommissionen til ikke kun at finansiere nye investeringer i tilrettelæggelsen af bytransport. Den bør også stille midler til rådighed for fornyelsen af forældede og ineffektive strukturer. Disse investeringer bør primært være rettet mod en modernisering af jernbanesystemerne, jernbanesikkerhed og digitalisering, hvorved der skabes hurtigere, sikrere og mere hensigtsmæssige transportsystemer. De foreslåede investeringer kunne omfatte konfliktfrie veje for biler i byer, reelle byveje, der muliggør en mere effektiv udnyttelse af byområdet, reduktion af transportbehovet, en større andel af effektive transportformer i transportsammensætningen og nedbringelse af de eksterne omkostninger ved transport. Sådanne foranstaltninger fremmer både valget af kollektiv transport og alternative former for individuel biltransport. Desuden mindskes illusionen om, at kørsel med bil fra forstæderne er ligetil og billig, idet de eksterne omkostninger faktisk afholdes af byens beboere.

En passende transportsammensætning og internalisering af eksterne omkostninger som en forudsætning for EU-finansiering i regionerne

24. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det bør overvejes at øge investeringerne i bæredygtig mobilitet, f.eks. via Connecting Europe-faciliteten, moderniseringsfonden samt genopretnings- og resiliensfaciliteten. Det er også vigtigt at øge mobiliteten ved at investere i og prioritere infrastruktur, der forbedrer adgangen til byknudepunkter og knudepunkter i det transeuropæiske transportnet (TEN-T). Disse knudepunkter bør prioriteres;

25. ser det som en grundlæggende udfordring at øge andelen af den transport, der anvender mindre forurenende transportformer, dvs. de transportformer, der har brug for mindre energi og mindre plads. Bæredygtige og innovative former for mobilitet kunne således være en integreret del af de reformer, der udarbejdes inden for rammerne af de nationale genopretnings- og resiliensplaner. Dette betyder, at der skal gøres passende brug af de forskellige transportformer for at maksimere fordelene og minimere omkostningerne for samfundet i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler;

26. opfordrer indtrængende til, at arbejdet med at internalisere de eksterne omkostninger ved transport fuldføres, således at brugerne også tager hensyn til samfundets velfærd ved valget af transportmiddel. Dette er især tilfældet, når det gælder om at tage højde for de faktiske omkostninger ved vejtransport, som i øjeblikket undervurderes betydeligt. En bedre balance på dette område vil i høj grad fremme brugen af transportmidler med de laveste eksterne omkostninger, såsom jernbanetransport og hurtigbusser, som bør danne grundlag for den offentlige transport i storbyområder;

27. understreger, at den offentlige transports omkostningskonkurrenceevne skal sikres set ud fra passagerernes synspunkt. Da biltrafikken er den største kilde til eksterne omkostninger, bør den offentlige transports tiltrækningskraft sikres gennem et tilstrækkeligt højt niveau af offentlig finansiering, som til dels finansieres af indtægterne fra internaliseringen af omkostningerne ved den individuelle vejtransport;

28. understreger, at jernbanerne som rygraden i den regionale mobilitet bidrager væsentligt til den territoriale samhørighed. Udvalget opfordrer til at øge investeringerne i jernbanetrafikknudepunkter i byerne og til i højere grad at integrere disse i TEN-T-nettet, forbedre forbindelserne på tværs af grænserne og udvikle »den sidste kilometer« infrastruktur for bedre at integrere jernbanerne i by- og forstadsmobiliteten ⁽³⁾;

29. fremhæver behovet for også at støtte andre bæredygtige offentlige transportformer, såsom lavemissionsbusser, som et middel til at nedbringe trafikbelastningen i byerne, mindske emissionerne og nå klimamålene i den europæiske grønne pagt. Det er i den henseende vigtigt at give økonomiske incitamenter til at forny vognparken, anvende rene teknologier og investere i infrastruktur (f.eks. busbaner i storbyområder, transportknudepunkter, der letter omstigningen mellem transportmidler, holdepladser til påstigning og afstigning, »park and ride«-parkeringspladser osv.);

30. efterlyser en højere andel af midler til den offentlige transport i byerne fra Connecting Europe-faciliteten, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, en hurtigere udnyttelse af disse midler og en større virkning af finansieringen på regionalt og lokalt plan. Disse midler vil være afgørende for gennemførelsen af operationelle og tekniske løsninger på byplan og for sikringen af bæredygtige og miljøvenlige løsninger;

31. opfordrer til, at støtten til mobilitet i byer i den næste finansielle ramme for 2021-2027 først og fremmest kanaliseres gennem de regionale myndigheder og deres operationelle programmer, og til, at mobiliteten i byer bliver kædet bedre sammen med storbyområdernes forstæder og opland gennem oprettelsen af velfungerende integrerede offentlige transportsystemer. De regionale myndigheders rige erfaringsgrundlag, viden og kapacitet skal udnyttes til at sikre en koordineret og effektiv tilgang med stor gennemslagskraft;

32. går i den forbindelse ind for, at bæredygtig miljøvenlig offentlig transport skal medregnes under den særlige målsætning om »et grønnere, kulstoffattigt Europa ved at fremme en ren og fair energiomstilling, investering i de grønne og blå økonomier, den cirkulære økonomi, tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring« (»politisk målsætning 2«) i forordningen om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden — Kommissionens forslag COM(2018) 372 final (som ændret ved COM(2020) 452 final), som vil bidrage til at forbedre luftkvaliteten og reducere støj og i væsentlig grad hjælpe storbyområderne med at nå målene i den grønne pagt og omstillingen til klimaneutralitet.

Kvaliteten af de offentlige transporttjenester, foregribelse af krisesituationer og sikkerhed i forbindelse med trusler, herunder pandemier

33. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at der skal sikres høje standarder for kvaliteten af den offentlige transport, således at den kan konkurrere med den individuelle vejtransport. Vigtige faktorer er blandt andet: områdernes tilgængelighed, driftstider og antallet af afgang, punktlighed og pålidelighed, konkurrencedygtighed med hensyn til rejsetid, direkte forbindelser og uproblematisk omstigningsmuligheder samt transportmidlernes komfort og sikkerhed;

⁽³⁾ Udtalelse CdR 2633/2020 (EUT C 440 af 18.12.2020, s. 183).

34. påpeger, at storbyområderne som følge af den kritiske situation forårsaget af covid-19-pandemien risikerer at opleve en udvikling, der går i retning af ikke at anvende offentlig transport. Borgerne er igen mere tilbøjelige til at anvende bil og i mange tilfælde til at pendle alene. Samtidig skal storbyområderne investere betydelige finansielle ressourcer i forbindelse med forebyggende sanitære foranstaltninger i offentlige transportmidler. De højere omkostninger har imidlertid ikke øget passagertallet i den offentlige transport, og storbyområderne har mistet en stor del af deres indtægter fra billetsalget. De oplever desuden væsentlige nedskæringer i deres regionale budgetter på grund af utilstrækkelige midler i den offentlige sektor som følge af covid-19-pandemien. Storbyområdernes budgetter skal derfor suppleres, og vi skal tage ved lære og udvikle modstandsdygtige offentlige transportsystemer, som vil kunne udgøre et fornuftigt alternativ i tilfælde af en eventuel ny krise;

35. opfordrer til, at fonden for retfærdig omstilling anvendes til at støtte større byer og storbyområder i deres omstilling til en dekarboniseret offentlig transport;

36. foreslår fælles offentlige udbud i hele EU også for rene minibusser, der anvendes til transport af især ældre, personer med handicap og skolebørn, som har behov for mere skræddersyede løsninger. Disse minibusser er dyrere pr. passagerkilometer end større køretøjer og har længere afskrivningstider, men er lige så vigtige for et fuldt ud rent offentligt transportnet;

37. påpeger, at den fysiske, organisatoriske og prismæssige integration af den offentlige transport er afgørende for dens effektivitet. Dette er særlig vigtigt i storbyområder, hovedstadsregioner og større byområder, hvor pendlertrafik, by-, forstads- og lokal transport samt national transport mødes, men også i landdistrikterne, hvor især den offentlige transports frekvens kan være en udfordring. Integration indebærer et fælles prisfastsættelsessystem og bedre interoperabilitet mellem de forskellige offentlige transportselskaber, der opererer i det samme storbyområde, herunder togselskaber. Integration omfatter også blød mobilitet, let adgang til den offentlige transports stoppesteder for personer uden motorkøretøjer og for jernbanernes vedkommende stationer i mindre tæt bebyggede forstæder, der også er tilgængelige for den individuelle vejtransport;

38. understreger, at vi også er nødt til at forbedre jernbanestationernes faciliteter og skabe intelligente mobilitetscentre, der består af logistiske knudepunkter, men også af mødesteder, der danner behagelige rammer for både skift af transportform og menneskelig kontakt;

39. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at det er nødvendigt at fremskynde udviklingen af et EU-samarbejde vedrørende information om offentlig transport i samarbejde med udbyderne af offentlig transport. Det skal være nemmere at planlægge og gennemføre rejser med offentlig transport, også ved brug af den enkelte regionale transportvirksomheds websted;

40. anbefaler, at Kommissionen i samarbejde med offentlige transportvirksomheder fastlægger og vedtager en europæisk ramme, der skal gøre det muligt at anvende den offentlige transport i europæiske byer på effektiv vis. Forskellige muligheder, som er bæredygtige over tid, skal overvejes;

41. henleder Kommissionens opmærksomhed på muligheden for, at den i samarbejde med offentlige transportvirksomheder kan udvikle en europæisk ramme, der gør det muligt at kombinere togbilletter med billetter til lokal bytransport i afrejse- og ankomstbyerne (f.eks. ved hjælp af et tillæg). Brugere ville få stor gavn af en fælles platform, en mobilapp eller et mobilbetalingssystem. Sådanne løsninger anvendes allerede i forskellige medlemsstater, og indførelsen af en sådan mulighed i hele Den Europæiske Union ville lette rejseplanlægningen;

42. opfordrer til, at der findes en grundlæggende løsning på problemet med de urimeligt høje afgifter, som infrastrukturforvalterne af jernbanenettet opkræver af transportvirksomheder, og dermed også af passagerne, når de krydser en national grænse inden for EU. Gebyrerne må ikke overstige de faktiske tekniske omkostninger ved at skifte net, såfremt der opstår sådanne omkostninger. Ellers bør de afskaffes. Dette er en af de grundlæggende forudsætninger for at genskabe konkurrenceevnen i fjerntogdriften. Dette vil ligeledes bidrage til at øge brugen af offentlig transport i de byer, der er målet for rejsen;

43. understreger behovet for at udvikle europæiske standarder for forebyggelse, opsporing af specifikke trusler, herunder pandemier, og procedurer, der kan garantere en sikker bevægelighed for personer i tilfælde af sådanne trusler. Det igangværende arbejde med EU-strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet, som erstatter hvidbogen »En køreplan for et fælles europæisk transportområde — Mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem«, bør bygge på erfaringerne og de gode eksempler på foranstaltninger, der er truffet i mange regioner og byer i EU for at bekæmpe konsekvenserne af covid-19 ⁽⁴⁾.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁴⁾ Ifølge køreplanen vil der blive afholdt offentlige høringer om *Strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet* (afgivelse af udtalelse inden 23.9.2020) (Ref. Ares(2020)3438177 — 01/07/2020): <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12438-Sustainable-and-Smart-Mobility-Strategy>.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om rapport fra Kommissionen om gennemførelsen af et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi

(2021/C 37/10)

Ordfører:	Ángel Víctor TORRES PÉREZ (ES/PES) Leder af regionalregeringen på De Kanariske Øer
Basisdokument:	Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank om gennemførelsen af Kommissionens meddelelse Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi COM(2020) 104 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at regionerne i EU's yderste periferi, der omfatter otte øer og øgrupper i Caribien, Det Indiske Ocean og Atlanterhavet og et område i Amazonlandet, seks franske oversøiske områder (Guyana, Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Réunion og Saint-Martin), to portugisiske selvstyrende regioner (Azorerne og Madeira) og en spansk selvstyrende region (De Kanariske Øer), der alle deler en række permanente begrænsninger forbundet med deres afsides og isolerede beliggenhed og begrænsede areal, som hæmmer deres udvikling;
2. glæder sig over Den Europæiske Unions (EU) forpligtelse over for regionerne i den yderste periferi, som afspejles i Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2017 med titlen »Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi« (»meddelelsen«) og bekræftes i Rådets (almindelige anliggender) konklusioner i april 2018, hvori Kommissionen opfordres til at fortsætte arbejdet med vedtagelsen af specifikke foranstaltninger for regionerne i den yderste periferi i overensstemmelse med artikel 349 i TEUF;
3. glæder sig over den foreløbige rapport (»rapporten«), der blev offentliggjort i marts 2020 og undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af meddelelsen;
4. beklager imidlertid, at strategien over for disse regioner ikke vurderes tilbundsgående i rapporten, og at man ikke griber chancen for at rette op på manglende foranstaltninger på områder, der er af afgørende betydning for udviklingen i disse regioner, såsom samhørighedspolitikken og især EU's sociale søjle;
5. anerkender behovet for at tilpasse strategien til de alvorlige konsekvenser af covid-19-pandemien, der har haft en større indvirkning på disse områder, som er voldsomt afhængige af turisme og forbindelsen til omverdenen, hvilket betyder, at den økonomiske genopretning forventes at komme til at tage længere tid;
6. understreger nødvendigheden af i den nuværende situation at støtte industrisektoren i regionerne i den yderste periferi og fremhæver den centrale rolle, som en passende EU-ramme for statsstøtte og skatteinstrumenterne spiller med henblik på at genoprette virksomhedernes konkurrenceevne og styrke jobskabelsen i disse regioner;
7. minder om, at de sociale forhold altid har været blandt de største udfordringer for regionerne i den yderste periferi, hvilket forværres af den nuværende krises katastrofale følger på arbejdsmarkedet. Det forstærker behovet for at sætte vækst og arbejdspladser i centrum for alle strategier rettet mod disse regioner. Regionerne i den yderste periferi har brug for en ny tilgang, der omfatter en styrket social dimension og fastsættelse af specifikke foranstaltninger til håndtering af den nuværende situation;
8. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at samarbejde med regionerne i den yderste periferi og understreger, hvor vigtigt dette samarbejde er i betragtning af regionernes vanskeligheder med at håndtere konsekvenserne af covid-19-pandemien;

9. minder om deres sårbarhed, der er blevet accentueret af pandemien, og understreger behovet for en passende tilgang til regionerne i den yderste periferi som led i EU's genopretningsplan i overensstemmelse med de regionale omstændigheder og behov;
10. understreger behovet for at beskytte interesserne i regionerne i den yderste periferi i udformningen af EU's udenrigspolitik og opfordrer til, at EU's fremtidige aftale med Det Forenede Kongerige tager højde for de negative indvirkninger af Brexit på regionerne i den yderste periferi — i betragtning af konsekvenserne for disse særligt sårbare regioner;
11. understreger, at projekter, der finansieres i regionerne i den yderste periferi inden for rammerne af REACT-EU bør tackle udfordringerne i de sektorer, der er mest berørt af covid-19-krisen som f.eks. turismesektoren, samt styrke investeringerne i de sektorer, der har at gøre med konnektiviteten, herunder den digitale konnektivitet, den grønne og den blå økonomi og investeringerne i kompetencer og færdigheder, der muliggør jobskabelse og tilpasning til ændringer som følge af pandemien;
12. glæder sig over Kommissionens udtrykkelige tilsagn om at være særlig opmærksom på regionerne i den yderste periferi i den europæiske grønne pagt i betragtning af deres sårbarhed over for klimaændringer og naturkatastrofer og deres særlige aktiver, såsom biodiversitet og vedvarende energikilder, og afventer vedtagelsen af specifikke tiltag i denne henseende;
13. anbefaler at opretholde den nødvendige balance mellem miljømålene og de høje sociale omkostninger, der kan opstå i regionerne i den yderste periferi, og at Kommissionen inden for rammerne af de internationale forhandlinger anerkender de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi og udelukker flyvninger mellem disse regioner og andre EU-medlemsstater fra emissionshandelsordningen. De manglende undtagelser for disse regioner i planerne om at medtage både sø- og lufttransport i emissionshandelsordningen ville have voldsom negativ indvirkning på deres økonomiske og sociale forhold;
14. glæder sig over det styrkede partnerskab mellem Kommissionen, medlemsstaterne og formandskonferencen i regionerne i den yderste periferi, som har muliggjort en frugtbar og permanent dialog gennem specifikke platforme og arbejdsgrupper, der identificerer problemer, finder løsninger og planlægger strategier for tilpasning af EU-politikkerne i regionerne i den yderste periferi;
15. glæder sig over, at flerniveauforvaltningen har gjort det muligt at medtænke de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi i en stor del af Kommissionens forslag for perioden 2021-2027;
16. bemærker i lyset af de positive resultater betydningen af, at den styrkede og vedvarende dialog mellem Kommissionen og regionerne i den yderste periferi fortsætter i det kommende arbejde med at udforme en passende politik, der tager hensyn til situationen i regionerne i den yderste periferi;
17. minder om, at det i betragtning af disse regioners sårbarhed i visse sektorer er vigtigt at anvende den målrettede tilgang, der blev foreslået af Kommissionen i dens meddelelse fra 2017;
18. minder om behovet for at bevare yderregionernes særskilte retlige status på konferencen om Europas fremtid, så de fortsat kan integreres retfærdigt og afbalanceret i EU's udvikling.

Udnyttelse af aktiverne i regionerne i den yderste periferi

Den blå økonomi

19. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at det maritime rum i regionerne i den yderste periferi udgør en stor fordel for beskæftigelsen, den økonomiske aktivitet og udviklingen, som bør beskyttes og udnyttes;
20. glæder sig over Kommissionens undersøgelse »Realising the potential of the Outermost Regions for sustainable blue growth« og inddragelsen af konklusionerne herfra i meddelelsen;
21. minder om sin udtalelse, der blev vedtaget i februar 2018, hvori det blev understreget, at EU bør yde større finansiel støtte til regionerne i den yderste periferi til foranstaltninger med henblik på at udvikle deres marine og maritime ressourcer og på ambitiøse investeringer under hensyntagen til potentialet for jobskabelse og beskyttelse af økosystemerne;
22. mener, at en fornyelse af fiskeriflåden i regionerne i den yderste periferi stadig begrænses af gennemførelsen af EU-reglerne, og mener, at der er behov for en yderligere indsats for at sikre større sammenhæng mellem de reviderede retningslinjer for statsstøtte til fiskeri og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, således at fornyelsen af fiskeriflåden i regionerne i den yderste periferi kan opnå støtte i henhold til Den Europæiske Hav- og Fiskerifond;

23. minder om, at Rådet i sine konklusioner af 19. november 2019 om havene og oceanerne opfordrede til, at regionerne i den yderste periferi beskyttes i betragtning af deres sårbarhed over for klimaforandringerne, og fremhæver den betydning, hav- og fiskeripolitikken har for udviklingen af bæredygtige økonomiske aktiviteter;

24. beklager, at der ikke er taget højde for yderregionernes anmodning om en plan for kompensation af meromkostninger, og bakker op om deres efterlysning af en tilpasset og fleksibel anvendelse af beløbene og gennemførelsesbestemmelserne.

Landbrug og udvikling af landdistrikterne

25. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at landbruget er en vigtig sektor for økonomien og beskæftigelsen i regionerne i den yderste periferi, hvilket EU også har anerkendt ved at give dem særbehandling gennem POSEI-programmet, og understreger denne sektors bidrag og merværdi under covid-19-krisen, idet den bidrager til at sikre fødevarereselv-forsyningen, fremmer korte forsyningskæder og besvarer et stærkt ønske i befolkningen;

26. går ind for at bevare de særlige undtagelser for regionerne i den yderste periferi under den første søjle i den fælles landbrugspolitik, nemlig afkoblet støtte og ordningen for nedsættelse af støttebeløbet;

27. beklager imidlertid, at samfinansieringen til regionerne i den yderste periferi inden for rammerne af ELFUL er blevet reduceret i forslaget til den flerårige finansielle ramme;

28. bemærker, at covid-19-krisen har skabt et alvorligt fødevaredistributionsproblem i regionerne i den yderste periferi, og modsætter sig, at budgettildelingen til disse regioner under den fælles landbrugspolitik nedsættes i den kommende finansieringsperiode, og opfordrer til, at de nuværende POSEI-bevillinger videreføres;

29. minder Kommissionen om, at de handelsaftaler, der forhandles med tredjelande, bør indeholde et særligt kapitel om alle spørgsmål af særlig interesse for regionerne i den yderste periferi;

30. støtter regionerne i den yderste periferi i deres anmodning om at forlænge stabiliseringsmekanismen for så vidt angår de bilaterale bananimportaftaler, der indgås med Andeslandene og de mellemamerikanske lande efter 2020, og til at lade mekanismen finde automatisk anvendelse, når et af disse lande overskrider deres tildelte tærskel.

Biodiversitet

31. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens anerkendelse i den grønne pagt af den høje værdi, som den enestående biodiversitet i regionerne i den yderste periferi har, og truslerne om klimaændringer som en af hovedårsagerne til tabet af biodiversitet;

32. glæder sig over, at de specifikke indkaldelser af interesselikende aktiviteter under LIFE-programmet 2014-2020 med henblik på bevarelse og fremhævelse af værdien af biodiversiteten og tilpasningen til klimaændringerne i regionerne i den yderste periferi.

Den cirkulære økonomi

33. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til i sine foranstaltninger vedrørende den cirkulære økonomi at tage hensyn til de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi, som er kendetegnet ved deres isolerede og afsides beliggenhed og det store pres på grund af deres økonomiske modeller, der overvejende bygger på turisme;

34. har tillid til, at en ad hoc-plattform vil gøre det muligt at udvikle tilpassede foranstaltninger til kontrol med indførsel og udførsel af affald i regionerne i den yderste periferi, bidrage til en korrekt affaldshåndtering og støtte disse regioners mål om at blive områder med nulproduktion af affald;

35. anerkender, at affaldshåndtering i regionerne i den yderste periferi er kompleks og dyrt, og at der er behov for at investeringsskøtte til infrastruktur, bl.a. gennem EFRU, for at lette overgangen til en cirkulær økonomi.

Klimaændringer

36. Det Europæiske Regionsudvalg støtter bestræbelser fra regionerne i den yderste periferi om at nå EU's mål for klimaneutralitet i 2050 og minder om, hvor sårbare disse regioner er over for klimaændringer;

37. konstaterer, at forslagene i meddelelsen er i overensstemmelse med ambitionerne i den europæiske grønne pagt, og glæder sig over den specifikke omtale heraf og forventer, at det vil sætte skub i omstillingen til en klimaneutral økonomi i regionerne i den yderste periferi;

38. opfordrer til, at enhver foranstaltning om nedbringelse af CO₂-emissioner vurderes og håndteres bredt, og at der sikres en rimelig balance mellem miljøbeskyttelse og borgernes behov for tilgængelighed og opretholdelse af økonomien;

39. påpeger behovet for, at støttekriterierne for Fonden for Retfærdig Omstilling tilpasses mere præcist, og at de reelle forhold i regionerne i den yderste periferi indgår i EU's langsigtede strategiske vision for tilpasning til klimaændringerne.

Energiomstilling

40. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over foranstaltningerne til fordel for regionerne i den yderste periferi som fastsat i direktivet om vedvarende energi og initiativet om ren energi til de europæiske øer og opfordrer Kommissionen til at forsætte arbejdet på dette område;

41. minder om, at regionerne i den yderste periferi er de eneste regioner, der er afhængige af fossile brændstoffer med isolerede energisystemer, som ikke kan kobles på de europæiske net. RU beklager, at Connecting Europe-faciliteten ikke tager højde for deres særlige situation. Udvalget mener endvidere, at regionerne i den yderste periferi bør omfattes af Fonden for Retfærdig Omstilling og drage fordel af foranstaltninger, der kan støtte deres energiomstilling til rene brændstoffer.

Forskning og innovation

42. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens tilsagn over for regionerne i den yderste periferi på innovationsområdet om at fremhæve deres potentiale som laboratorier til afprøvning af innovative løsninger som en måde at opnå ekspertise og styrke værdikæderne på;

43. glæder sig over iværksættelsen af den særlige koordinerings- og støtteforanstaltning under Horisont 2020, som er rettet mod regionerne i den yderste periferi, og understreger behovet for at tage højde for konklusionerne i den forberedende foranstaltning FORWARD i forbindelse med udformningen af de fremtidige FUI-rammeprogrammer, som bebudet i meddelelsen.

Sociale anliggender, beskæftigelse og uddannelse

44. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at Kommissionen bør tage højde for regionerne i den yderste periferi i initiativerne inden for rammerne af handlingsplanen for gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder, og dermed fremme lige muligheder, adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår og social beskyttelse og inklusion;

45. understreger, at krisen som følge af covid-19-pandemien har store konsekvenser for beskæftigelsen i regionerne i den yderste periferi med en betydelig stigning i fattigdomsniveauet på grund af tabet af økonomisk aktivitet og faldende omsætning i vigtige sektorer, og fremhæver behovet for fortsat at styrke de specifikke støtteinstrumenter til oprettelse af nye nichebeskæftigelser og bevarelse af arbejdspladser i de traditionelle sektorer;

46. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at øge deltagelsen af regionerne i den yderste periferi i alle Erasmus+-tiltag, og at der tilskyndes til samarbejde og mobilitetsudvekslinger mellem personer og organisationer fra disse regioner og tredjelande, navnlig deres nabolande;

47. forventer, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen sikrer den nødvendige fleksibilitet til at gennemføre støtte, når en større omstrukturering i betydelig grad påvirker økonomien i disse regioner.

Adgang med henblik på konkurrenceevne, iværksætteri og integration på det indre marked

48. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at den nuværende krise har haft en enorm indvirkning på adgangen med fly til disse fjernliggende regioner, og understreger behovet for at fastholde forbindelserne på samme niveau som før krisen, da regionerne er fuldstændig afhængige af sø- og lufttransport;

49. opfordrer indtrængende til, at der tages hensyn til de fjerntliggende regioners afsides beliggenhed, geografiske isolation og spredning i vedtagelsen og gennemførelsen af politikker, der tager sigte på at mindske den fysiske og digitale tilgængelighedskløft til EU-markedet og på tvær- og interregionalt niveau;

50. minder om, at adgangen med fly også er en væsentlig faktor for turistsektorens konkurrenceevne, som er den vigtigste økonomiske drivkraft i mange af disse regioner, og som især lider under konsekvenserne af covid-19-pandemien. RU opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at tage højde herfor, når den fastlægger politikker til forbedring af den fysiske adgang til regionerne i den yderste periferi;

51. glæder sig over, at der er foretaget en undersøgelse om behovene for forbindelser i regionerne i den yderste periferi, og at Kommissionen har taget højde for de manglende forbindelser og afhængigheden af havne og lufthavne og foreslået foranstaltninger under EFRU og Connecting Europe-faciliteten. RU mener imidlertid, at disse foranstaltninger er utilstrækkelige, og at transportpolitikken bør tilpasses situationen i regionerne i den yderste periferi;

52. påpeger betydningen af investeringer for at begrænse mætningen af bymæssige knudepunkter og fremme bæredygtige landtransportformer;

53. mener, at finansiering under Connecting Europe-faciliteten til udbredelse af backbonenet, herunder undersøiske kabelforbindelser, bør overvejes med henblik på at forbinde regionerne i den yderste periferi med deres medlemsstater og med hinanden og Unionen med tredjelande.

Integration af yderregionerne i de geografiske lokalområder

54. Det Europæiske Regionsudvalg henleder Kommissionens opmærksomhed på, at integrationen af regionerne i den yderste periferi i de geografiske lokalområder fortsat er et prioriteret mål, og at programmerne for det europæiske territoriale samarbejde er et vigtigt middel til at nå dette mål. RU mener derfor, at det er helt afgørende at fastholde den finansiering, der er øremærket disse programmer, og at det nye instrument for regionerne i den yderste periferi bliver sat i værk, uden dog at begrænse disse regioners adgang til de andre instrumenter og ressourcer;

55. beklager reduktionen af samfinansieringssatsen i EU for regionerne i den yderste periferi som led i ETC/Interreg-forordningen for perioden 2021-2027, hvilket strider mod den strategiske betydning, som Kommissionen siden 2004 har tillagt det at styrke den regionale integration af regionerne i den yderste periferi i deres geografiske område;

56. opfordrer Kommissionen til at støtte fælles strategiske samarbejdsprojekter med deltagelse af alle regionerne i den yderste periferi under Interreg-programmet;

57. minder Kommissionen om dens tilsagn om at komme med en specifik, enkel og klar løsning, der giver mulighed for fælles programmering af EFRU og finansielle instrumenter i nabolande uden for EU. Desværre er der endnu ingen konkret løsning på bordet, og RU opfordrer Kommissionen til at finde en definitiv løsning i programmeringsperioden 2021-2027.

Migration

58. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at regionerne i den yderste periferi blandt andre er første ankomststed for irregulære migranter fra de nærmeste nabolande, og gør opmærksom på de store konsekvenser, som styringen af migrationsstrømmene har på samtlige offentlige politikker, navnlig for så vidt angår gennemførelsen af modtagelses- eller ledsagesforanstaltninger for uledsagede mindreårige;

59. minder om Kommissionens tilsagn om at støtte regionerne i den yderste periferi i håndteringen af migrations-spørgsmål på en bæredygtig måde og opfordrer til, at der iværksættes særlige foranstaltninger gennem Asyl- og Migrationsfonden for finansieringsperioden 2021-2027.

Konklusion

60. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet til at tage højde for regionerne i den yderste periferi i drøftelserne om Europas fremtid og udviklingen af EU's fremtidige politikker og sikre en fuldstændig og effektiv gennemførelse af artikel 349 i TEUF.

Bruxelles, den 10. december 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA